Anul XIV nr. 51 (680) 21-27 decembrie 2004
32 + 8 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Cadou de Moș Gerilă!

Cereți o dată cu revista suplimentul de comunistă amintire

ILIESCU ION

Prezent, trecut și cam atît

Ion Iliescu iese de pe scenă în fluierături. L-a decorat pe Vadim și l-a grațiat pe Cozma, apoi l-a băgat pe Luceafăr înapoi la bulău. Noroc că i s-a terminat mandatul, altfel se apuca de naționalizare, declara război canibalilor americani și, mai pe seară, oprea curentul și apa caldă în Titan, Balta Albă și Berceni. Ion Iliescu a fost un bolșevic care cîștiga 8 salarii medii pe economie, în comunism. I-am făcut o istorie ilustrată în 8 pagini. Dacă ar ști cum a reușit Iliescu să întineze el nobilele idealuri ale comunismului în plin capitalism, nea Nicu s-ar răsuci, săracul, în șezlongul de pe plajele cubaneze.

Dan Voiculescu, căpitan. Căpitan de plai de Băneasa

Cît ne-a costat ca PSD-ul să-și păzească PUR-ul

Șovăielile PUR între cele două grupări politice mai măricele au avut ca unic scop creșterea prețului lui Voiculescu. Ai partid de șovăit cu el? Atunci ai fabrici și uzine. În cazul particular al negocierilor de săptămîna trecută, PUR era investit în terenuri. În terenuri scumpe, care vor decola de sub Aeroportul Băseasa și vor zbura în buzunarul lui Voiculescu. O investiție foarte rentabilă, pe termen foarte scurt, din care se vor scoate 54 de milioane de dolari.

Pagina 3

Anul ăsta, schimbînd tradiția, românii se despart de Moșu'

DE CRĂCIUN VINE IEPURAȘUL

Moş Gerilă, Moş Gerilă,
Pe la noi să nu mai vii,
C-o să-ţi zic una de dulce
De-i mai scoţi din puşcării.
Din Kremlin se pomeneşte,
Că-n toţi anii, negreşit,
Roş-bătrîn la voi domneşte.
Patru ani doar am lipsit.

Nea Traian Băsescu demonstrîndu-i lui Moş Ion Iliescu că iarna asta, la prezidențiale, e ca vara, la locale

Clemența lovește întotdeauna de două ori

L-am auzit pe Ion Iliescu vorbind despre grațierea lui Miron Cozma: „A fost un act de clemență". Clemență înseamnă iertare. Problema e: de ce l-a iertat Ion Iliescu pe Miron Cozma cînd Cozma nu i-a făcut nimic personal lui Ion Iliescu, ba chiar l-a ajutat? Doar femeile violate, bărboșii bătuți și studenții caftiți în Piața Universității ar avea de ce să ierte. De aceea, în numele tuturor celor care sînt de acord cu mine, aș vrea să fiu și eu de acord cu actul de clemență al lui Ion Iliescu, dar numai cu o condiție: Cozma să îl supere cu ceva pe moș înainte. De exemplu, în direct și la o oră de maximă audiență, să îi dea moșului vreo două picioare în fund și pălăria jos din cap, iar apoi să-i bată toți prietenii intelectuali sau bărboși, de la Dan Iosif la Rodica Stănoiu.

Mina cea de taină

Așezământul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Alexandru DUȚU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin SC Compress Group, Tel./Fax: 021.222.67.37; 0742.071.448; 0788.352.239 0788.352.244
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRĂSNITE

Cel cu care m-a înlocuit PSD-ul a dus într-adevăr arta acoperirii pînă la perfecțiune: ați putut constata din propria lui mărturie cînd s-a demascat în textul reclamei la laptele Fulga!

Cătălin Harnagea, fostul director al SIE, care, în urma anilor petrecuți în serviciile secrete, a învățat să îngroape secretele, dar să păstreze serviciile

Președintele PUR, Dan Voiculescu, n-a vrut să fie viceprim-ministru în nici o variantă de guvernare pe motiv că are probleme de sănătate, chiar ceva mai serioase decât Stolojan. Chiar mai mult, afacerile vechi și noi nu-i permiteau să fie o fire atât de obiectivă pe cât ar fi cerut-o demnitatea acestui post. Așa că varianta sa pentru postul mai sus amintit era Codruț Sereș, un mic activist de clasă mijlocie, ce și-ar fi dorit tare mult să intre în istoria recentă a României.

Ministerul Apărării este singurul cert la această oră din guvernul Alianței D.A. și el aparține Partidului Democrat prin reprezentantul său, Sorin Frunzăverde. În fapt, această alegere este una „ajutată" de relațiile excepționale dovedite de-a lungul vremurilor cu Statele Unite ale Americii. În plus, comandantul suprem al Armatei este nimeni altul decât fostul președinte al PD-ului, actualul președinte al țării, Traian Băsescu, ceea ce face logică opțiunea de încredere.

Dan Radu Rușanu a fost una dintre variantele pentru Ministerul Finanțelor, care, după consultări dramatice, a fost în cele din urmă respinsă. Motivele (multe dintre ele au fost publicate chiar în *Academia Cațavencu* și au constituit prilej de proces câștigat de către revista noastră) țin de dezvăluirile care ar putea fi reluate de către presă asupra afacerilor actualului deputat PNL de Hunedoara.

Un alt decorat de capă și spagă al renumitului Ion Iliescu (senator PSD, pentru cine l-a uitat) a fost doctorul Alexandru Ciocîlteu, traseist politic de marcă (PD, PNȚCD, actualmente PRM), fost secretar de stat la Sănătate și președintele CNAS (până în 2001) pe vremea lui Radu Vasile. Pentru cine nu mai ține minte, nefrologul a fost bătut în 2002 de către niște recuperatori în parcarea unui mare hotel bucureștean. Se spune că omul luase, dar nu-și îndeplinise obiectivul pentru care fusese plătit.

La UDMR este fierbere mare. Hrebenciucul și Micky-ul acestei formațiuni, respectiv Borbely și Verestoy, sunt cei care s-au împotrivit despărțirii de PSD. De aceea, dacă o să așteptați congresul din mai, o să vedeți că cei doi nu se vor simți foarte bine. În schimb, Peter Eckstein vine tare din spate și va primi un minister european. Și uite-așa partidul, în frunte cu Marko Bela, scapă de el. Dar nu de aripa lui.

Lovitura cu ruperea BND, partidul sindicatelor din PRM, nu a venit chiar ca o surpriză. Trecerea lor de partea Alianței însă a fost destul de surprinzătoare. Se spune că autorul acestei operațiuni este Cătălin Harnagea, fostul director al SIE, care iese astfel din bârlog după patru ani de presupusă hibernare, cu o mișcare politică hotărâtoare.

Secretarul de stat Toma Zaharia a dat un tun de mari proporții, împreună cu haitalionul său de clienți, în contractul privind securizarea frontierelor. În acest sens, a înființat o unitate de management proiect. Unitatea este condusă de un cadrist semianalfabet, iar din ea fac parte toate căzăturile și putregaiurile școlite pe băncile miliției. Din proiectul privind securizarea frontierelor, care valorează circa un miliard de euroi, șulfele au reușit să tundă pentru nevoile electorale ale pușculiței PSD circa 1.000 de miliarde de lei.

La Ministerul Administrației și Internelor se pregătește includerea în proiectul de securizare a frontierelor a Sistemului Phoenix, care este complet uzat moral. Susținătorii inițiativei sunt Nicolae Badea, președintele societății Computerland, care are mare trecere printre cadrele de miliție, și generalii Zaharia și Berechet, din cadrul noii miliții românești. Sistemul Phoenix este inoperant și extrem de costisitor. În acest timp, țările care au aderat la UE, Cehia, Polonia, Slovacia, Slovenia și Ungaria, au adoptat, pentru securizarea frontierelor, sistemul Tetrapol, recomandat de UE.

Instalațiile de interceptare a telefoanelor, ale Diviziunii „T" a SRI, se vor muta în vechiul sediu din strada Ion Câmpineanu nr. 13, unde funcționează Centrul Militar al Municipiului București. Numele de odinioară al străzii a fost Aristide Briand, motiv pentru care urechiștii Securității și-au botezat unitatea AB 13. În curând vor fi activate și sutele de mii de perechi ale cablurilor telefonice interne și internaționale din centrala Romtelecom de pe Calea Victoriei, fapt care permite interceptarea elegantă și fără microfoane a oricărui telefon vrea mușchii lui Sereilă.

Acciduzzu

Legendă
- ♪ *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ♪♪ *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ♪♪♪ *bârfă-beton*

Bula demnitarului

Cum ai scris, Călin? „Miniștrii Guvernului" cu doi de i la „miniștrii" și cu G mare la „Guvern"?... Bravo, domnule, e corect! Sînt convinsă că vei fi un premier mai bun decît Văcăroiu.

Profesoara de română Mona Muscă împreună cu elevul Călin Popescu Tăriceanu la ora de scriere după dictatura democratică

CATEGORIA
CE SE-NTÎMPLĂ?

Nicolae Văcăroiu (vicepreședinte PSD): „În primul rînd, nu am văzut, nu cunosc."

CATEGORIA
DIN PUȚUL ARITMETICII

Traian Băsescu (președintele României): „De aici rezultă că 160 niciodată nu-i mai mare ca 161."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Eugen Nicolicea (președinte PSD Mehedinți): „Este bine pentru noi dacă vor fi alegeri anticipate, deoarece pînă atunci tot noi vom fi la guvernare."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Gheorghe Emacu (ministru delegat pentru Administrația Publică): „De cînd m-am născut muncesc."

Ioan Mircea Pașcu (ministrul Apărării): „Eu am meserie, așa că nu-mi fac probleme – ori într-un fel, ori într-altul."

Ioan Talpeș (senator PSD): „Simți ceva ușor, ești mai liber, poți să ai un gînd al tău, o mișcare, o privire a ta."

CATEGORIA
LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ DE LEMN

Ion Iliescu (ex-președintele României): „Cea mai înțeleaptă formulă ar fi o lărgire a spectrului, a frontului conlucrării."

CATEGORIA
GÎNDIRE CU PREMEDITARE

Traian Băsescu (președintele României): „Președintele Iliescu a intrat în istoria României cu Cozma de mînă în '90 și iese din istorie tot cu Cozma de mînă, dar în 2004."

CATEGORIA
CEI DIN URNĂ VOR FI CEI DINTÎI

Mona Muscă (vicepreședinte PNL): „În al doilea rînd, e vorba, în primul și-n primul rînd, să ne respectăm cuvîntul față de oameni."

CATEGORIA
ALO, SÎNT EU, BOMBO...

Adrian Năstase (prim-ministru): „Vreau să mulțumesc partenerilor noștri europeni pentru că au acceptat să ridice telefonul atunci cînd îi căutam pentru a clarifica anumite lucruri."

CATEGORIA
SĂ-MI NUMĂRAȚI VOTURILE!

Adrian Năstase (prim-ministru): „Eu am obținut cu 700.000 de voturi mai mult decît Traian Băsescu. În turul al doilea, Băsescu împreună cu cei mai mulți votanți ai lui Corneliu Vadim Tudor au obținut cu 240.000 de voturi mai mult. Dacă lăsăm la o parte voturile din București, unde Traian Băsescu a obținut cu 260.000 de voturi mai mult, se poate spune că eu am cîștigat în țară cu 30.000 de voturi mai mult. Dacă în București ar fi fost egalitate sau nu s-ar fi votat, eu aș fi cîștigat."

Întunericitul

Tunuri de despărțire

54 de milioane de dolari = prețul lui Voiculescu

Șovăielile PUR între cele două grupări politice mai măricele au avut ca unic scop creșterea prețului lui Voiculescu. Ai partid de șovăit cu el? Atunci ai fabrici și uzine. În cazul particular al negocierilor de săptămîna trecută, PUR era investit în terenuri.

La sfîrșitul săptămînii trecute s-a dezlănțuit un zvon care părea să susțină ideea de mai sus: cumpărarea lui Voiculescu cu terenul aeroportului Băneasa. Pentru că zvonul în sine a avut o istorie a lui, la rîndul ei semnificativă, o să vă povestim și traseul lui. Zvonul a lovit mai întîi acolo unde se putea presupune că va face priză mai repede: în Partidul Democrat. Suna alarmant și revoltător. Ia uite-l.

Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului – cum ne-am obișnuit să personalizăm ministerele, cititorului îi va fi greu să nu citească Miron Mitrea – a făcut o concesie PSD-ului, renunțînd la cîteva hectare de aur curat, ca să ajute la construcția unui Mall, pardon, a unei majorități parlamentare. Spunem că a renunțat, pentru că zvonul spune că rîvnea și el la bucata cu pricina, pe care urma să o înfulece cu una dintre firmele prin care își valorifică și domnia-sa vechimea în muncă. Dar hai să nu ne mai învîrtim în jurul aeroportului și să spunem că este vorba despre vreo 6,2 hectare pe care ministerul le voia trecute în proprietatea Aviației Utilitare; ulterior, suprafața din zvonistică a luat alte dimensiuni, am ajuns la 200 de hectare – valoare estimată: 120 de milioane de dolari (calculată la un preț de piață de 600 USD/ mp) – aflate în proprietatea Aeroportului Băneasa. Schema era pe cît de simplă, pe atît de disperată: aeroportul trebuia să renunțe pur și simplu la teren în favoarea marelui om de afaceri educat de regimul Ceaușescu și îmbogățit de cel a lui Iliescu, Dan Voiculescu. Printr-una din firmele sale, acesta era deja asociat cu Aeroportul Băneasa – cum ar fi trebuit să știți, chiulangiilor, dacă ați fi studiat ca lumea *Academia Cațavencu*. Nu îi lipsea decît proprietatea pe teren, teren deținut de aeroport, în timp ce firma lui Voiculescu avea doar drept de folosință. Primele semnături pentru împlinirea acestui furt simplu ar fi fost operate joi, exact cînd PUR-ul a început să nu mai șovăie. Cum pe Mitrea îl durea sufletul să o facă *manu propria,* a delegat misiunea subalternilor lui. S-a acceptat trecerea în proprietatea lui Voiculescu a 75% din teren. Restul de 25% se bănuiește că erau destinați a-i reduce suferința lui Mitrea. După ce directorimea din minister și-a făcut damblaua de partid, a mai rămas formalitatea ca directorul aeroportului să subsemneze ceea ce hotărîseră superiorii săi. Ei bine, spre seară, după ce PUR-ul apucase să declare că s-a hotărît, același zvon spunea că directorul aeroportului a anunțat că nu semnează.

Ia uite, Dane, n-am luptat degeaba sub Ceaușescu – tu în Comerțul Exterior, eu în UTC. Era timpul să intrăm și noi, tinerii de atunci, în Marea Adunare Națională de
OMUL SI FAMILIA
CLASA DE
PUR
TINERIL

Proaspeții senatori PUR George Copos și Dan Voiculescu: unul cu terenul din Giulești al Rapidului, altul cu terenurile din Băneasa ciugulite rapid de la guvernul PSD

Și acum, situația din teren

Scurt istoric

În 1996 se petrece primul atac al trustului Voiculescu (prin firmele lui, Grivco Internațional SA, Mutual Invest SA, Corporația pentru cultură și artă „Intact" și Radio Romantic SA) asupra RA Aeroportul București Băneasa. Atunci s-a încheiat un contract de asociere între cei de mai sus. Asocierea era un fel de cadou pe care îl făcea, de fapt, banda lui Iliescu – prin semnătura ministrului Transporturilor, Aurel Novac, și a lui Șerban Mihăilescu – banditului Voiculescu. Cadoul însemna că orice s-ar fi întîmplat în istoria asocierii, aeroportului i se bătuse în cuie plafonul de 40% de participare. Principiul a devenit, între timp, clasic: statul oferă resursele (în acest caz, în primul rînd, terenul) și e codaș la beneficii. Haios este că în contract aeroportul se angaja să pună la bătaie terenul asupra căruia nu avea drepturi de concesionare. Tot în contract este deconspirată și destinația Aeroportului Băneasa: un mall uriaș. Doar că atunci ideea era formulată prin descrierea activităților: comercializarea de confecții, porțelanuri, jucării, opere de artă etc., etc. În final apăreau, dintr-un bun simț specific unui om cu frica lui Ceaușescu, și utilaje speciale pentru întreținerea aeronavelor. Dar imediat după semnarea contractului, a venit la putere Convenția Democrată, care nu se poate spune că simpatiza cu afacerile lui Voiculescu, așa că săracul a fost nevoit să aștepte anul 2000. Culmea este că terenul aeroportului, care era încă în proprietatea publică a statului, a fost trecut în proprietatea aeroportului de ministrul Transporturilor Traian Băsescu. Cu cîteva luni înainte de a deveni primar general, el a semnat împroprietărirea Băneasei fără să știe de existența contractului de asociere. Cînd a aflat, și-ar fi smuls părul din cap.

Penultimul act al campaniei de transformare a aeroportului în Mall a avut loc în 22 decembrie 2003, cînd a fost semnat un act adițional la contract, iar în februarie 2004 aeroportul închiriază o suprafață de pînă la 20 de hectare firmei Grivco, cu 1 USD/mp. Perioada de închiriere este de 15 ani. Apare și site-ul viitorului Mall. Vă invităm cu căldură, pe toți piloții de magazine, să vizitați www.baneasa-retail.ro. Extragem, totuși, prima frază din prezentare: *Băneasa Mall, the biggest mall in Romania – 105.000 m² – is an innovative shopping and leisure destination, scheduled for completion in 2006.* Pentru proiectul mamutului comercial au fost atrași și alți parteneri, între care firma Euro Mediterranée Consulting, unde la vedere apare dl Michel Richard, un francez care a prins aroma de România de la o romîncă, azi soția sa, și ne oprim deocamdată aici, ca să nu ajungem prea repede la același Micky Șpagă care semna în urmă cu 10 ani măritișul Bănesei cu Voiculescu.

Totuși, mai există un cui în talpa proiectului. La înzestrarea aeroportului cu terenul, vecinii – Aviația Utilitară, între timp privatizată – s-au simțit furați de o felie de vreo 90.000 mp (valoarea de piață, calculată la prețul de 600 USD/mp, este de aproximativ 54 de milioane de dolari) și au atacat în justiție actul considerat ilegal. Procesul durează de cîțiva ani și a ajuns la ultima instanță – Înalta Curte de Casație și Justiție. Și acum ajungem la ceea ce a declanșat zvonistica din săptămîna trecută. Toate procesele dintre cei doi vecini au fost cîștigate de aviația utilitară. La ultima instanță, ministerul și Aeroportul Băneasa au formulat contestație în anulare (septembrie). Apropierea alegerilor a adus, însă, cîteva modificări de strategie care vorbesc despre fantezia escrocului. Dar mai întîi, încercați dumneavoastră să înțelegeți de ce, joi, ministerul a încercat să-l convingă cu disperare pe directorul aeroportului, Sorin Ciobanu, să semneze un document care însemna, practic, renunțarea la terenul în litigiu, culmea, în favoarea Aviației Utilitare. Nu-i așa că nu are sens? De ce și-ar dori MTCT să forțeze renunțarea la un teren în favoarea unui terț, cînd îl are la îndemînă pe hămesitul de Voiculescu – dacă tot e să facă o măgărie? Păi, iată surpriza: litigiul a fost cumpărat! Gașca Voiculeștilor este interesată în primul rînd să-și defrișeze calea spre Mall, iar nu de cîștigarea unui proces. Ingenioasa soluție, cunoscută în practica juridică comercială, îi aduce în poziția de cîștigători, fie că pierd, fie că ar cîștiga procesul. Să nu uităm că Voiculescu s-a priceput să-și planteze interesele de ambele părți ale gardului cu Utilitara. Deci momentul în care s-a stîrnit zvonul a fost generat nu de semnarea unor hîrtii, ci de presiuni pentru ca niște hîrtii să fie semnate. În urma scandalului și datorită refuzului directorului aeroportului, actul nu s-a consumat.

Opinia ministerului

Persoane din conducerea MTCT, inclusiv ministrul Miron Mitrea, ne-au declarat că nu s-a semnat nici un act, deci că zvonurile sînt aberante. Corect, nu s-a semnat nimic. Nu în ultima săptămînă. Și se pare că ministrul Mitrea a cerut luni să fie lăsată justiția să-și facă treaba.

Opinia lui Voiculescu

Prompt, PUR a reînceput, luni seară, să șovăie din nou.

Opinia avioanelor. Poate că vă întrebați cum vor mai zbura avioane după ce Voiculescu și compania își vor fi văzut împlinit proiectul și pe pista aeroportului va crește un mamut de beton și sticlă. Vă spunem noi: nu vor mai zbura avioane. MTCT studiază deja posibilitatea mutării celui de-al doilea aeroport al Bucureștiului pentru a face loc lui Voiculescu. Iar unul dintre amplasamentele posibile este la Clinceni, unde există deja un mic aerodrom. Cam asta-i istoria – ca să-i facem loc lui Voiculescu, trebuie să ne retragem din orașe.

Biroul de Investigații

Nr. 2144 din 15 mai 1996

APROB
MINISTRU
Aurel Novac

DE ACORD
SECRETAR DE STAT

Nr. 1788/IAN/14.06.

Domnule Ministru,

În conformitate cu prevederile avizului nr. 27/18.04.1996 al CTE al Ministerului Transporturilor, vă înaintăm spre aprobare contractul de asociere dintre R.A. Aeroportul București-Băneasa și GRIVCO S.A.

Scopul asocierii este asigurarea finanțării, realizării și exploatării în comun a unor obiective de investiții prevăzute în "Studiul de dezvoltare și modernizare a Aeroportului București-Băneasa" aprobat.

Detalierea obiectelor și activităților prevăzute, precum și documentele necesare sunt prezentate în memoriul nostru nr. 1333 din 21.03.1996 și înregistrat la Direcția Generală a Aviației Civile cu nr. 38/582/21.03.1996.

De asemenea sunt anexate copii la contractul de asociere propus.

Cu deosebită stimă,

DIRECTOR GENERAL și
Președinte al Consiliului de Administrație
Dumitru Pârș[illegible]anu

finanțe

Nu tot ce e PUR e și sincer

Dacă PUR-ul nu va reuși să stea în două luntri, atunci se va decide, probabil, să guverneze. Cînd scriem noi aceste rînduri asta nu e decît o presimțire. Cel băgat la înaintare spre Guvern este Codruț Sereș, un personaj despre care am mai scris că s-a dat manager, deși fusese, în respectiva perioadă din CV-ul său, parașutist. Băiatul ăsta tinerel și cu aspect curățel ar trebui să lase ochii în jos cînd vorbește despre morală și despre fidelitate. A făcut-o spunînd că e moral să rămînă lîngă PSD, să fie fideli. Fidelitatea nu este unul dintre capitolele forte ale lui Codruț Sereș, care are la activ două divorțuri și cel puțin una dintre fostele neveste înșelată. Sigur, asta, în cazul oamenilor obișnuiți, nu s-ar pune la socoteală. Dar cînd vrei să dai lecții de morală, ar trebui să privești puțin în propria biografie.

Primarul din Breaza nu e prea breaz

Primarul pesedist de Breaza, George Mărăcineanu, a fost un mic traseist politic, venind de la PUR. Acum e traseist festivistic pentru că e plecat mai toată ziua pe la sărbătorile de Crăciun ale organizațiilor de pe Valea Prahovei. Asta nu ar fi nimic, dar în orașul Breaza nu curge apă de cîtva timp, oamenii se enervează și rămîn nespălați. Cînd e prins, totuși, la telefon, primarul o dă cotită și plasează vina în curtea terenului de golf Lac de Verde din localitate. Neputînd să-și mai spele rufele în familie, probabil că niște apropiați ai primarului vor fi gata să dezvăluie și petele aflate în ograda primarului. Și, cînd vom avea acces la documente, probabil că nu-l va spăla toată apa căreia sperăm că îi va da drumul pînă la urmă!

Banii ardelenilor sînt împinși spre Capitală

Ardelenii înjură ca birjarii: fostul securist Neculae Plăiașu, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a decis să treacă marile firme transilvănene din administrația Direcțiilor Generale ale Finanțelor Publice locale în cea a Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili din București, chipurile într-un proces de „reformă a administrației fiscale, care are ca obiective alinierea la standardele europene". Deja 23 de mari firme din Oradea vor lepăda banii la bugetul Bucureștilor, în defavoarea Bihorului, în timp ce la Cluj s-a amînat acest proces cu încă 6 luni din cauza scandalului făcut de cei mai potenți dintre patroni. Mari susținători ai acestui proiect au fost chiar frații Micula, care și-au dorit mai degrabă să scape de incomozii agenți fiscali din Oradea care îi căutau la momițe tot la 3 luni (vezi cazul Ioan Lascău). Că la București se poate rezolva orice: nu se dă doar ora exactă, ci se și prescrie șpaga potrivită!

Platon și Aristotel dînd taxa pe drapel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Oamenii preşedinţilor: soţii Săftoiu şi nea Alin

Președintele țării noastre este domnul Traian Băsescu. Domnul Traian Băsescu și-a numit consilieri pe Adriana Săftoiu și Claudiu Săftoiu. Bun! Chestia asta trebuie să mi-o spun în gînd de cîteva ori. Dracu' mă ia dacă ies din București? Cum ies, președinte se crede Adrian Năstase. El îl are drept cancelar pe Alin Teodorescu. Cum sînt, ca românul, imparțial, m-am pus bine cu ambele tabere.

Adriana Săftoiu: „Să-l tund? E pariul cu Emil Boc că, dacă va cîștiga Cotroceniul, se vor tunde amîndoi“

„Bucătărie“

Reporter: Ce vei face?

Adriana Săftoiu: Ce am făcut și pînă acum: comunicare publică.

Rep.: Nu te sperie poziția asta peste țară?

A.S.: Să nu exagerăm. Nu sînt peste țară. Singurul lucru pe care voi încerca să-l fac va fi ca relația cu presa să fie așa cum îmi doream eu să fie cînd eram ziarist.

Rep.: Ce vei aduce nou față de Corina Crețu? Sau, pentru bibliofili, față de Chebeleu?

A.S.: Hai să fiu cinstită cu mine. Traian Băsescu e un foarte bun purtător de cuvînt al lui. Ceea ce voi încerca eu va fi să-l ajut, nu neapărat să-l suplinesc. O voi face acolo unde el nu va putea să fie prezent fizic. Ștacheta mea nu sînt Chebeleu sau Crețu și nici altcineva. Ștacheta mea voi fi eu. Știu cîte nemulțumiri îmi crea relația ziarist-oficialitate.

Rep.: Cum e viața asta?

A.S.: Ușoară nu e. Uite, veșnic i-am spus lui Traian Băsescu că e foarte important ca, atunci cînd ne critică presa, să nu fim ostili. Acum, nu știu dacă am reușit să-l temperez din acest punct de vedere, fiindcă nu aș spune că tot ceea ce am citit a fost și argumentat și nu a fost patimă.

Lacrima și sinceritatea

Rep.: Unde ai fost la lacrima lui Băsescu? Unde ai fost în momentul sincerității de la TVR?

A.S.: Retragerea lui Stolojan nu a fost regizată nicicum. Reacția lui Băsescu a fost a lui. După 6 octombrie, eram în birou, făceam un montaj pentru televiziune și, la un moment dat, a avut un moment de absență. L-am întrebat dacă vrea o pauză. „Nu, mă, mă gîndeam la ceva. Uite, ce blestem pe poporul ăsta ca el să ajungă să aleagă între trei foști membri PCR: eu, Vadim și Năstase!“. Eram șocată atunci. A trecut timpul și ne-am gîndit dacă această mărturisire nu ar fi fost necesară pentru anumiți oameni. Înainte de emisiune am discutat încă o dată și i-am spus: ce-ar fi dacă ați face o asemenea mărturisire? Nu i-a fost ușor, fiindcă nu știa dacă o poate duce pînă la capăt. Era un moment delicat, era ca atunci cînd faci o declarație de dragoste unei femei.

Claudiu, prima iubire

Rep.: De ce era nevoie de Claudiu, soțul tău?

A.S.: Asta e o întrebare ce ar fi trebuit să i-o pui domnului președinte. Dar în egală măsură știi și tu, și știu și alții, că soțul meu, Claudiu, a lucrat foarte mult cu noi, din 2000, cînd a fost autorul clipului „Vin la Primărie“ și pînă acum. Cu Claudiu s-a consultat pe probleme de discurs politic. Eu am avut o strîngere de inimă și i-am spus președintelui că e vorba de nepotism. „Mă, așa cum tu mi-ai spus mie că trebuie să fiu sincer cu oamenii, așa și eu îți spun acum că nu poți spune unui om că nu e bun numai fiindcă e soțul tău. E treaba voastră că sînteți soț și soție. Eu am nevoie de o echipă cu care să mă simt confortabil.“ Criteriul alegerii consilierului a fost compatibilitatea în ceea ce gîndește și reacționează. Vrea oameni apropiați, cu care să nu se formalizeze.

Rep.: Îl tunzi pe Băsescu?

A.S.: Se va tunde singur. E un pariu cu Emil Boc la mijloc, că, dacă va cîștiga președinția, se vor tunde amîndoi.

Rep.: E sașiu?

A.S.: Da, mi-a spus că e din naștere. Mă vede mai multe.

Preferințele lui „cumsecade scîrba“

Băsescu îi spune Pufulete: Of, Doamne, fiindcă Filip, băiatul meu, mă alintă cu Pufoaso.

Țigări: Marlboro. Un pachet pe zi. Dar vreau să mă las, fiindcă întotdeauna mi s-a părut că femeile arată foarte rău cu țigareta în mînă.

Băuturi: Vinul roșu.

Mașini: Am avut un Tico și Claudiu mi-a spus că, înainte de a mă alege deputat, ca să nu se spună că am luat șpagă, trebuie să iau un Mitsubishi Colt.

Culoare: Îmi place verdele, dar garderoba e plină de bej și albastru.

Oglinda: Cea mai mare problemă. Machiajul durează două minute.

Ce nu-i place la bărbați: La Claudiu îmi place totul, după 12 ani de căsnicie. În general, urăsc mitocănia. Nu-mi plac bărbații care salută cu „Salut!“, prefer „Bună ziua“, „Sărut mîna“, să-ți ceri scuze dacă înjuri.

Filme: Romanțioase – *You've got a mail* îl revăd de *n* ori. Apoi, am o plăcere nebună pentru cele polițiste. Lui Claudiu îi plac SF-urile.

Cărți: Slăbiciuni: literatura hispanică și Adrian Marino. Mi-a căzut fața cînd a spus Traian Băsescu că nu-l știe pe Cărtărescu. I-am adus toate cărțile lui Cărtărescu și surpriza a fost ca după cîteva zile să-mi recite din *Levantul.*

A dracului: am un coleg care-mi spune cînd vorbesc critic: „cumsecade scîrba“. E un oximoron ce mă reprezintă.

Claudiu Săftoiu: „Mi-am petrecut tinerețile gîndind la România“

„Bucătărie“

Rep.: Claudiu, de ce era nevoie de Claudiu?

Claudiu Săftoiu: Fiindcă sînt un apropiat al președintelui. Acum patru ani am participat la campania pentru cucerirea Primăriei. Cred că a contat relația de prietenie și încredere reciprocă pe care am stabilit-o în timp. Faptul că Traian Băsescu este foarte exigent și ferm m-a făcut ca de fiecare dată să abordez relația la modul profesional și serios.

Rep.: Atît de tînăr și te duci la Președinție!

C.S.: Pentru mine, binele țării, o spun sincer, înseamnă binele oamenilor ei. De cînd am intrat în presă, din '90, am avut obsesia de a contribui, cu puținul meu, la modernizarea instituțiilor din România. Eu mi-am petrecut tinerețile gîndind la România și gîndind la o șansă mai bună. Faptul că acum, astăzi, am fost la Cotroceni și l-am văzut pe Ion Iliescu plecînd pentru totdeauna de la Cotroceni a fost unul dintre visele mele împlinite. Pe cuvînt de onoare. Cînd am intrat pe poartă, mi-am spus: „Peste cîteva ore, Iliescu va pleca de aici, România va avea o altă șansă.“

Soțul soției

Rep.: Ești soțul Adrianei.

C.S.: Nu am dormit toată noaptea. Noi, eu și Adriana, am performat în consultanță politică și comunicare, în paralel și independent. Alegerea a fost a dumnealui. Am spus atunci: treacă bîrfele, important e să-l ajutăm.

Afaceri și scenariu

Rep.: Ai firmă?

C.S.: Da.

Rep.: Te lași?

C.S.: Da. O să deleg atribuțiunile. Dar abia reușisem și eu să mă înjgheb. Am avut și eu succese. La Piatra Neamț l-am ajutat pe Gheorghe Ștefan și am reușit cu dumnealui la primărie. Tot cu echipa de acolo am reușit să cîștigăm orașele pentru Parlament.

Rep.: Să nu uităm că tu ai făcut acel interviu cu Băsescu ce a dus la demisia guvernului Ciorbea. Erai în cărți de atunci.

C.S.: Ei, Eugen! Atunci a fost o conjunctură care a dat impresia că ceva s-a pus la cale. În nici un caz. Pe atunci, *Evenimentul zilei* m-a trimis să fac un interviu sincer. Și l-am realizat. Adriana era șefa lui de cabinet, e adevărat, dar interviul a fost fixat foarte greu, iar publicarea lui a fost hotărîtă de șefii ziarului. Eu eram în concediu. Nici o premeditare. După aceea, pe mine m-au apucat frisoanele și m-am gîndit cît de puternică e media. Nu e nici un fel de conjurație, Eugen, sînt lucruri care s-au acomodat reciproc.

Preferințele lui „cumsecade scîrba“

Eu: 90 de kilograme. Bulimie de stres.

De ce-i spune Băsescu Pufulete? Pentru că Adriana este o femeie frumoasă, o femeie care, dincolo de aparența de duritate, e o femeie caldă. Astfel, Traian Băsescu o apelează ca pe un copil mai mare.

Ce-ți reproșează Adriana: Nu sînt prea încrezător în munca mea cu oamenii.

Culoarea ei: Culori deschise. Albastrul, roșul, verdele.

Alin Teodorescu: „Există încă cercuri obscure“

Rep.: Domnule Alin Teodorescu, nu sîntem proști și e nasol ce au făcut Cozma, Năstase și Iliescu, chiar și pentru Alin Teodorescu.

Alin Teodorescu: Haideți să spun care-i interpretarea mea. E o dovadă foarte clară că în societatea românească există încă cercuri obscure, este o dovadă că mass-media e liberă și importantă.

Rep.: Cum puteți fi încă în gașca aia de cercuri obscure?

A.T.: Nu e gașcă, e partid politic și veți fi încîntați de ceea ce se va întîmpla cu el în 2005. Va continua ce a făcut în vară, respectiv venirea unei noi generații la conducerea partidului.

Of, era mai deștept pe vremuri

Rep.: Domnule Alin Teodorescu, vă știam mai deștept. Vă autoiluzionați?

A.T.: Nu. Continuu să fiu naiv și bine intenționat.

Rep.: Ați fost printre puținii care s-au luat la trîntă cu minerii, la ultima lor venire. Brusc, ați lăsat-o moale.

A.T.: Nu, acum eram în avion. N-am putut reacționa. Aș fi reacționat la fel ca Mihai Tănăsescu.

Frustratul Adrian

Rep.: Cum puteți accepta delirul de frustrat al lui Năstase de dinaintea plecării la Strasbourg? A, dumneavoastră i le-ați băgat în cap.

A.T.: Nu eu. Am văzut acel discurs. După părerea mea, a vrut să spună un singur lucru: am cîștigat alegerile la Parlament, le-am pierdut la președinte.

Rep.: El se credea președinte.

A.T.: Astea sînt speculații post-statistice.

Demisia pe o bere

Rep.: Aștept să vă dați demisia. Dăm o bere! Lăsați-o dracului de pesedizare și cretinizare a minții proprii!

A.T.: Din păcate, România e o democrație condusă de partide politice și, dacă vrei să faci ceva pentru țară, poți să faci și în partide politice.

Rep.: Ați optat exact cînd PSD-ul nu mai e pe val.

A.T.: Așa mi se spunea și în '88. Mi se spunea că sistemul comunist e foarte puternic.

Capitolul „ba pe-a mă-tii“

Rep.: Dar de ce D.A.-ul nu ar merge?

A.T.: D.A. nu știe, nu poate, nu vrea.

Rep.: Uite, Băsescu vrea: a luat alt avion decît Iliescu.

A.T.: Da, dar tot el a spus să uităm despre redeschiderea unor noi capitole. E același lucru ca decretul cu Cozma. Dau și retrag.

Rep.: Nu e WC la judecătorii, judecătorii dau sentințe politice, televiziunea e aservită lui Năstase.

A.T.: Înțeleg, depolitizarea serviciilor publice media este o prioritate.

Rep.: Cum adică, păi, nu ați fost la putere?

A.T.: Oricine încearcă să domine media își frige degetele.

Rep.: Își frige degetele? De ce gîndiți așa acum, cînd nu mai aveți puterea?

A.T.: E o întrebare. Nu am un răspuns.

Eugen ISTODOR

ROMANIA
Ca sociolog, eu i-am spus lui Năstase: ne bazăm pe segmentul de populaţie mai puţin educată. Din păcate, o parte a acesteia n-a ieşit la vot. Dacă ieşea întreg segmentul de proşti şi tîmpiţi pe care ne bazam, sigur îl rupeam pe iepuraş.

Expertul Alin Teodorescu constatînd că există într-adevăr două Românii: una care nu-l înghite pe Năstase şi alta care l-a votat președinte tot pe Iliescu

...Şi cînd o să mă-njuraţi cu toţii într-un an-doi, poate chiar mai repede, să ştiţi că eu n-o să am nici o vină. De vină va fi numai nevastă-mea, cu ambiţiile ei, şi lingăii din jurul nostru care vor falsifica raportările pe care noi ar trebui să le măsluim pentru Băsescu.

După epoca Nicolae Ceauşescu şi regimul Ion Iliescu, în România apar în sfîrşit semnele schimbării: cuplul prezidenţial Claudiu şi Adriana Săftoiu ocupă doar poziţia de consilier

Cuvîntul care se crizează politic

Ce naiba să mai scrii cînd se întîmplă atîtea? În fiecare zi au avut loc cîte două-trei chestii care altădată hrăneau presa săptămîni întregi. Ce să mai zici de victoria lui Băsescu cînd mai haios e să scrii despre eșecul lui Năstase? Nici nu îți tragi bine suflul și se bagă Iliescu, care îl medaliază pe Vadim. Nu apucă Vadim să se umfle cu medalia, că Elie Wiesel îi bate obrazul moșului și îi trimite înapoi „Steaua României". Joi se întîmplau trei evenimente CAPITALE în ACELAȘI TIMP. Să mori, să crăpi, să dai în ghemb, vorba doamnei Maria! Băsescu era învestit președinte, Năstase se credea președinte, iar Miron Cozma era eliberat de președinte. Vineri, la fel, peripețiile lui Miron Cozma tulburau rău opinia publică. Cătinel, cătinel, presa abia se ținea după evenimente. Dar să o luăm pe rînd.

Evenimentul zilei își trăia bucuria cu editoriale ca „La mulți ani, România" și „Șampanie, vă rog!". Un alt rezultat al alegerilor e posibil că ar fi însemnat și schimbarea orientării acestui ziar și poate chiar transformarea lui într-un fel de ***Libertatea***. Toată liota de editorialiști ai *Evenimentului,* Traian Ungureanu, Carol Sebastian, Oana Stănciulescu sau Andreea Pora, chiuiau în editorialele lor și au continuat să chiuie pînă joi, cînd deja au început să se întîmple și alte evenimente. Dar oare ce se întîmpla cu ***Naționalul?*** Sincer, trebuie să vă spun că luni, în redacție, cînd rezultatele votului începeau să fie confirmate, ne întrebam și noi rîzînd cum va arăta prima lui pagină a doua zi. Ce-a mai violat Băsescu, ce crime mai făcuse, în ce fel mai destabiliza țara? Frumos ar fi fost să schimbe foaia complet: „Năstase prins cu un bărbat!", „Năstase nu vrea să recunoască eșecul!", „Iliescu vrea să îi ia locul lui Năstase!" Din păcate, șefii ziarului au ratat ocazia să devină iar simpatici și au ținut-o langa în continuare. Luni – „Un milimetru ne desparte de soarta Ucrainei, Băsescu pregătește marele scandal"! Marți – „Începe marea tîrguială". Miercuri – „Băsescu șochează oficialii europeni – PSD – șanse de a forma noul guvern. PSD pregătește noul guvern". Joi – „Alegerile anticipate s-ar putea sparge în capul ADA". Sîmbătă, *Naționalul* se alia curentului majoritar și copia o idee veche din 1996 a *Academiei Cațavencu,* dînd o poză mare pe prima pagină cu Ion Iliescu și scriind **Konieț**. Măcar știu să recunoască valoarea acolo unde e. Abia luni începea PSD-ul să fie trădat în *Național* odată cu titlul „PSD – triumfător spre groapă cu Iliescu-n frunte!". Semnează, bineînțeles, Bogdan Tiberiu Iacob, care spune: „PSD a încercat să mintă electoratul, dar a sfîrșit prin a se minți pe sine". Adevărat! PSD-ul a început a minți electoratul și prin articolele lui BTI, și nu e mult timp de atunci. Păcat, ***Național,*** mare păcat!

Libertatea, ca și în campanie, făcea un frumos joc dublu, pentru ca în caz de ceva să nu se zică că ea ar fi exagerat cu libertatea presei. Luni, *Libertatea* era prudentă: „Românii au doi președinți". Marți, catastrofistă: „Țara ruptă în două!". Miercuri, perversă: „O bombă politică: Băsescu președinte, Năstase premier", joi, temătoare: „Băsescu amenință cu anticipatele". Vineri, în sfîrșit, complet acoperită: „Președintele iese urît din istorie".

În ***Adevărul*** de vineri, CTP-ul își spală multe păcate din campanie cu un editorial intitulat „Rînjetul bolșevic". Să citățm, cu plăcere: „O recomandare pentru cititori: cînd îl mai vedeți pe Ion Iliescu la televizor, acoperiți-i cu ceva partea de jos a feței, cea care fabrică celebrul zîmbet, și fruntea – lăsați să se vadă numai ochii. O să vă înghețe sîngele în vine." Fără supărare, dar, la CTP, orice parte ai acoperi, sîngele îngheață la fel.

Alexandru VĂRZARU

AI VĂZUT CONFERINȚA DE PRESĂ? HAIOS FOC NĂSTASE, DESTINS, DEZINVOLT, ARROGANT... NU PARE SĂ ȘTIE CĂ A PIERDUT ALEGERILE.
MANOLE.

canalul mass-midia năvodari

● Discuțiile despre Antena 1 și PUR socotite, împreună, drept televiziunea-partid sau invers nu sînt lipsite de un suport real. O bună parte din angajații postului de televiziune au fost cooptați, mai de voie, mai împinși de la spate, în structurile partidului. Dovada clară este Sabin Cutaș, fost director economic al Antenei 1, ajuns acum senator PUR. Un alt PUR-ist notoriu este Dumitru Graur, cel care a cam dat rateuri și cu *Gazeta Sporturilor,* și cu comentariile sportive. Și, totuși, nu a fost dat afară. Păi, dacă e membru de partid, nu te poți atinge de el! ● În redacție la *Adevărul* e un pic de vînzoleală. Scăderea de credibilitate și de tiraj a ziarului îi face pe cei de acolo să caute vinovatul. Iar el se arată a fi Cristian Tudor Popescu, cel care, prin atitudinea sa tulbure din campanie, a făcut mulți cititori cu capul pe umeri să renunțe la cumpărarea ziarului care, astfel, a revenit la publicul său de pensionari nostalgici, total neinteresanți pentru publicitatea marilor firme. Revolta s-ar putea încheia prin detronarea lui CTP și impunerea unuia din redactorii-șefi adjuncți, ceva mai credibil. Astfel, măcar acolo va învinge Ursu!

Zețarul Ivan

MAMA NATURĂ
TATĂL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Moș Crăciun cu fete slabe

Am fost ieri în vechiul Mall și iar mă îmbrăcasem ca ultimul cumpărător. Jos, lîngă fîntîna arteziană, era amenajat un fel de rond unde veneau copiii să se joace cu Moș Crăciun. La un moment dat aud în boxe: „Cine mai vrea să vorbească cu doamna Moș Crăciun?". Mă uit: doamna Moș Crăciun – una tînără, actriță sau vînzătoare, cu păr blond și decolteu. Păcat. Eu mi-am imaginat întotdeauna că nevasta lui Moș Crăciun e plinuță, veselă și asexuată, nu tînără și trasă la față de parcă ar chinui-o grasul pe droguri în fiecare noapte după ce se-ntoarce beat de la firmă.

Amantemergătorul

Taximetristul cu care am mers azi și-a sunat-o pe Pisi din Drumul Taberei (ea era la țigară & cafea), i-a povestit cum a îmbrăcat el copilul și l-a dus la soră-sa, a giugiulit-o verbal de mi-era și rușine, a amenințat-o insinuant că acuma se duce peste ea, s-a interesat în ce schimb lucrează Marcel și așa mai departe. Bine că nu s-a încins problema mai tare, că îl dădeau dracu' șefii afară pentru sex la birou, în timpul programului.

Trecere pe pietoni

Eram la capătul dinspre Piața Romană al străzii Eminescu, pe zebră. Un șofer pe care, în mod sigur, inteligența nu-l dădea afară din mașină, își parcase bolidul chiar pe trecerea de pietoni. Așteptînd culoarea verde a semaforului, am simțit o lovitură în spate. Tipul de pe trecerea de pietoni, care nu stăpînea, probabil, limbajul articulat, preferase să mă anunțe în felul ăsta că vrea să iasă în trafic, prin semne cu mașina. Am vrut să-i răspund, evident, dar n-am avut cum, căci eram pe jos. Dacă eram cu mașina, o parcam între alte două și o ridicam pe roțile din spate, pentru semnul ăla internațional.

M-a-nvățat mama să coș

E un tip pe aici prin centrul Capitalei care, zi de zi, scotocește cu două bețe prin coșurile de gunoi de pe stradă. Nu pare să caute mîncare, cred că umblă el după ceva anume, că are metodă, are haine curate și are walkman. Să vedeți ce a făcut zilele trecute: după ce a studiat cu bețigașele alea într-o cutie, și-a aruncat țigara aiurea, pe stradă, deci nu în gunoi, cum credeam eu că e normal și cum mă așteptam de la un cunoscător ca el. Probabil însă că băiatul ține să păstreze curățenia la locul de muncă.

To pee or not to pee

Mă sună un amic într-o seară. Zice: „Bă, fii atent fază: am vrut să fac un pipi la o toaletă publică, la o stație de microbuze de-alea care merg prin țară, și mi-a zis ăla care ia banii că nu se poate să fac, pentru că abia a spălat! Era să fac pe mine de rîs auzind una ca asta, dar am renunțat în ultimul moment, cînd mi-am dat seama că abia făcusem duș.

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gî

lubitele mele guverne din Modrogan

Băieți, sunați la 230.12.14

Tanti Stancu e secretara PD-ului de București de prin '90. Asalt ca săptămîna asta de telefoane, carne și oase, miniștri, oameni unul și unul, nu a mai văzut de cînd e ea. Ehei, ce vremuri, cînd tanti Stancu număra mușchii. Acum e musai să facă guverne din figuri și siviuri noi și să le înainteze lui Băsescu, Săftoiu, Boc. Aceasta este una dintre prioritățile lui tanti în guvernarea actuală. Al doilea punct în reforma sa se poate rezuma așa și îi privește pe funcționarii PD-ului: „Dragă, cît a fost campanie, ați avut de mîncare de la partid. Acum, de cînd sîntem la putere, am luat din banii mei niște salam cu pîine. Luați, mamă, luați."

Dragi cititori și dragă domnule președinte, avem privilegiul de a găzdui în aceste rînduri mesajele de mai bine ale unora dintre cei mulți:

Ministrul de Externe, al Apărării și al Învățămîntului: Prof. Univ. Dr. Ing. & Ec., lt. colonel Ion Negoiță din Sibiu. Dumnealui este membru PRM.

Subsemnatul vă adresez rugămintea de a analiza oferta mea, privind disponibilitatea de a mă implica în reușita aplicării Alianței Dreptate și Adevăr în urma alegerii dumneavoastră în funcția supremă în stat, pentru care am luptat alături de soția mea, membră a PD, împreună cu ceilalți membri ai familiei, în număr de șase. Întreaga mea viață am dedicat-o instruirii, sacrificînd interesul personal pentru cel general. Încă din tinerețe am fost în prim-plan în soluționarea problemelor sociale și politice. Ca lider de opinie, avînd convingerea că menirea intelectualului este de a fi locomotiva societății, de a lupta pentru dreptate și adevăr, m-am situat în primele rînduri în lupta pentru o schimbare reală pentru progresul societății românești. În acest moment, situația României este catastrofală, datorită faptului că societatea se bazează pe minciună, pe corupție, pe cîștig fără muncă, iar moralitatea și valoarea nu au nici un preț. Toate acestea au condus la o societate bolnavă, depresia fiind aproape generală. Noțiunea de patriotism a devenit desuetă.

Ministrul Industriei și Economiei: ing. Dan Spiridon din Călugăreni, Giurgiu. Dumnealui a fost la PSD. A trecut la PD, a candidat la primăria Călugăreni. A pierdut. Dar este un om victorios.

Sînt un om influent în satul meu, un om care știe ce înseamnă să fii om. Am fost la PSD, dar am fost fiindcă am vrut să fac ceva pentru lumea aceasta. Văzînd că nu se poate, am demisionat și m-am certat total cu prefectul, iar eu ca viceprimar am trecut de partea PD-ului. Ceea ce mi-a determinat o blocare totală a puterii mele de om. Cred în globalizare, dar și în europenizare prin păstrarea identității specifice. Cunosc zona Grădiștea, unde pesediștii și-au întins răutatea și oligarhia lor. Pînă cînd?

Ministrul de Justiție și de Interne: OM Ion Pîrvan, Călmățuiul de Sus – Teleorman. Dumnealui știe o crimă și mai multe furturi. Pentru ele a suferit.

Vă rog deosebit de respectuos (și insistent) să mă sprijiniți, în timp util, atît persoana mea fizică, cît și minorul de 14 ani cușbă din crîngeni sîntem în pericol. Eu am sesizat din proprie inițiativă, dintr-o sete de adevăr și dreptate, pe scurt DA, că a fost arestat doar o singură persoană în crima împotriva lui dane minel de la noi din sat. În fapt au fost patru criminali, adică mazilu sorin, mazilu ion, niculae florin, bureanu florin. Ca urmare a acestui lucru, la localul comercial la velicu am fost victima unei tentative de omor din partea consătenilor enunțați. Această tentativă a culminat cu intenția lui mazilu sorin de a-mi scoate ochii din cap, cu un cuțit pe care l-a cerut celorlalți. M-am adresat tuturor organelor competente, m-am internat în spital pentru îngrijiri corporale. ACESTE ÎNGRIJIRI AU FOST DE MÎNTUIALĂ. ÎN NOAPTEA DE 7 SPRE 8 AM PLECAT ÎN DECEMBRIE LA BUCUREȘTI SPRE A MĂ ADRESA STĂRUITOR UNOR FACTORI CU PERSONALITATE JURIDICĂ PENTRU A PUTEA să rezolv necazurile. Fiind în așteptarea trenului spre București l-am găsit în gară pe minorul cușbă care a lucrat la negru la buzeanu cezar ca cioban la circa 30 de caprine. Cușbă mi-a relatat că a fost obligat să meargă la furat de cereale. Așa ceva nu trebuie să se mai întîmple, domnule președinte.

Eugen ISTODOR

Dom'le, și pe lîngă portofoliile de la Apărare, Învățămînt și Economie de care v-am pomenit în reportaj, să știți că am aptitudini și pentru alte domenii. Bunăoară la Transporturi, că merg des cu trenul; la Sănătate, că am fost bolnav anul trecut și anu' ăsta m-am vaccinat contra gripei; și, de ce nu, la Agricultură și Alimentație pentru că la noi la Sibiu se produce vestitul salam de Sibiu.

Într-o țară unde nimeni nu se pricepe la nimic cum trebuie, iată-l în sfîrșit pe domnul Negoiță, omul care se pricepe la toate

Cum nu i-am luat interviu în avion lui Miron Cozma

Ăla despre care vorbea Mile Cărpenișan la Antena 1 că se afla și el în avion cu Cozma sînt eu. Așa m-a numit: „Un alt ziarist din presa scrisă". Da, am încercat să îi iau un interviu minerului pletos. Cum nu am plătit nimic („Trăim într-o economie de piață, dacă vreți interviuri, plătiți" – Miron Cozma la ieșirea din pușcărie), nu am obținut nimic.

Habar nu aveam că va veni și el acolo, cu toate acestea era o vînzoleală suspectă care prevestea ceva. Se vorbea agitat la telefonul de la ghișeul Tarom, vreo doi cameramani se învîrteau și ei prin sala de sosiri-plecări interne de la Aeroportul din Timișoara. M-am luminat imediat, nu putea fi decît Cozma. Clar, l-au arestat și urmează să-l transporte la București. Vînzoleala a crescut după ce am trecut de filtrul de securitate. Un cameraman de la PRO TV a încercat să treacă și el „dincolo", dar nu a fost lăsat, nu avea bilet. A trecut doar cel de la Antena 1 și corespondentul de la ziarul *Adevărul*. Ei aveau bilete. Prin geamul mare, din față, se vedea pista, iar pe cel lateral, aleea pe care sosesc pasagerii din autobuz și electrocarele cu bagaje. Acolo a sosit microbuzul de VIP-uri, a oprit motorul, a rămas cu luminile aprinse. Doi haidamaci au ieșit pe o altă ușă și l-au împins rapid pe Cozma în microbuz. Una din camere, cea de la PRO TV, avea lumina aprinsă. Un polițist i-a cerut operatorului să o stingă. Nici ei n-or fi plătit. Microbuzul stinge luminile și stă în beznă cîteva secunde. S-o fi întîmplat ceva, îmi zic, poate că evadează haiducul! Nu, se reaprind luminile și microbuzul o ia spre avion. Deja sîntem întîrziați, iar de asta par să se mire numai cîțiva străini aflați printre pasageri. Pentru românii care au aflat că vor călători alături de Cozma întîrzierea a trecut pe planul doi. Mă străduiesc să văd ce se întîmplă la avion. Îl scot, îl împing pe scară, îl așază. După cîteva minute sîntem poftiți și noi. Ajung în avion și îl zăresc pe Miron pe ultimul rînd, cu cătușele la mîini. Are locul 13 A. E ceva și cu ghinionul ăsta! Eu am 3 C. Polițiștii au amîndoi mustață și sînt în civil. Unul din ei stă lîngă Cozma. Chiar în fața lui, pe locul 12 A a ajuns, culmea coincidenței, ziaristul de la *Adevărul.* Lîngă el, celălalt polițist. Cu un rînd mai în față e Mile Cărpenișan. Cei doi, Cărpenișan și corespondentul de la *Adevărul,* sînt în echipă. Cozma e înconjurat de presă și de poliție! După decolare și după ce comandantul Nedelcu ne-a urat bun venit la bord, încerc să merg pînă în spatele avionului. Am un caiet și un pix în mînă. Îi spun polițistului cine sînt și-mi spune că mă cunoaște. Îl întreb pe Cozma dacă vrea să facă vreo declarație. Se uită întîi la mine, apoi prin mine, undeva în zare. Întoarce apoi capul spre geam. Mai încerc vreo două-trei întrebări. Același rezultat, aceeași privire pe jumătate abătută, pe jumătate nu mai știu cum. Nu-mi dă interviu, e clar, n-am plătit. Polițistul de lîngă el îmi spune că le fac atmosferă, că se uită lumea la noi. Da, așa e, îl poate cuprinde jena pe Cozma, săracul. Mă întorc la loc pentru că intră stewardesele cu cărucioarele lor. Servesc o gustare și un suc. Cozma refuză totul. Polițistul de lîngă el bea un pepsi și citește *Cotidianul*. După ce plec eu, începe interviul cu cameră, cu microfon, cu tot concursul polițiștilor. Deh, exclusivitatea are prețul ei!

Nu mai încerc să-l întreb nimic. E clar că voi fi refuzat. N-am plătit nimic pentru exclusivitate. Înainte de aterizare văd luminile Bucureștiului. Una dintre ele e la Rahova și-l așteaptă pe Miron Cozma. Celelalte ne așteaptă pe noi, ceilalți. Coborîm noi, apoi echipa polițiștilor cu prizonierul lor. Jos sînt așteptați de alți polițiști conduși de un alt mustăcios. „Bună seara, domnule Cozma, sînt comisarul Gheorghe Chițu, ne cunoaștem de la Stoenești, eu m-am ocupat și atunci de dumneavoastră!". „Joncțiunea s-a făcut", anunță cineva într-o stație. Dacă ar fi vrut să se ferească de ochii presei, polițiștii ar fi ieșit prin altă parte cu Cozma în mijloc. Dar nimic nu se mai face fără presă. E buluc la ieșire, cameramani, reporteri, fotoreporteri, baie de blitzuri. Toți laolaltă, democrația evenimentului. Exclusivitatea a fost a altora.

Ioan T. MORAR

Vouă, fraierilor, vă explic moca: știu, polițiștii n-are bani. Bă, acu' nu mai e mîna lu' Iliescu. Numai ieri, cînd mi-a dat drumul, a fost el. Azi, cînd mă cheamă înapoi la pîrnaie, e șmecheria lu' Băsescu, comandată subconștient prin inconștientu' lu' Iliescu. E clar, marinaru' vrea să-l înfunde pe babalîcul sărac și are nevoie de cunoștințele mele.

Deranjat de viața scumpă din vestul țării, Miron Cozma se întoarce la Rahova pentru a vedea lumina soarelui doar la Discovery, pe ecranul Home-Cinema din celulă

Bursa şpăgilor

A fost şpaga exactă!

Să presupunem că sînteţi comisar la Garda Financiară Mureş. Aveţi un şef pe care nu daţi două parale, mai ales că intuiţia vă spune că, într-o bună zi, îi veţi lua locul. Dar pînă atunci e preferabil să vă purtaţi bine cu şeful, să vă purtaţi cît mai atent şi cît mai linguşitor cu putinţă, fiindcă nu se ştie niciodată ce se poate întîmpla. Apoi se întîmplă că, deodată, ca o slugă influentă ce sînteţi, vă simţiţi foarte generos şi aţi vrea ca generozitatea asta a dumneavoastră să se răsfrîngă şi asupra şefului pe care, vă reamintim, nu daţi nici două parale. Sînteţi comisar al Gărzii Financiare şi oamenii vă cunosc şi vă respectă, mai ales acei oameni, de afaceri, bineînţeles, care se simt cu legea pe căciulă. Suspecta generozitate vă împinge la uşa a vreo 3-4 afacerişti cărora le spuneţi că este ziua şefului, a comisaruluişef de la Mureş (căruia unii îi spun Grosu), şi ar face bine să scoată nişte bani pentru a-l atenţiona pe şef cu un cadou, ceva, acolo. Oamenii de afaceri scot banii, dumneavoastră (lumea vă spune fie Gheorghe, fie Gigi) îi colectaţi frumos şi vă bucuraţi, desigur, atunci cînd constataţi că suma adunată este suficientă pentru a-i cumpăra şefului un ceas de aur, o şpagă care vine la fix.

Rolex şi Bolec

Lăsaţi copiii să le vină rău de la mine

Micha Gallitziano, cetăţean israelian domiciliat în România, iubeşte pe rupte copiii. În primul rînd este vorba de copiii săi, Ben şi Danielle, pe care-i rupe în bătaie, îi torturează cu o cruzime animalică, aproape zilnic. E drept, Ben şi Danielle nu sînt copii făcuţi de Micha cu mîna lui, ci sînt înfiaţi din România. Le dă deci sîngele pe nas cînd are chef, că nu-i sînge din sîngele lui. Dar Micha iubeşte la fel şi copiii altora şi de aceea şi-a făcut o firmă, Gallitziano's Kids Fantasy, prin care produce mobilier pentru cei mici. Mobilierul e foarte fantezist şi pe placul kinderilor, căci Gallitziano ştie cum să tortureze copiii, dar şi să le facă plăcere cu invenţiile sale. Numai că, fie şi prin mobilierul şugubăţ conceput, Gallitziano îşi satisface apucăturile sale sadice faţă de copii. Împreună cu o altă firmă, Extreme Volume, Gallitziano face, spun surse din interior, mobilier nociv pentru sănătatea micuţilor, fabricat din răşini, polistiren, vată de sticlă şi văcsuit cu vopsea auto. Că nu e tocmai cusher ce face stă dovadă faptul că autorizaţiile de fabricare a unui astfel de mobilier au fost obţinute cu o şpagă de cîteva sute de euro, cum singuri se lăudau partenerii de la Extreme Volume. Gallitziano nu e aşadar doar un caz de „Protecţia copilului", ci şi de „Proţăpirea coruptului".

Şotronul mortuar

Controlorii RATB au misiuni la radio

Miercuri seară, în autobuzul 131, între restaurantul Perla şi ASE, controlorii prind o fată neatentă. O banală discuţie se transformă într-o revelaţie despre banii publici dintr-o importantă instituţie de stat. Urmăriţi! E palpitant!

„– Ce facem? *(întreabă controlorul)*
– Plătesc, ce să facem… e vina mea, nu? Doar dacă nu vreţi să mă iertaţi.
– Hm… *(se uită pe legitimaţie)* lucraţi la…? Şi nu vă decontează abonamentele?
– Ba da.
– Şi amenzile?
– Nu, normal că nu.
– Hm… vă întreb pentru că la televiziune, adică la radiodifuziune, li se decontează.
– Da??
– Păi, da. La dvs. de ce nu se decontează?
– Păi, de ce să plătească ziarul dacă eu uit să-mi iau bilet?
– Eu vă spun, la radiodifuziune se decontează.
– Cum să se deconteze?
– Ha, ha… am eu o cunoştinţă acolo… mă sună, aşa, pe la sfîrşitul lunii… băăă, ţi-ai făcut planul de amenzi? Hai să-mi dai mie vreo cinci-şase. El decontează şi după aia împărţim. Ha, ha, ha…"

Revenim în studio, nu înainte de a vă spune că, aşa cum vă aşteptaţi probabil, domnişoara nu a fost amendată decît cu un pachet de Pall Mall light şi cu unul de Winchester necartonat, fără să i se elibereze proces-verbal.

Decontele de Monte Cristo

În tinereţe, Băsescu fuma doar ţigări „Blugarul"

Noul preşedinte al României, Traian Băsescu, a declarat că, pe vremea cînd era tînăr, el avea o singură pereche de blugi.
Cred că Traian nu s-a exprimat corect. De fapt, Băsescu voia să spună că în tinereţea lui de căpitan, atunci cînd se descurca mai bine cu banii, obişnuia să se întoarcă din voiaje îmbrăcat doar cu o singură pereche de blugi.

Levi's-ul unei nopţi de vară

Pleacă Nea Nelu, vine Nea Chelu

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Ca o trestie în vînt, șuvița din capul noului președinte Traian Băsescu ține piept stihiilor și vicisitudinilor. Ca un catarg stingher în mijlocul oceanului, șuvița lui Băsescu e aidoma, cum să spun eu, unui alt catarg stingher într-un ocean. Șuvița care-i acoperă chelia lui Băsescu vine din trecut și, dacă n-ar mai da peste cîte o rafală de vînt, ai zice că a încremenit în prezent. Tot ce rămîne de discutat este viitorul ei. Să-și tundă Băsescu șuvița sau să nu și-o tundă? Ia să vedem ce zice opinia publică.

DA

Alexandru VĂRZARU

Mă gîndesc că poate e nevoie de un președinte mai tranșant. După un pensionar vopsit negru și unul cu pilozitate abundentă pe față, cred că e nevoie de o chelie transparentă și cinstită. Votez pentru chelire.

Alin IONESCU

Domnu' Băsescu dă dovadă de o ipocrizie sinceră chinuindu-se să-și lipească chica aia de cap în fiecare dimineață. *Ipocrizie* deoarece e clar că vrea să se dea drept un gagiu pletos și *sinceră* pentru că nu ascunde că e chelios. Așadar, eu votez pentru ca dl Băsescu să se tundă. Iar dacă nu, atunci măcar să meargă cu sinceritatea pînă la capăt și să-și lase plete pe dreapta. Să și le strîngă naibii cu un elastic, mai ales că o să mai meargă la un dineu, la un supeu și e păcat să-și bage părul în crema de mușroame a președintelui de alături. Nu mai zic că, dacă nimerește lîngă vreo ministresă, vomită aia toți creveții pe tratate.

Doru BUȘCU

Chiar dacă acea șuviță care-i traversează calvitia face parte din brand și are o participare netă la celebritatea lui Băsescu, e clar că noul președinte trebuie tuns. În permanență expusă la vîntul aeroporturilor sau la curentul sălilor de reuniune, șuvița riscă să devină repede un semn al filfîielii, al oscilației și al nehotărîrii, iar gestul rearanjării ei în vecinătatea unui Schroeder sau a unui Bush îl așază pe Băsescu cel ferm într-o poziție diminuată și profund nemeritată. Șuvița să fie eliminată fără pic de sentimentalism, iar între cele două smocuri laterale să fie lăsată să guverneze cinstita chelie. Noul nostru președinte trebuie să-și asume nudul capilar ca pe un semn al preciziei și controlului, ca pe o teribilă armă a progresului și sincerității. În plus, eu i-aș pune și o pereche de ochelari extrafini, buni de îmblînzit privirea dură și sfidătoare de matroz atunci cînd ea va fi ațintită în ochii timizi ai cancelarilor occidentali. Va arăta trăsnet.

Alexandru CĂUTIȘ

Cred că ar trebui să renunțe la șuviță și nu pentru că i-ar sta mai bine ca chel asumat. Ci fiindcă, sper eu, nu i-ar mai sări în cap cel puțin o parte a presei. Gîndiți-vă numai la Cristian Tudor Popescu. I-ar vorbi altfel, mai îngăduitor, ca de la chel la chel, nu i-ar mai pune întrebări trase de păr, care să-l coafeze la fix pe Năstase.

Marius DRĂGHICI

Yes! Ar fi cool! Un Băse-reloaded, care privește pieziș la corupția-matrix care ne-a controlat viața din ultimii 15 ani. Great: Morpheus Băsé, în luptă cu Matrix, cu creaturile care se multiplică la nesfîrșit, refuzînd să accepte că Zionul este din nou liber. Tunde-te și tunde-i, Tropheus!

Daniel GOACE

Eu, ca reprezentant al grupului Redactorilor Cu Început De Chelie Care Se Spală Pe Cap Numai Cu Apă Caldă Și Șampon Cu Aromă De Lămîie, salut victoria în alegeri a lui Traian Băsescu. Pe această cale îmi exprim solidaritatea cu orice inițiativă a președintelui în materie de podoabă capilară: îl voi susține și dacă se tunde cum îl voi susține și dacă își lasă chelia să crească.

Ștefan AGOPIAN

Un bărbat e frumos așa cum l-a făcut mă-sa, adică chel. Că pe urmă i-a căzut părul, înseamnă că e din nou ca un prunc. Fiind la primul mandat, adică un prunc, dl Băsescu ar trebui să se debaraseze de atributul ridicol numit meșă. Dacă va fi un președinte adevărat, sînt sigur c-o să-i crească părul ca în desenul de pe coloana alăturată.

NU

Gabriel DROGEANU

Ca fost semi-pletos, vreau să vă spun că nu e ușor să obții o așa șuviță. Eu chiar aș face o marcă înregistrată din șuvița aia. Imaginați-vă cum ar fi să vedeți la un campionat mondial de fotbal, pe marginea terenului, reclame cu puma aia neagră de la *Puma*, cu cele trei dungi de la *Adidas* și cu șuvița de la *înghețata lu' Băsescu*.

Marius BORȚEA

Nici nu mă interesează dacă se tunde sau nu atîta timp cît, orice ar face, Băsescu va rămîne departe de idolii mei în materie de coafuri: Don King, păpușa Chucky (în prima serie) și Miron Cozma (în ultima serie). Zic totuși să nu-și tundă șuvița, dar să-și lase și restul părului la aceeași lungime. Un chelios cu pleată n-am mai avut în structurile de conducere de pe vremea Anei Pauker.

Iulian TĂNASE

Eu m-am obișnuit ca Traian Băsescu să lovească nu doar cu parul, ci și cu părul. Prin urmare, oricît mi-aș bate capul, tot nu reușesc să mi-l imaginez pe primul primar al țării fără păr. Un Băsescu fără păr este ca părul fără cap, și cu asta cred că am spus fie totul, fie nimic, fie pat, fie canapea, fie păr, fie măr.

Viorel MOȚOC

Îmi place șuvița care, mai ales atunci cînd bate vîntul, parcă strigă: „Libertate!“. Dacă ar fi să se tundă cineva, l-aș tunde pe Iliescu. Și l-aș ține închis în casă.

NU ÎNȚELEG ÎNTREBAREA

Dan STANCIU

Și ce dacă n-are păr pe cap? V-ar plăcea un președinte care să arate așa?

Nu cred. Poate că mai avem o șansă, poate chelia va salva România.

NU MĂ INTERESEAZĂ

Simona TACHE

Deci, nu mă interesează deloc freza lui Băsescu. Mă rog, dacă-i musai să răspund, o să zic că mai urgent decît să se tundă ar fi să-și lase barbă de-aia de 4 zile, gen George Michael. Că veni vorba, pe mine mă preocupă, de vreo 2 ani, altă chestiune pe care n-am reușit încă s-o elucidez: să mă fac roșcată sau nu?

Dragoș MUȘAT

Personal, chelia lui Băsescu nu mi se pare o problemă, cît timp nu fură și nu face sex cu poporul, ca hoții ăilalți. Personal, aș prefera s-o pun pe Rodica Stănoiu să se tundă cheală.

VOT ANULAT DIN START

Cătălin MATEI

Din nou, o întrebare fără nici un sens. Cum să răspund ceva despre Băsescu dacă eu mă gîndesc de vreo 2 luni de ce naiba nu se fac automobile din cauciuc, care nu se îndoaie și nu se zgîrie? În caz de impact, mașinile din cauciuc fac „boing“ și se duc în sens opus, după care fac iar „boing“ și merg înapoi înainte. Simplu.

NEHOTĂRÎȚI

Ioan T. MORAR

Inima mea e împărțită în două: jumătate din ea (adică un ventricul și o aortă) spune că e bine cum e. Asta e imaginea omului, cu asta a cîștigat, ăsta e farmecul lui a-charismatic. Cealaltă parte a inimii mele e și mai și. Ventriculul zice că să renunțe la meșă, aorta, nu, că să renunțe la tot părul, să fie mișto. Și tot aorta îmi pompează în creier exemplul lui Benone Sinulescu, omul care a renunțat brusc la perucă și a rămas cu o chelie lucioasă. Iar succesul lui s-a relansat, practic, cu acest nou luc.

Protecția presei

Cum se topesc dinții balaurilor din TVR

Un ziarist din TVR, mai exact din departamentul cel mai umbros – Știri – a reclamat public faptul că, în timpul campaniei electorale, a fost supus unui viol informațional, cu perversiuni, de către șefii săi. Alexandru Costache a acordat un interviu *Evenimentului zilei* în care descrie scene de-a dreptul pornografice petrecute în redacția știrilor TVR. Cîțiva colegi de-ai săi, ziariști cu conștiințe de ziariști, i-au susținut protestul: Raluca Stroe, Ioana Dumitrescu, Anca Lăzărescu, Marius Zamfir, Adrian Nica și Ana-Maria Panait. Astea se petreceau săptămîna trecută. Ei bine, după numai cîteva zile, mai exact în noaptea de vineri spre sîmbătă, a intrat în vigoare, ca din întîmplare, regulamentul de ordine interioară al TVR. Citäm: „**Art. 66. Sunt considerate fapte deosebit de grave care pot conduce la concedierea imediată a salariatului următoarele: 8) ...exprimarea publică, indiferent de mijloace, a unor afirmații defăimătoare la adresa SRTV**“. Reprezentanții TVR ne-au asigurat că este vorba despre o coincidență, că nu a avut nimeni intenția de a intimida ziariștii care au avut curajul să demaște mizeria din postul care se pretindea public. Fapt este că intrarea în vigoare a Regulamentului cu prevederea asta sinistră a descurajat cel puțin participarea a doi dintre ziariștii protestatari la o emisiune a unei alte televiziuni, pe acest subiect. Erau, oamenii, convinși că își riscă pielea. Dar uite că avem o veste proastă pentru TVR: fostul președinte Iliescu a semnat grațierea lui Cozma – hai, că n-am luat-o razna, citește mai departe – în aceeași zi în care a semnat și Legea „avertizorului“ sau, cum mai este ea cunoscută în lume, legea „whistle blower“. Este o lege care a fost inventată ca să îi protejeze pe curajoșii hotărîți să denunțe ilegalitățile și violările interesului public, comise de șefii instituțiilor în care lucrează. Cel care fluieră („whistle blower“-ul) pentru a avertiza că se comit asemenea fapte este, așadar, protejat prin lege. Iar legea menționează explicit, între instituțiile beneficiare ale denunțului, și mass-media. Și iată cum energumenii care-și amenințau subordonații cu măciuca regulamentelor tăcerii au rămas cu ceva moale în mînă.

Mircea TOMA

CUM, NINO, SĂ NU-MI FAC SÎNGE RĂU, ACUM, LA SFÎRŞIT? PĂI, DEGEABA AM MUNCIT O VIAŢĂ, DACĂ AM AJUNS LA BĂTRÎNEŢE SĂ TRĂIESC ÎN CAPITALISM!
MALDALE.

Ambianța la guvernare

Întâlnire de gradul 0
Iliescu şi Băsescu, faţă-n faţă

Prima întâlnire oficială între preşedintele în exerciţiu, Ion Iliescu şi preşedintele ales al României, Traian Băsescu a avut loc astăzi în Piaţa Revoluţiei. Cei doi politicieni au participat la ceremonia de punere a pietrei de temelie a unui monument dedicat Revoluţiei şi eroilor din decembrie 1989.
Pe întreaga durată a ceremoniei, Ion Iliescu nu s-a sfiit să şuşotească cu Traian Băsescu.

ambianţă cu ilici şi băse DV 749

Cei doi se vor întâlni şi în următoarele zile. Ion Iliescu şi Traian Băsescu vor participa, pe 17 decembrie, la reuniunea de iarnă a Consiliului European de la Bruxelles, unde va fi anunţată finalizarea negocierilor cu Uniunea Europeană.

stirea a intrat in jurnalul de la ora 18:00

De pe pagina de Internet a Realității TV aflăm că, miercuri, 15 decembrie, postul a difuzat, „în jurul orelor 18,00“, mai precis la 18:36:24, un material-știre sub titlul „Întîlnire de gradul 0: Iliescu și Băsescu, față-n față“. N-am fi avut nici o obiecție vizavi de această realitate de grad zero, că, na, s-a mai văzut și la posturi mai mari. Problema e că pe site-ul Realității TV s-a văzut și ce se vede mai rar la alte posturi, adică un script al știrii fără pic de cenzură: observați că, în text, oamenii au lăsat și neprețuita indicație pentru montaj „ambianță cu ilici și băse DV 789“. Dacă cine-s ilici și băse ne-am cam prins, nu ne e deloc clar ce-i aia ambianță cu cei doi. Că, din cîte am auzit noi, băse a făcut nu ambianță, ci alianță, și nu cu ilici, ci cu morco.

Morco, care trage cu orco

Anacronica TV
La baie cu specialiștii

Știu că asta ar fi fost de publicitate, dar nu mă pot abține. Ultima reclamă la pastă de dinți mă informează că dacă o folosesc e ca și cum 12 specialiști în igiena orală s-ar ocupa de dinții mei simultan. Atunci, cei 12 specialiști sînt:
– foarte prost plătiți: din moment ce îi am la dispoziție non-stop pentru doar un dolar pe lună;
– foarte lipsiți de inițiativă: din moment ce n-ar ridica un deget fără ca eu să pun mîna pe periuță;
– foarte mulți: printr-un singur calcul elementar, 12 specialiști pe zi, înmulțiți cu 30 de zile, înmulțiți cu 12 luni egal 4.320 de specialiști pe an, ceea ce deja mă face să mă simt precum Emil Constantinescu. Un singur om și 5.000 de specialiști invizibili.

Cătălin MATEI

Mîndruță-i corabia, meșter cîrmaciul

Stimați telespectatori, am învins! E drept că dictatorul Adrian Năstase încă n-a fugit, dar televiziunile au trecut deja toate de partea poporului. N-a fugit pentru că l-am văzut noi joi pe la prînz, la conferința de presă, cînd cu anunțarea coaliției PSD Minus (PUR Plus UDMR) = Zero și cu bruierea festivității de validare a lui Traian Băsescu. Degeaba aștepta toată lumea de la Năstase să ne spună dacă l-au eliberat sau nu pe Cozma. Ce să-i faci dacă omului îi mai rămăseseră niște foi necitite de la discursul din campania electorală... Și ziceam de televiziuni că au trecut de partea poporului pentru că mă uitam tot joi cum nu mai dădea nimeni discursul lui Năstase în afară de Realitatea TV și Antena 1, care și ele i-au dat doar jumate de ecran cu discursul lui Băsescu de la validarea în funcție. Cel puțin TVR 1 dădea teatru TV, iar pe PRO TV era *Bucătăria lui Radu.* A, normal că a lui Radu Berceanu, dacă era să întrebe cineva de la noua putere... Am o singură problemă gravă: de cînd știu că televiziunile nu mai încearcă să înlocuiască știrile despre liderii opoziției cu tot felul de prostii, au început să-mi placă jurnalele cu crime sîngeroase, accidente cu urmări grave și violuri sincere.

Gabriela,
Firea de poveste

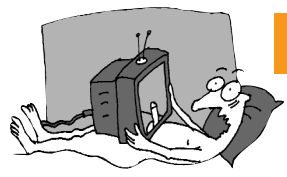

Trampa și ecranul

★ Ați văzut care era numărul de înmatriculare al jeep-ului cu care Fane Spoitoru l-a luat pe Miron Cozma joi de la închisoare? București... nu știu cît **CSJ**. CSJ, adică de la Curtea Supremă de Justiție, normal! Că doar nu de la Cositor Să Julim sau de la Calu' din Sofra-Jerie.

★ E o reclamă cu o fetiță care se joacă de-a gimnasta în curtea blocului, sărind capra peste un băiețel. În momentul în care fetița sare, iar cadrul se pune pe mîinile ei, este foarte evident cum din bluza băiețelului sare foarte mult praf. Lucru care nu are vreun sens pentru că, din cîte am văzut la Olimpiada de la Atena, nimeni nu face teste antidoping caprei.

★ Vă spuneam săptămîna trecută despre noua reclamă în care marmota își dorește să devină urs. Asta în timp ce se uită la o altă marmotă ciufulită, călare pe o vacă mov. Cred că mai degrabă își dorea să devină bou, dar nu-i plăcea cum sună.

★ Am observat că, la Acasă TV, Pepe este un invitat permanent, ceea ce mi se pare normal ținînd cont că prietena lui lucrează acolo. Asta nu înseamnă că sînt de acord. Ce, vouă v-ar plăcea ca în *Academia Cațavencu* să băgăm texte de-ale prietenelor noastre? Nu ajunge că prietenelor le băgăm texte de-ale noastre?

★ Mihaela Tatu are aceiași stripperi în emisiune de cînd o știu eu. Eu cred că s-a plictisit de moarte de ei. Cred că nici nu-i mai pupă dimineața și nici nu le mai ia flori, ca la început.

★ Ar trebui să-l tragă cineva de mînecă pe tipul acela care, după ce-i face cunoștință domnișoarei respective cu „noua ciocolată Poiana Cappuccino", se întreabă retoric: „Și răsplata mea?". Păi, ce răsplată, frate? Adică, ce-ai vrea de la fată numai pentru că i-ai dat o bucată de ciocolată? A, dacă era o reclamă la o haină de blană sau la un colier de perle mai ziceam, da' așa, cu o ciocolată, părerea mea e că nu faci nimic dacă nu pui și 100 de euro în staniol.

★ În fiecare joi seara, cu începere de la ora 22,00, ora cartierului Berceni, dau pe Discovery și mă uit la *Crime Night,* seria de documentare despre cum se rezolvă mai mult prin inteligență și mai puțin prin utilizarea pulanului din dotare unele cazuri de crime. Ultima dată cînd m-am uitat, am revăzut cazul cu un cetățean care a fost sugrumat, conform traducerii oferite pe micul ecran, cu un „șbild". Prin urmare, arma crimei a fost un șbild. Dumneavoastră aveți șbild acasă? Eu n-am. N-am decît trei oberteiluri, un heilhittler, două uberstvunguri, un trafalet puțin folosit, aproape nou (pe care-l vînd la pachet cu parapanta lui Mușat), un patent, un ciocan, niște cuie și o pereche de izmene căzute din balconul pensionarilor de deasupra, cu care aș putea oricînd să comit o crimă.

★ La o revistă a presei de pe Antena 1, Mircea Badea a recunoscut că a dat multă șpagă la viața lui. Eu cred că prima șpagă a dat-o la 6 ani, ca să-l ia la școală, iar pe ultima la 28, ca să nu-l mai țină acolo.

★ Rubrica meteo se numea, înainte, „timpul probabil", fiindcă doar femeia și rezultatele la 6 din 49 sînt mai imprevizibile decît vremea. Astăzi, rubrica meteo ocupă un rol important în structura jurnalelor de știri, reprezentînd o adevărată pepinieră de vedete TV blonde sau zburlite de intemperii. După ce am cărat trei zile după mine o ditamai umbrela, de teamă că mă va prinde ploaia cu bulbuci despre care am auzit la televizor, am uitat-o într-un magazin și n-am regretat pierderea ei decît în perioada imediat următoare, pentru care era prevăzut un cer fără nori. Tot din pricina prezentatorilor meteo am mai pierdut, de-a lungul anilor, două perechi de mănuși, o căciulă, o gagică și un concediu la mare, petrecut în pulover, la barul hotelului. Pesemne că respectivii au început să se teamă de eventualele despăgubiri cerute de telespectatori, fiindcă unii au început să prezinte, în fine, doar vremea care a fost și gata. Sau – și mai simplu – să povestească

Mircea Badea, care și la emisiunea *Revista presei* citește ce-au scris alții, dar înțelege numai cît poate el

națiunii că mîine, dacă mergeți la Bogota sau la Caracas, să vă îmbrăcați gros, fiindcă va bate vîntul cu 70 de kilometri pe oră din sector sudic, în special dimineața.

★ Am auzit-o pe Cristina Țopescu spunînd din nou despre „singura întrebare care-mi vine pe buze". Dacă s-ar da cu ruj pe minte, poate că întrebările astea se vor orienta mai bine și-i vor veni acolo unde trebuie.

★ Un oftat de ușurare s-a înălțat spre cer prin geamul casei mele, cînd am aflat de la știri că și mafia șosetelor la 10 mii de lei perechea a primit o grea lovitură, în urma unei intervenții în forță prin piețele Capitalei. Aștept cu interes noi operațiuni similare, care să decapiteze mafia zarzavatului la borcan, a elasticului de chiloți la metru, a plicurilor de zahăr, precum și mult temuta mafie a napolitanelor vrac care promite răzbunare mafiei biscuiților cu rahat, recent afiliată la cartelul clanului decoratorilor de uși de WC cu mesaje porcoase.

★ Informații tare interesante am aflat de pe Discovery, în serialul despre cum putem supraviețui în sălbăticie: cică rizomii de papură sînt buni de mîncare, iar puful de papură este ideal pentru căptușit hainele de anotimp rece. Vă zic, noi, ca români, n-am supraviețui în sălbăticie. Bun, mîncăm rizomi de papură, ne învelim în praf de papură, da' de băut, coane, noi ce bem? Niște papură de băut nu se găsește? Sau măcar niște papură pentru dezinfectat, pe care s-o filtrăm prin șubele din praf de papură.

★ Zilele trecute am urmărit pe Discovery un interesant material unde ni s-a arătat cum putem scăpa de energiile negative care ne înconjoară și ne fac viața amară, utilizînd vechi metode asiatice de așezare a lucrurilor în casă și la firmă. Ideea ar fi să lași niște spații anume gîndite, prin care să treacă tot felul de curenți negativi și alte asemenea drăcovenii care cauzează la fizic și psihic. Să vă zic cum am procedat eu: acasă, am îndepărtat dulapul de pat, iar la birou l-am așezat pe Vărzaru puțin mai aproape de Cătălin Matei. Deocamdată, din ce aud înjurîndu-se pe-aici, am impresia că Matei e singurul care scapă de energiile negative.

★ De cîteva zile, vocea lui Protimanis m-a înnebunit de cap. Te uiți și tu liniștit, ca omul, la o publicitate la detergenți și dintr-o dată „Totul e prosibil, Crăciunul e PRO TV". Eu, unul, cred că e improsibil ce spune dromnul Protimanis ăsta. Dacă Crăciunul era cu-adevărat PRO TV, atunci ar fi trebuit să-l cheme Moș Prociun, iar pe nevastăsa, Baba Prociulnița, aia de lîngă Slobozia.

★ Am și eu o propunere: m-am gîndit că ar fi foarte interesant ca să se dea știri în calupurile de publicitate. De exemplu, niciodată nu pot afla cu adevărat ce se întîmplă în Vilariba și în Vilabajo. Există și alte aspecte ale actualității din aceste orașe despre care aș vrea să aflu ceva: care e PIB-ul Vilaribei, cîte crime sînt pe șoselele din Vilabajo și, ce mă interesează cel mai tare, cine a ieșit președinte în Vilariba în timp ce în Vilabajo încă se mai spală rufele.

Tupeu 2004

Ion Iliescu s-a făcut de Miron Hazna

Iliescu a comis-o din nou. A chemat minerul la București. Și astfel a pus rahat pe mîna cu care l-a deranjat pe Rege acum niște ani. De altfel, cu atît și rămîne România de pe urma lui Iliescu: cu o strîngere de mînă istorică cu Regele și un morman de rahat. Mineri, babe isterice de la țară, studenți bătuți, integrare la mama dracului, un NATO primit din milă – cam ăsta e bilanțul a trei mandate de bolșe... președinte al lui Ion Iliescu. Urît a-nceput, urît a-ncheiat. Ceață la televiziune, minciuni cu țărăniști, frecție la democrație – și așa a și încheiat: un pumn în gura Justiției, unul în botul societății civile și-un picior în nas străinătății și șanselor României de a mai prinde ceva de la masa Bulgariei. Ion Iliescu va merge direct la Lada de gunoi a istoriei că oricum i-au plăcut lui toată viața mașinile oficiale rusești, Volga și Pobeda.

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Ion Iliescu.** Ion Iliescu – politicianul. Ion Iliescu – strategul. Ion Iliescu – șulfa. Ion Iliescu – experimentatul. Ion Iliescu – marele maestru al combinațiilor de la Cotroceni. Asta au făcut toți acești Ion Iliescu: l-au eliberat pe Miron Cozma – bătăușul, Miron Cozma – criminalul de societăți civile, Miron Cozma – bătăușul de femei, Miron Cozma – omul, plantatorul de panseluțe din Piața Universității. O tîmpenie marca Ion Iliescu.

Ultra-tîmpeu 2004 (2 puncte)**: Ion Iliescu.** Dar dacă Ion Iliescu voia să oprească furatul? Dacă Ion Iliescu-cinstitul a vrut să distrugă cel mai hoț partid din istoria României? Dacă nu putea altfel să oprească jaful și s-a decis să distrugă partidul din interior? Dacă Ion Iliescu este salvatorul României, detonînd corupția PSD prin implozie controlată? Dacă l-a scos pe Cozma pentru a pune cruce furatului industrial? Ei bine, uitați toate acestea. Ion Iliescu n-ar face așa ceva niciodată. E vorba doar de gîndire de kaghebist sinucigaș.

Tîmpeu normal Ion Iliescu (1 punct): **Ion Iliescu.** Dacă tot a făcut-o, Ion Iliescu s-a gîndit să fie tare de tot. Nu era de ajuns Cozma, și-a pus acum și globul în cap. L-a decorat pe torționarul verbal Vadim cu același ordin cu care i-a premiat și pe străinii care s-au îndurat să ne viziteze dictatura noastră mică, dar simpatică. Acum, jumătate de Pămînt vrea să-i dea lui Ion Iliescu cu „Steaua României“ în cap. Bravo, domnule Iliescu! Ați făcut ce n-a reușit Opoziția timp de 15 ani: ați distrus PSD-ul. Nu ne gîndeam că poate fi atît de ușor... Și noi, care ne-am consumat tinerețile scriind despre partidul dvs. care fură, crezînd că putem schimba ceva – și n-am schimbat. Noroc cu Ion Iliescu, ex-domnule ex-președinte!

Bursucul drastic

Ia zi-mi și mie, nea Nelule, că nu prea am fost atent în campania asta: în ce an ziceau băieții lu' matale că am vîndut eu Flota? Prin '90-'91? Tii, ce coincidență! Chiar în anii ăia în care un alt demnitar chema minerii la București și de-abia acuma o să-l ancheteze PNA-ul?

Ion Iliescu explicîndu-i lui Traian Băsescu că, la fel ca și cucuveaua de la Palatul Cotroceni, nici Corina Crețu nu e transmisibilă

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	43 puncte
2. Adrian Năstase	23 puncte
3. PSD	16 puncte

De julă și de facto

Gata, s-a deschis sezonul de patinaj artistic în justiție! Patinaj și dans din buric la alegerile pentru Consiliul Superior al Magistraturii (de acum două săptămîni), cît și pentru alegerile de șefi la instanțele din țară. Anton Pandrea și Tomiță Crăciun, membri ai CSM, au executat o serie de triplu Axel-uri la Cluj, unde au venit să-și dea cu părerea despre candidații pentru șefia Judecătoriei, a Tribunalului și a Parchetului. Deși noul statut al magistraților spune că este obligatoriu ca fiecare candidat să fie audiat de membrii CSM, cei doi patinatori au ocolit, întîmplător, exact cîteva personaje neagreate de Ministerul de Justiție. Este vorba de judecătorii Cristi Danileț și Leon Rus, care s-au trezit, acum ceva vreme, să vorbească din senin despre problemele din justiție. În locul lor au fost intervievați stimabilii Jeler, Grunea, Purja, Chiș, care au venit la discuții de mînuță, ca-n a cincea, cu doamna dirigintă președinte de Tribunal și cu bunelu', șăf la Curtea de Apel. Ce concluzie poți să extragi? Că-n Justiție se poate fura și fără PSD la putere. Nu de alta, dar n-am auzit ca PSD să fi înregistrat la OSIM patentul „jaf garantat din orice poziție“.

OSIM bin Laden

Iliescu intră cu talpa ţării ridicată

Joi seară, pe Antena 1, Iliescu şi-a dat interviul de retragere, în care s-a declarat mai încîntat de susţinerea ţăranilor decît de cea a intelectualilor. Pînă aici, nimic anormal, cu precizarea că ţăranii ăia care l-au susţinut cînd a avut probleme cu intelectualii nu au venit la Bucureşti cu RATA, ci cu Cozma. Ţăranii, în viziunea fostului activist, reprezintă „un factor de echilibru în societatea românească". Ceea ce e iar adevărat, cu amendamentul că atunci cînd dau pe gît sticla din programul „Spirtul şi pufoaicele" reprezintă cam cel mai mare factor de dezechilibru de pe marginea drumurilor judeţene, în România profundă din şanţuri. Dacă nu mă crezi pe mine, întreab-o pe doamna Nina, că ea merge cu Cielo, sau pe nea Nicu, că pe el îl înjură la curbe, săraca.

Mitrea Popor

Slujbă la minut

În campania ce tocmai a tras obloanele, Năstase a aterizat, într-o bună zi, într-un sat din Argeş numit Topoloveni. Evident, a fost aşteptat de către pesediştii băştinaşi. Culmea, nu doar cu coada între picioare şi în poziţie de drepţi, ci şi cu o coroană pe care candidatul a depus-o la mormîntul unui tînăr revoluţionar din localitate, cu un sobor de preoţi, cu colive şi alte amănunte bisericeşti care ne scapă acum. Chestia e că, din cauza unei oarecare întîrzieri, Năstase n-a mai avut răbdare să asculte toată slujba pusă la cale de gazde şi s-a cărat cam după un minut. Şi dacă tot s-a cărat domnia sa, s-a cărat şi soborul. S-a cărat soborul, duse au fost şi colivele şi toate celelalte. Iată dovada că PSD-ul nu s-a bucurat, totuşi, de pomana tuturor morţilor trecuţi pe listele electorale. Sigur a fost măcar unul care a votat cu nenea ăla ce zicea pe afişe: „Să trăiţi bine!".

Piaţa Sobor

King Kong îşi va găsi jucăriile la Severin

La Turnu Severin, municipalitatea vrea să intre în Cartea Recordurilor prin amplasarea unui brad de Crăciun imens, format din 350 de molizi prinşi pe un suport metalic. Vrem să atragem atenţia cetăţenilor Drobetei să aibă grijă ce lasă sub crengile bradului. Nu de alta, dar s-ar putea ca o anumită categorie de oameni să-şi ridice singuri cadourile de la poalele lui, cadouri constînd în autoturisme sport, maşinuţe de pompieri, tarabe de ziare, băncuţe sau chiar nişte păpuşi vii, toate în mărime naturală.

Trompeta Turnu Severin

cu mîinile curat murdare

Greaua moştenire care i-a rămas marinarului:

Soluţia anti-Bîstroe

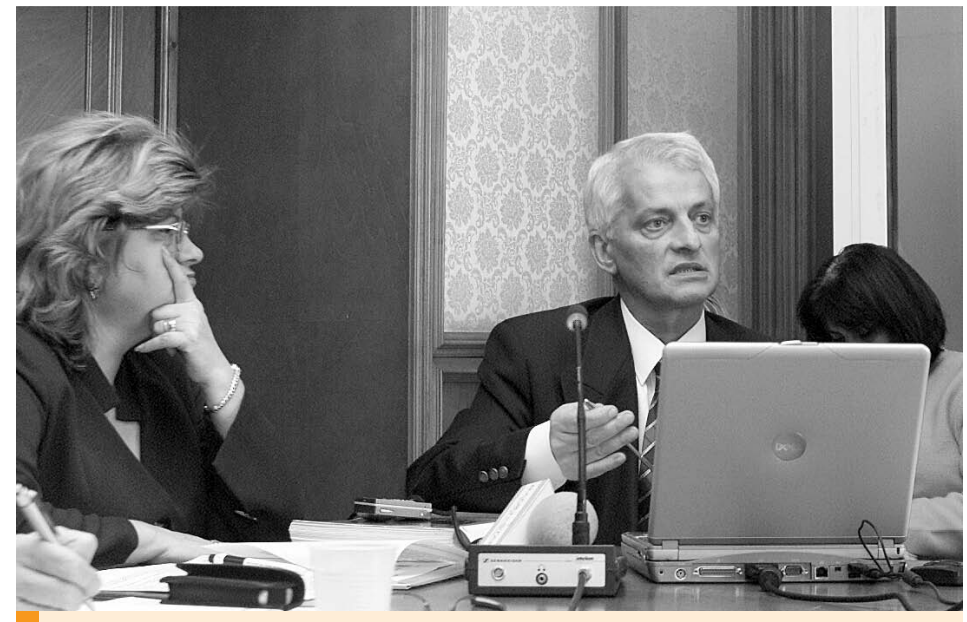

Implicat în salvarea Deltei, domnul director Romulus Ştiucă pare a fi omul acestor vremuri. Spre deosebire de domnii Crap, Caras şi Plătică Vidovici, specii intrate acum, iarna, în hibernare

În timp ce Ucraina sapă şi tace pe braţul Bîstroe, iar diplomaţia românească doar tace, Ministerul Mediului se ocupă cu ceva mai util – elaborarea unui studiu privind consecinţele negative ale transformării braţului Bîstroe în canal navigabil şi a unei soluţii care să asigure păstrarea echilibrului în Delta Dunării. Guvernul a aprobat finanţarea acestui studiu, în valoare de 1 miliard de lei, la numai două zile după marile proteste care au avut loc în Bucureşti de ziua Ucrainei, iar rezultatele studiului au fost făcute publice pe 17 decembrie. Că Bîstroe nu face bine nimănui, nici peştilor, nici păsărilor, nici oamenilor din Deltă, bănuiam cu toţii. Studiul prezentat săptămîna trecută vine însă cu explicaţii detaliate şi fundamentate ştiinţific ale fiecărei nenorociri care se va abate asupra Deltei: cum va fi afectat regimul hidrologic, ce specii de peşte îşi vor lua adio de la traseele de migraţie, ce colonie de pescăruşi unică în lume îşi va pierde sub ape insula pe care cuibăreşte, ca să dăm numai cîteva exemple. Un efect nebănuit pînă acum este afectarea pădurii virgine Letea din cauza apei sărate care va penetra pe braţele Bîstroe şi pe Chilia, infestînd pînza freatică. Autorii studiului au mai constatat că Ucraina încalcă, prin lucrările derulate, mai mult de nouă convenţii internaţionale şi bilaterale la care este parte.

Tot cu ocazia prezentării studiului, specialiştilor le-a scăpat o informaţie care s-ar putea să-l intereseze pe Mircea Geoană: oamenii de ştiinţă români erau, se pare, la curent cu intenţiile Kievului de mai bine de un an şi ceva, în urma discuţiilor cu omologi de-ai lor din Ucraina. Rămîne întrebarea: au fost oamenii de ştiinţă atît de haini şi au tăcut chitic sau guvernul a fost atît de ocupat încît n-a avut timp să-i ia în seamă? Dle Geoană, ce faceţi, răspundeţi sau sunaţi un prieten?

Soluţia propusă de cele şase institute de cercetare naţionale care au elaborat studiul nu este nici ea nouă. Ea circulă de destul de mult timp ca o idee ambiţioasă, însă acum a luat forma unui *Plan strategic de reconstrucţie ecologică a Deltei Dunării*. Este vorba despre cele 80.000 de hectare de amenajări agricole şi piscicole care acţionează ca nişte plăgi în trupul deltaic. Dacă scădem teritoriul marin al Deltei şi complexul Reazim-Sinoe, constatăm că amenajările reprezintă 25% din suprafaţa Deltei româneşti. Reconectarea lor cu ecosistemele naturale va reda Deltei un sfert din resursele naturale de regenerare şi îi va permite să compenseze majoritatea consecinţelor negative ale proiectului ucrainean, inclusiv prin refacerea echilibrului hidrologic. Lucrările de reconstrucţie ecologică vor dura pînă în 2015, la un cost estimat de cca 2,5-3 milioane de euro pe an. Ironia sorţii face ca unii dintre cei care au proiectat pe vremea lui Ceauşescu aceste amenajări să susţină astăzi reconstrucţia lor ecologică, aşa cum este cazul lui Romulus **Ştiucă**, directorul Institutului „Delta Dunării" şi coordonatorul studiului. Ştiucă a explicat că, deşi nici unui proiectant nu-i face plăcere să-şi demoleze propriile lucrări, beneficiile pentru Delta Dunării impun această soluţie, iar el este oricînd dispus să o pună în practică.

În ce priveşte punerea în practică, rămîne ca guvernul să aprobe acest studiu şi să aloce fondurile necesare pentru începerea reconstrucţiei ecologice. 30 de milioane de euro este o sumă chiar mică, dacă ne gîndim că reprezintă veniturile obţinute din turismul în Deltă într-un an de zile şi că valoarea acestor venituri poate atinge 1 miliard de euro după încheierea reconstrucţiei ecologice. La presiunea străzii, guvernul Adrian Năstase a finanţat şi a finalizat acest studiu, dar sarcina aprobării lui îi revine noului guvern. Cartierul Primăverii i-a făcut Deltei un bine numai pe jumătate, iar acum vedem dacă între Marea Neagră şi Deltă a fost iubire adevărată, aşa cum crede Asociaţia *„Salvaţi Delta – A.C."*. Traiane, tu ne chemi la (r)evoluţie, noi te chemăm la (re)construcţie! Pentru că nu pot ucrainenii săpa cît putem noi reconstrui!

Asociaţia „Salvaţi Delta – A.C."

La Predeal, pădurea de vile produce poluaer curat

Atunci cînd mai multe oraşe se umflă şi încep să se frece unele de altele se cheamă că avem un megalopolis. Se spune că Bucureştiul o să mănînce terenurile agricole dintre el şi Ploieşti cu fulgi cu tot în cîţiva ani. Dar ce te faci cînd, de atîta bunăstare înlesnită de guvernarea PSD, începe să dea pe afară un orăşel de munte? Iar Predealul, Buşteniul şi Azuga tind să devină megalopolisul Prebuştaz? Suferă cineva? Pădurea. Să luăm de exemplu zona pîrîului Poliştoaca din Predeal, care de vreo doi ani a fost defrişată complet pe partea stîngă. Pe drumul de la Susai la Cioplea s-au construit în ultimii patru ani sute de vile. Ca să fie construite viloaiele, s-a defrişat şi un drum, tot de patru ani. Pe data de 14 (paişpce) noiembrie 2004, unul din cîinii de pază a mediului, respectiv organizaţia Eco-Civica, a adresat o plîngere Ministerului Mediului în legătură cu această lipsă de limite. Fiţi atenţi: pe 15 (cinşpce) decembrie 2004, vine un fax de la Agenţia pentru Protecţia Mediului care spune: „Vă informăm că în scopul realizării unui drum de acces peste pîrîul Poliştoaca, la solicitarea primăriei Predeal s-a emis de către Direcţia Teritorială de Regim Silvic şi Vînătoare Braşov aprobarea cu nr. 2549 din **24.11.2004** privind folosirea temporară cu defrişare de către Primăria Oraşului Staţiune Predeal, a terenului în suprafaţă totală de 3.490 mp pentru o perioadă de 180 de zile. Drept urmare, cele incriminate vis-à-vis de Poliştoaca şi care sînt departe de adevăr se regăsesc într-o aprobare ce nu a fost emisă de APM Braşov, ci de Direcţia Teritorială de Regim Silvic şi de Vînătoare Braşov." Cu alte cuvinte, pentru o treabă care se întîmplă de ani de zile fusese emisă o aprobare justificativă abia la 10 zile **după** ce cineva reclamase faptul. Şi bine că a reclamat. Că pînă acuma, dacă îi întreba cineva ce caută în zonă, muncitorii de la vile trebuiau să mintă că au venit să facă traseul pînă sus pe Caraiman cu basculanta.

Ecologică Contra

Gala Societăţii Civile – Ediţia a 3-a (P)

Comunicat de presă
Asociaţia de Comunicare Ethos

8,5 milioane de euro – suma atrasă de proiectele înscrise la cea de-a treia ediţie a Galei Societăţii Civile

96 de organizaţii neguvernamentale şi grupuri de iniţiativă au înscris la cea de-a treia ediţie a Galei Societăţii Civile un număr total de 118 proiecte sociale finalizate în ultimul an. Valoarea finanţărilor obţinute de acestea este de peste **8,5 milioane de euro**.

Jumătate din numărul proiectelor înscrise sunt derulate de ONG-uri sau grupuri de iniţiativă din Bucureşti. Proporţia se păstrează şi în ceea ce priveşte finanţările atrase, **sectorul neguvernamental din Capitală** beneficiind de **aproape 50% din valoarea totală**. Urmează **Transilvania, cu 25%, Moldova, cu 20%** şi **Muntenia, cu doar 5%**.

Valorile maxime ale finanţărilor obţinute de proiectele înscrise la Gala Societăţii Civile ating valori de până la 650.000 de euro. Un exemplu este proiectul SEYPA – Combaterea Excluderii Sociale a Tinerilor Afectaţi de HIV/SIDA, înscris de Fundaţia Romanian Angel Appeal la secţiunea „servicii sociale pentru categorii defavorizate", care a reuşit să atragă 632.800 de euro din sectorul privat.

Cele mai multe proiecte din concurs au fost înscrise la secţiunea *Servicii sociale pentru categorii defavorizate* **(30 proiecte),** iar cele mai puţine la secţiunea *Sănătate* **(4 proiecte).** La secţiunea *Protecţia mediului* au fost înscrise **8 proiecte**, la *Educaţie şi Cercetare* **24**, *Dezvoltare economică şi socială* – **10**, *Comportament civic şi participare publică* – **21**, *Artă şi cultură* – **8**, *iar la Apărarea drepturilor individuale/colective* – **13 proiecte**.

Toate proiectele înscrise la cea de-a treia ediţie a Galei Societăţii Civile sunt accesibile publicului larg pe site-ul www.galasocietatiicivile.ro. Gala Societăţii Civile este un proiect Millenium Communications, organizat de Asociaţia de Comunicare Ethos sub patronajul Delegaţiei Comisiei Europene în România. Gala este susţinută de: **Sicomed**, **CarpatCement**, **Grupul Rompetrol** şi **ApaNova**. Parteneri media: **Televiziunea Română**, **Europa FM, Ziarul Financiar, Academia Caţavencu, Cotidianul, Ziua, Curentul, Media&Advertising, Imagoo, Markmedia, B 24 FUN, RDS.**

Pentru mai multe detalii, contactaţi **Marius Balaci,** Director PR Asociaţia de Comunicare Ethos; Telefon: 021/410.06.67; Fax: 021/410.48.71; Mobil: 0721.247.568; E-mail: marius.balaci@ethos.ro; Web: www.ethos.ro

miliția spirituală

Marko Bela sărea și pe vremea lui Ceaușescu la CAP

Acesta beiat de la partid maghiar, Marko, nu fost politician la el tot timpul. El mai fost și o ziarist foarte bună. El apreciat frumusețul de la toate femeile. Din trecutul de la patrie avem dovada che Bela scris articol interesante in ziarul de limbe romînească de la județul Mureș, deși ezigstat acolo și ziar ungurește. Dar la el plecut mult se face politiche de la partidul comunist in ziar de la Comitetul Județean Mureș de la PCR, ziar numită *Steaua Roșie.* In data de 29 iulie 1975, Marko publicat un interesantă material intitulată *Femeile în fruntea acțiunilor obștești* care incepe cam așa: „Cu prilejul recentei sărbători a unui sfert de veac de la înființarea CAP Acățari, mi-a priciniut satisfacție faptul că am auzit amintindu-se și numele lui Farkas Lujza, ca una din animatoarele acțiunilor intreprinse în urmă cu 25 de ani în urmă pentru înființarea CAP.“ De aici vedem che mult plecut lui tovarăș Marko de animatoarele care fecut din proprietatea privată una colectiv. Aici porcheria comuniste fecut in mod egal și la romini, și la unguri. Trebui se citem și finalul de la articolul: *„Participarea entuziastă a femeilor la toate acțiunile își are explicația. Majoritatea bărbaților pleacă la lucru în oraș, ele, în schimb, rămîn la sate, resimțind mai mult exigențele pe care le pune traiul nou. Și, astfel, ele asigură nu numai cămăși curate soților, dar manifestă atenție crescîndă și hărnicie în activitatea obștească“*. Conkluzia estem una triste și ințelegem prin exigențe de la trai nou și hernicie che musai fost ca femei se fie xploatete și acase, și la CAP. Bela draghe, aste nu estem frumos!

Remarko Bela

No,
pune-te şi voi în situaţia meu, draghe Adrian! Nu am mai guvernat cu ei de circa patru ani şi pur şi simplu mi s-a făcut dor, deşi cuvîntul ăsta nu poate să traducem în limba maghiaro.

Marko Bela, preşedintele unei formaţiuni politice care de ani de zile asigură alternanţa la guvernare a tuturor partidelor, ei rămînînd pe loc

Năstase iubește bărbații din istoria neamului

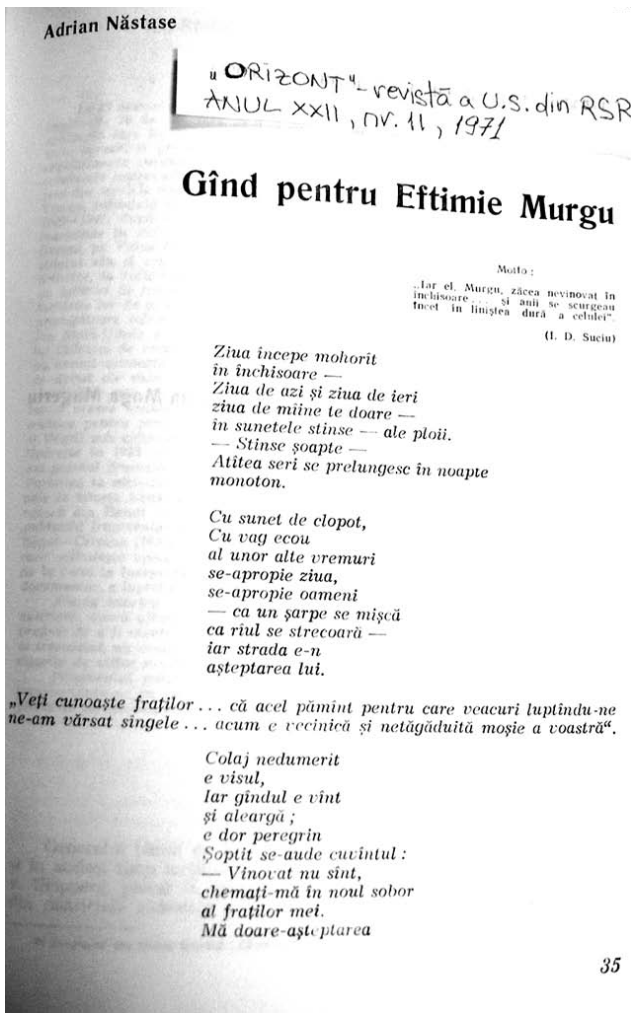

Adrian Năstase

„ORIZONT" - revistă a U.S. din RSR
ANUL XXII, nr. 11, 1971

Gînd pentru Eftimie Murgu

Motto:

„Iar el, Murgu, zăcea nevinovat în închisoare ... Și anii se scurgeau încet în liniștea dură a celulei".

(I. D. Suciu)

Ziua începe mohorît
în închisoare —
Ziua de azi și ziua de ieri
ziua de mîine te doare —
în sunetele stinse — ale ploii.
— Stinse șoapte —
Atîtea seri se prelungesc în noapte
monoton.

Cu sunet de clopot,
Cu vag ecou
al unor alte vremuri
se-apropie ziua,
se-apropie oameni
— ca un șarpe se mișcă
ca rîul se strecoară —
iar strada e-n
așteptarea lui.

„Veți cunoaște fraților ... că acel pămînt pentru care veacuri luptîndu-ne ne-am vărsat sîngele ... acum e vecinică și netăgăduită moșie a voastră".

Colaj nedumerit
e visul,
Iar gîndul e vînt
și aleargă;
e dor peregrin
Șoptit se-aude cuvîntul:
— Vinovat nu sînt,
chemați-mă în noul sobor
al fraților mei.
Mă doare-așteptarea

35

Fostul premier are o fire sensibilă pe care o moștenește de la fostul tînăr înflăcărat Adrian Năstase. Un tînăr care iubea poezia. Asta am mai spus. În general, poeții dedică poezii făpturilor feminine. Adrian Năstase a procedat invers, după cum ne demonstrează poezia sa „Gînd pentru Eftimie Murgu“, publicată în revista timișoreană *Orizont,* în nr. 11 din 1971. O poezie în care a fost inspirat de iubitul său profesor, cunoscutul istoric și scriitor I.D. Suciu, care îi și oferă motto-ul poeziei. I.D. Suciu, Eftimie Murgu și revista *Orizont* au o legătură directă cu Banatul. Numai Năstase are una indirectă, prin mentorul său care l-a influențat și în scrierea unor articole publicate prin *Magazin istoric.* O analiză atentă a poeziei poate spune multe despre dragostea poetului pentru bărbăția și curajul celui care a fost revoluționarul Eftimie Murgu, rămas în istorie ca o figură importantă. Și Năstase are șanse să rămînă în istorie ca fost premier. Numai săracul istoric I.D. Suciu a rămas mai mult în dosarele miliției decît în istorie, fiind arestat, judecat și condamnat pentru homosexualitate. Păcat că a trăit într-un regim intolerant. Dar, vorba poeziei de față: „Gîndul frumos nicicînd nu se pierde, / rămîne adînc, în noi“.

Bombonelton John

Din nou
la cassă

Dacă doriți să vă re-enervați

Sînt Mahmmur și am parcurs cu interes ancheta de săptămîna trecută din pagina 3 a *A.C.* Se povestea acolo despre firma EDF care, în 2002, a fost scoasă în șuturi din România, via Aeroportul Otopeni. Pentru că nu a vrut să cadă la pace cu PSD-ul, Rick Weil, patronul EDF, a trebuit să tragă obloanele peste cele două societăți mixte, ASRO și Sky, înființate în România. Se mai zicea acolo că, în acest caz, România a încălcat două tratate bilaterale de protejare a investițiilor, cu Germania și Israel. Asta pentru că Weil este atît cetățean german, cît și israelian, iar ASRO și Sky nu au reprezentat altceva decît două afaceri ale unui investitor străin în România. Disputa dintre EDF și România va ajunge în curînd la Curtea de Arbitraj Internațional din Washington, și pe bună dreptate.

Să ne tratăm puțin cu Germania

Potrivit Bilateral Investment Treaty (BIT) semnat cu Germania pe 25 iunie 1996 și intrat în vigoare pe 12 decembrie 1998, România are următoarele obligații: a) să trateze investițiile într-un mod onest și echitabil (art. 2.1); b) să evite măsurile arbitrare sau discriminatorii care ar putea afecta investițiile (art. 2.2); c) să asigure investițiilor întreaga protecție și securitate (art. 4.1); d) să furnizeze, prompt și adecvat, compensații efective pentru măsurile care au ca urmare exproprierea investițiilor (art. 4.2); e) să aibă în vedere obligațiile asumate față de investițiile germane în România (art. 8.2). Ceea ce s-a întîmplat însă cu EDF nu are nici o legătură cu acest tratat bilateral sau are, dar într-un sens negativ. Ministrul Transporturilor, Miron Mitrea, și Rodica Odobescu, șefa Tarom și cumnata lui Năstase, s-au purtat discreționar. Probabil că au avut multe motive, iar motivele aveau, și ele, multe zerouri în coadă.

Să ne tratăm puțin și cu Israelul

Pe 2 septembrie 1991, România a semnat un BIT cu statul Israel, tratat care a intrat în vigoare pe 26 august 1992. Într-o scrisoare către Adrian Năstase, din 15 iunie 2004, casa de avocatură Appleton & Associates, care reprezintă interesele EDF, îi reamintea premierului o parte din prevederile acestui tratat, mai ales cele care se referă la obligațiile asumate de România față de investitorii israelieni: tratament corect și echitabil, evitarea măsurilor nerezonabile și discriminatorii, protecția investițiilor (toate prevăzute la art. 2.2), precum și acordarea de compensații în cazul exproprierilor (art. 5.1). România pesediștilor a încălcat tot ce se putea încălca în acest caz și cele 200 de milioane de dolari, cerute de EDF în instanță, ar trebui plătite, poate, direct din pușculița de partid. Sînt Mahmmur și mă opresc, deocamdată, aici.

Mahmmur AVAS

PSD și PRM luminează lașiul

Intrigă: într-un oraș din România se alege un primar. De la PSD. Are majoritate în Consiliul Local cu ajutorul PRM, care are și el un viceprimar. Cei doi decid că urbea are musai nevoie ca serviciul de iluminat public să fie concesionat. Unei firme private. Sau mai multora, după caz.

Desfășurarea acțiunii: la licitație se înscrie un sobor de firme. Ulterior, unora li se ard becurile, altora le scade tensiunea îngrijorător. Normal, se retrag rușinate. Iar altora, cum au fost, de exemplu, cei de la Elba din Timișoara, nu li se aprinde nocturna la stadion. De fapt, stă să li se aprindă o nocturnă la stadionul din Arad, dar cum contractul de acolo nu e încă finalizat, nu s-a pus. Pentru că primarul PSD de care se făcea vorbire în intrigă a băgat în caietul de sarcini o condiție: cine concesionează iluminatul public asigură și dotarea stadionului local cu nocturnă. În fine, rămîn două firme pentru fiecare jumătate de oraș (conform unei alte condiții impuse prin caietul de sarcini, e nevoie de doi cîștigători, care să-și împartă orașul). Una din cele două este Luxten Lighting Company, la ale cărei întrerupătoare sînt atașați următorii asociați (conform raportului Curții de Conturi care a verificat licitația prin care Luxten a cîștigat concesionarea Bucureștiului, în 1998, pe 15 ani): acționarul Gheorghe Olteanu, pesedist, aciuat prin corpul de control al lui DIP; Claudiu Nicolae Rădulescu, acționar, pesedist; Ionel Pepenică, acționar, fost consilier PSD în Consiliul General al Municipiului București; off shore-uri, acționare, pentru pitoresc și culoare. Una peste alta, călcînd peste cioburile celorlalte firme cărora li s-a ars wolframul, Luxten a înhățat cea mai mare bucată din Iași, cu tot cu centru, concesionare pe 10 ani pentru 7 milioane de euroi. A doua firmă, pe numele ei Romlux, e foarte aproape de a cîștiga cealaltă jumătate de oraș. Pentru numai 5,3 milioane de euro. La Romlux este acționar fostul senator PRM Vasile Horga.

Epilog: un proaspăt primar PSD dintr-un mare oraș al României, la pachet cu viceprimarul peremist, au concesionat iluminatul public. Ceea ce s-ar traduce cam așa: și-au consolidat poziția de sugative de bani publici pentru uzul personal al lor și al partidelor din care și cu care fac parte.

Wolfram, ursul polar

Privatizarea, faza pe veceuri

Iată un nou program al guvernării Adrian Năstase, care încă mai lovește acolo unde doare, ne ferim să spunem unde anume, că poate ne mai citesc copii ori bătrînei cu sfincterele trecute de a doua tinerețe. Întrebarea mea e: ce fel de metodă s-a ales pentru privatizare? O variantă ar fi metoda MEBO a lui Văcăroiu, numai că asta se poate folosi doar pentru pisoare. Hai, să zicem, și pentru scurgerea din mijlocul stabilimentului. Dar pentru restul, pentru restul, domnule Năstase, ce metodă ați folosit? Eu cred că ați folosit licitația prin strigare, că la așa constipare doar prin strigare se putea face o așa mare treabă.

Sport excrem

Afaceri cu lichidare de mînă

Vești bune de la Yasser ArAPAPS de dincolo de mormînt. Ne spunea bătrînelu', vara trecută, cum a treia firmă de lichidări ca cifră de afaceri din România (cîteva zeci de miliarde), adică Euroconsult Cluj, se cam șterge pe picioare cu regulamentele Uniunii Naționale a Practicienilor în Lichidare și Reorganizare (UNPLR), un fel de barou al lichidatorilor. Acum două săptămîni, UNPLR a suspendat activitatea Euroconsult, după ce în repetate dăți firma a trimis în instanță, drept reprezentanți, persoane care nu erau „licențiate" în lichidări. Cum ar veni, Mahmmur AVAS se dă drept avocat și cîștigă și procesul. Suspendarea e numai pe trei luni, deoarece s-au făcut niscai presiuni pe la UNPLR-ul lui Arin Stănescu, unde mai pui că firma e moșită în Cluj de proaspătul deputat Daniel Buda, ce vrea să ajungă secretar de stat la Justiție. De mirosul cașcavalului Euroconsult (firma gestionează vreo 80 de falimente ale unor firme cu cheag) nu este străin nici Emil Boc, care să nu credeți că și-a făcut campania electorală din salariul de deputat. Ei, uite că nici nu au cîștigat ăștia bine alegerile și am și păpat un sfert de pagină pe afacerile lor. Dați bătaie, c-am auzit că sînteți cam rupți în dos și-or să rîdă spilcuiții lui Berlusconi cînd ajungeți în Parlamentul european.

Foișorul de Boc

Loc de retrocedat cu capul

Președintele Jidovu s-a făcut preș în grădina lui Ceaușescu

Tovarășe Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al patriei noastre, tovarășă Elena Ceaușescu, savantă de renume mondial, primiți prinosul de recunoștință și adîncă abnegație din partea tovarășului Nicolae Jidovu, președintele Judecătoriei sectorului 1. S-ar putea să nu vă spună nimic tovărășiilor-voastre acest nume. Dar fiți siguri că, prin neostoita sa grijă și cu deosebită responsabilitate, căsoaia din Primăverii nr. 50 în care ați locuit în epoca de aur este cum ați lăsat-o și vă așteaptă. E drept, au fost la un moment dat niște elemente nesănătoase, familia Prodanof, niște chiaburi care au vrut să pună mîna pe grădina casei, un teren de 1.290 mp. Cu lăcomia ce-i caracterizează, chiaburii de proprietari au obținut, în baza actelor de proprietate, sentință definitivă de repunere în posesie în 1998, dispoziție de punere în posesie de la primărie în 2001, număr poștal, și-au făcut și cadastru, ROL fiscal. Au avut tupeu burghejii! Această stare contrară ideologiei noastre socialiste și idealurilor noastre proletare nu mai putea continua. De aceea, tovarășul Jidovu Nicolae i-a stîrpit din rădăcină, dînd cu mînie proletară, peste toate hotărîrile instanțelor, o ordonanță președințială de blocare a punerii în posesie. Astfel că acum terenul e păzit strașnic de SPP (nu ați apucat, tovarășe Nicolae Ceaușescu, să vedeți cine-i SPP-u', dar să știți că sînt tovarăși de nădejde ai Patriei noastre, Republica Socialistă România), care nu lasă pe burghezo-moșierii de proprietari să calce măcar pe teren. Și ca să-i pedepsim cum se cuvine, mama lor de burgheji, i-am obligat pe chiaburi să plătească și impozit pe terenul lor, dar care, nu-i așa, e de fapt al întregului popor. Au de plătit din 2001, cînd li s-a trecut la fisc terenul pe numele lor, vreo 49.000.000 de lei. Vă dați seama, echivalentul a 700 de Dacii 1310! Tovarășe prim-secretar Nicolae Ceaușescu, chezaș al făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, se poate spune că chiar în curtea casei tovărășiei-voastre s-a obținut un record per hectar. La recolta de chiaburi secerați de justiția comunistă.

Alexandru CĂUTIȘ

Discopery

Odiseea lui Constantin Dobrogeanu-Gherea

Născut în Rusia în 1853, la Slaveanka, lângă Ekaterinoslav, Solomon Solomonovici Katz, rămas în istorie sub numele Constantin Dobrogeanu-Gherea, intră în cercul revoluționarilor ruși la 17 ani. Urmărit de autoritățile țariste pentru activități anarhiste, fuge în Crimeea, iar de acolo în România, într-un grup de contrabandiști. Se angajează ca ucenic într-un atelier de cizmărie din Iași, după care pleacă la Berna, unde contactează cercul socialiștilor ruși din Elveția. Revine în România în 1875 și se stabilește la București, unde întreține financiar transporturile de manifeste anarhiste tipărite în Occident, destinate Rusiei. Formează cercul socialist din Capitală și se mută la Ploiești, unde își propagă ideile în mediul proletariatului din industria petrolieră. În timpul războiului ruso-româno-turc din 1877-1878 își procură un pașaport american fals și activează împotriva Rusiei, sub numele Robert Jenkes, obținând concesiunea unor activități în spitalele militare ruse din Ploiești, Buzău și Brăila. Sub acoperirea americană, întreține o intensă agitație în rândul trupelor rusești din spatele frontului. Surprins ca spion și propagandist al revoluției, este atras de poliția secretă țaristă printr-o falsă telegramă în Constanța, unde este arestat și deportat în închisoarea „Petru și Pavel" din Petrograd. După pronunțarea sentinței va fi exilat pe viață la Mezen, lângă Arhanghelsk, pe țărmul Mării Albe. Îi mituiește pe gardieni, evadează și ajunge în Norvegia, pe un vas pescăresc. În 1879 se va reîntoarce pentru totdeauna în România, unde obține concesiunea restaurantului gării Ploiești. În 1880 publică primul manifest socialist din România, sub formă de scrisoare adresată ministrului-președinte I. Brătianu. În 1882, inteligența grupată în jurul lui Gherea scoate revista de popularizare a științelor *Contimporanul*, care a influențat profund formarea ideologiei tinerei generații a vremii, prin textele critice și tendențioase strecurate în conținutul paginilor ei.

Bre Guevara

Cine cară o ttawa prin diplomaţie

La Ottawa trăieşte, iubeşte şi învîrteşte un salar pe banii ţării un consilier de presă pe numele şi prenumele lui Matei Cristian. De origine sănătoasă (fiu de fost prim-secretar, din cîte ne şoptesţe o focă în ureche), Matei fusese pus pe liber în guvernarea ţărănistă de către fostul ministru de Externe Andrei Pleşu, în urma unui scandal apărut peste Ocean. Scandalul era legat de nişte afaceri cu parfum de PDSR, derulate sub mandatul fostului ambasador din ţara vecină, Mircea Geoană. După 2000, scandalul, legat de ce v-am spus, a fost dezlegat de justiţia pesedistă, care l-a reangajat pe Matei în MAE, în 2001. Ei bine, auzim că lui Matei i se pregăteşte acum o chemare la vatra părintească, ceea ce sperăm să fie un semn că nici diplomaţia nu MAE ce-a fost.

Băieţii lu' nenea MAE

Autodenunţ

Deci marţi, 14 decembrie, la ora 13, mi s-a făcut sete. Pentru că mă aflam la Gara de Nord, am zis să încerc şi eu un automat de sucuri. Am introdus regulamentar 20 de mii, însă în loc de o sticlă de cola au căzut două pe ţeavă. Degeaba am bătut în automat, că nu mi-a deschis nimeni să bag sucul înapoi. La fel, am încercat să introduc sticla pe orificiul pentru monede, dar n-a încăput. Deci s-a reţinut că am vrut să fiu corect, da? Deci vreau să spun că le-am băut pe amîndouă. Rog autorităţile competente să nu caute o sticlă degeaba, dacă ea va ieşi pe minus la inventar. Deci pentru contravaloarea sticlei, rog firma producătoare să mă contacteze la redacţie. Sau, mai bine, să tragă două' de mii din cei 25% cu care a crescut economia pe afişele electorale ale lui Năstase. Vă mulţumesc.

Moca-Cola

Votarea, între bar şi bară de striptiz

Numai nevastă de alegător să nu fii. Tu stai acasă şi îngroşi rîndurile absenteiştilor călcîndu-i izmenele, iar el umblă cu băieţii pe la votare. Uite-aşa, dintr-o secţie în alta, şi-şi face datorii la caiet pe toate listele suplimentare. Şi ce te faci, că unele dintre secţii mai au şi program de noapte, cu observatoare repatriate din OSCE. Numai nevastă de alegător să nu fii. Stai şi te rogi pînă la închiderea urnelor ca nu cumva soţul să se-mbete în asemenea hal încît să-şi bage votul pe crăpătura pe care nu trebuia.

Cartea de alergător

Romsilva Neamţ – iubire pînă la moartea pădurii pentru PSD

„Rîul, ramul, mi-e prieten numai mie", a fredonat liniştit Adrian Năstase aşteptînd rezultatele alegerilor. Ştia el ce ştia: în Neamţ, directorul Direcţiei Silvice locale, Costache Rusu, a muncit din greu ca fiecare vot de ţăran neinformat să fie strîns şi contorizat. Maşinile Direcţiei au umblat ca nebunele şi la alegerile generale, şi la cele prezidenţiale, cutreierînd toţi coclaurii cu urnele mobile din ordinul lui Costache. Asta în timp ce şoferii şi pădurarii scrîşneau din dinţi întrucît, ca la fiecare rundă de alegeri de anul ăsta, iar nu primiseră salariul. De ce? Simplu: chiar şi într-un dezastru, oamenii PSD-ului, şi vorbim bineînţeles de oamenii lui de afaceri, nu de fraierii care îi votează, au găsit un bun prilej să facă nişte bani. Gîndiţi-vă, de pildă, că un metru cub de lemn prost, de foc, cu noduri, cu gloduri, se vinde către ţăranul nemţean cu suma de 900.000 de lei. În pădurile nemţene se găseşte şi lemn bun. Unul din aceste tipuri e lemnul folosit pentru hîrtie, pentru celuloză. Ei bine, Direcţia Silvică Neamţ, respectiv acest Costache Rusu, i-a vîndut fabricii Letea, respectiv lui Dumitru Sechelariu, lemn de celuloză pentru buletinele de vot la preţul de numai 450.000 de lei metrul cub. Năstase a pierdut, dar Seche tot a cîştigat.

Seche Guevara

Negociere şi ţi se va da

UDMR: trădare, dar să ştim şi noi ce primim în schimb!

Hadeţi să vedem cum privesc ungurii de la ei de-acasă, adică de la Kolosvar, alianţa de guvernare dintre D.A. şi UDMR. De ce maghiarii de la Cluj? Pentru că aici se pare că este adevărata cutiuţă cu surprize a UDMR. În primul rînd, trebuie neapărat să ne aducem aminte că Eckstein Kovacs de la Cluj a susţinut negocierile cu Alianţa, deşi la prima vedere se afla în opoziţie cu Marko Bela. În al doilea rînd, trebuie să nu uităm că, la alegerile locale, senatorul Eckstein, deputatul Vekov, proaspătul pe atunci primar Emil Boc, actualul deputat Daniel Buda şi liderul PNL Marius Nicoară au stat o noapte întreagă şi au negociat trădarea UDMR în Consiliul Local şi în cel judeţean. Drept pentru care ungurii au obţinut două fotolii de vicepreşedinţi ai Consiliului Judeţean Cluj şi un post de viceprimar. Avînd în vedere bunele relaţii dintre tabăra aliată de la Cluj şi UDMR, plus schimbarea de direcţie a uniunii de săptămîna trecută, plus faptul că Emil Boc este noul preşedinte al PD, lucrurile se limpezesc. Eckstein se uită lung după un post de secretar de stat la oarba Justiţie, pentru că, spune el, s-ar fi săturat de Bucureşti şi vrea la Bruxelles, Frunda de la Tîrgu-Mureş vrea la Externe, poate chiar ministru, iar Marko, nici mai mult, nici mai puţin decît vicepremier. Credeţi că glumim?! Dar de autonomie nu aţi auzit, de regionalizare, ceva, acolo? Ştiţi că pînă în 2007 trebuie regionalizată ţara conform directivelor asumate pentru integrare? Dacă nu ştiaţi, aflaţi acum, cum tot acum aflaţi ce-o să zică guvernul D.A. cruce UDMR cruce PUR cînd opoziţia PSD logaritm PRM o să urle că s-a vîndut ţara ungurilor. Or să spună că ne integrăm şi, oricum, acolo, în Ieuropa, cum ar zice Sfîntul Pavel, nu e nici român, nu e nici ungur, nici francuz, nici neamţ, ci numai european sadea, ca-n vremurile bune ale Imperiului Roman, atunci cînd euromanii îi cafteau cu nesaţ pe barbari.

Marko Belea

S-a spart duba la PSD

Băieţii ăştia de la Alianţă nici nu s-au văzut bine cu rezultatul votului în căruţă şi s-au apucat deja să lucreze la gura sobei, ca băbuţele, un nou guvern. Vor ca pînă la sfîrşitul anului să bage în circuit o nouă garnitură de miniştri şi de prefecţi. Care-i legătura dintre intenţia aliaţilor şi fotografia de mai jos? Legătura este simplă. Clădirea din imagine este a prefecturii Constanţa. Meconst este firma frăţiorului prefectului (încă) de Constanţa, pesedistul Gheorghe Martin, o firmă cu mîndre şi cornute datorii la buget. Un ins cară nişte lucruri din prefectură în duba prefectului. Acţiunea se petrece înainte de turul I al alegerilor. Cum nu lucrează la un depozit de cereale, să zici că duce şi el acasă o sacoşă de boabe pentru porci, bănuiesc că prefectul a avut o premoniţie şi a început să-şi adune bocceaua înainte de alegeri. Lucru care, sincer, nu mă miră. Ce mă miră e că a venit doar cu duba, nu cu un utilaj mai încăpător de la Polaris, firma fratelui care adună gunoaiele din oraş pe banii municipalităţii.

Gavril Deşeu

La votul lăudat s-au dus cu sacul lui Moş Crăciun

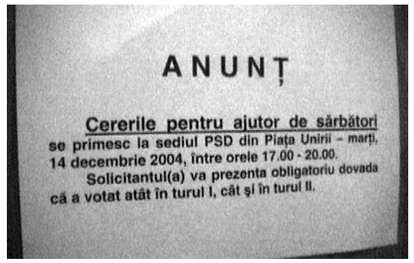
ANUNŢ
Cererile pentru ajutor de sărbători
se primesc la sediul PSD din Piaţa Unirii – marţi,
14 decembrie 2004, între orele 17.00 - 20.00.
Solicitantul(a) va prezenta obligatoriu dovada
că a votat atât în turul I, cât şi în turul II.

Iată cum Adrian Năstase a reuşit să-l pesedizeze şi pe Moş Crăciun. Moş sărac şi cinstit avea în partid, un moş ciorditor îi mai lipsea. L-a văzut cu sacul ăla în spate şi ce şi-a zis, gata, e de-al nostru. L-a băgat rapid în PSD şi l-a pus la treabă. Anunţurile despre activitatea lui Moş Crăciun-pesedistul au umplut repede sediile PSD-ului din toată ţara. Anunţul reprodus mai sus a apărut pe holul PSD Iaşi şi, în mare, el spune că vor primi ajutoare de sărbători doar cetăţenii care-i recită lu' Moşu' ceva din cartea de alegător. Problema e că după rezultatele de la turul 2 oferta s-a schimbat radical: din tot ce-a promis, Moş Crăciun de la PSD va da doar nişte barbă. E bine şi aşa, dacă te gîndeşti că PSD-ul s-ar fi putut răzbuna pe alegători trimiţîndu-l cu ajutoarele pe Moş Crăciun de la Partida Rromilor. Îl ştiţi, ăla de intră pe horn pînă-n sufragerie, cu tot cu reni, cînd sînt părinţii plecaţi la film.

Moş Gorilă

Dumnezeu nu bate cu pomul

Cînd zici de cineva că e în pom, înseamnă că omul nu o duce prea bine. Cînd e vorba de un om politic, e posibil ca respectivul să fie OK din punct de vedere clinic, dar într-o acută stare de moarte politică. Acest banner al PSD-ului, instalat în campania electorală în comuna Poroschia din judeţul Teleorman, pe vremea cînd PSD era pe val, e ca o radiografie a situaţiei celor doi la ora actuală. Problema e că, dacă partidul o să coboare banner-ul din pom, s-ar putea să dea într-o groapă, în care să şi rămînă cu un picior.

Banner-ul Mărăcine

Şi-au făcut-o cu mîna lor. Mîna a doua

Inteligenţia suceveană din PSD, stimulată de convulsiile verbale ale rafinatului Cozmâncă, eminenţa extrem de cenuşie a aceluiaşi partid, a relansat de 1 Decembrie candidatura lui Adrian Năstase pentru Preşedinţia României, sub sloganul subliminal „Omul potrivit la locul potrivit". Pe meleagurile încărcate de istorie milenară, prin uriaşul afiş din imagine, s-a recunoscut, de ziua naţională, un adevăr din istoria recentă: că Năstase e din eşalonul second hand al vechii nomenclaturi comuniste, că este un candidat second hand şi că, prin votul de la 12 decembrie, ar urma să iasă pe locul doi. Electoratul felicită organizaţia PSD pentru sabotarea, în acest fel, a propriului candidat. Dîndu-i o second hand de ajutor.

Nicolae R. DĂRĂMUŞ

Concurs

Stenogramatica PSD-ului

Stenogramele PSD-ului şi-au făcut datoria, stenogramele pot să plece la Procuratură şi la PNA! Dar, înainte, ele au făcut o tură şi pe la *Academia Caţavencu,* unde au lăsat un concurs în urmă. În numărul 48, în plin scandal şi într-o totală lipsă de urmări şi arestări, am iniţiat un concurs. Ne interesa dacă cititorii pot să analizeze sintactic, stilistic şi în final să descurce o frază de nedescurcat a fostului ministru PSD al Educaţiei, Alexandru Athanasiu. În urma valului de scrisori şi mail-uri primite la redacţie, sîntem în măsură să dăm un cîştigător. Cel care a luat aproape toate punctele puse în joc, plus un premiu de 1.000.000 de lei, se numeşte Mihai Gădălean, zis şi Şăfu. Îl rugăm să ia legătura cu redacţia pentru a-şi primi trofeul. De asemenea, îl rugăm şi pe Alexandru Athanasiu să mai zică ceva pentru că vrem să continuăm cu alte concursuri. Mulţumim.

Departamentul Şocuri şi Concursuri

Cînd vine vorba de datoria faţă de România,

Bagdadul dă înapoi, ca Iraku'

Cică Irakul ne datorează vreo două miliarde de dolari – din care irakienii oricum ne-au asigurat că n-o să vedem decît un 20% acolo. Pe care probabil c-o să-i vedem sub formă de şaorme, că asta ar fi cea mai bună monedă de schimb a Irakului, singura, evident, după prăbuşirea monedei naţionale. Ceea ce este un lucru foarte bun: să ne dea, domnule, şaorme, să ajungă la toată lumea! Deci: 20% din 2 miliarde face 400 de milioane. O şaorma face 2 dolar, măi rumân brost, măi. 400 de milioane de dolari înseamnă 200 de milioane de şaorme. 200 milioane de şaorme împărţid la 22 de milioane de rumânii vage 9 şaorme de găgiulă. Nouă şaorme înseamnă că, dacă mănînci două la o masă, şi sînt trei mese pe zi, ţi-ajung şaormele astea fix o zi jumate. Geea ge înzeamnă, măi rumân brost, că, dacă ar vrea, Irakul ar butea să ţină tot boporul rumân o zi jumate cu şaorma, iar ei să-şi vadă mai departe de afacerile lor cu blugi în Irak!

Din Irak în puţ

PSD ia cablu pe Sprînceană

Samir Sprînceană, olteanul despre care am scris acum două săptămîni că, înainte de a fi biznisman şi încărcător la puşculiţa PSD, era un simplu descărcător de TIR la un en-gros, ei bine, acest oltean cu destin made in Romania a mai făcut un pas important în carieră. Adică a mai încărcat ceva. Recte, a încărcat o circă de bani, vînzîndu-şi de curînd firma de cablu la PSD. Normal, o să ziceţi, după scorul ăsta la alegeri, PSD-ul o avea şi el nevoie de cabluri, că de săpun face Adi rost. Nu ştim care-i adevărul, ce ştim e că Samir şi-a vîndut cablurile lui RCS, una din firmele PSD-ului care nu suportă concurenţa. Nu ştim de partea cui e paguba în această afacere. Însă asta nu ne împiedică să ne bucurăm că, de orice parte ar fi, paguba e la PSD.

Cablul de dar

dosarele chiX

Mircea Toma se întinde la orizontală

și își bagă ușureeel capul în gaura tomografului, să vadă cine trage sforile; descoperirea este fascinantă: și de sănătate are grijă tot Adrian Năstase; da' nu de a noastră, ci de a buzunarului. Al cui buzunar?

Cabinetul medical Năstase a integrat România în Euromedic

Tratamentul pe care l-am acordat recent unui caz de corupție în sănătate a declanșat o serie de simptome cu sughițuri Euromedic-ilor. Ceea ce credeam că este o intervenție heirupistă pentru a sprijini prin niscaiva mînării de culise un concurent pervers, recte societatea EUROMEDIC INTERNAȚIONAL, se dovedește a fi un mecanism mult mai elaborat. Avem de-a face cu un caz de corupție instituțională, clădită cu premeditare și cu angajarea plenară a energiilor cabinetului Năstase.

Istoria unei execuții. România stătea ca un iepuraș pregătit pentru eurovulturi, cu o legislație care nu prevedea plata investigațiilor medicale sofisticate din asigurări. Asta înseamnă, din perspectiva unui specialist în ocuparea piețelor, o nișă liberă. O piață virgină, pe care dacă te pricepi să o deschizi exclusiv pentru tine, te-ai făcut Om. Sau Firmă. Paserile de pradă se antrenaseră prin cîteva dintre țările expuse atacului, recte țări din fostul bloc comunist, în care nu exista o piață a serviciilor medicale clădită după principiul concurențial. Asta crea unui operator puternic posibilitatea cîștigării unei poziții de monopol, cu condiția ca acesta să obțină un contract direct cu administrația centrală sau locală care să-i garanteze avantajul de a nu mai concura cu eventuali alți operatori.

Cobaiul maghiar. Țara în care s-a executat experimentul-pilot a fost Ungaria. În 1991, guvernul a cedat unei tentații care, la nivel declarativ, era dorința de a asigura populației servicii medicale ultramoderne. Cum dracu' să critici așa ceva? Operatorul care s-a înfipt în buzunarul bugetelor de asigurări de sănătate a fost firma israeliană Elbit Medical Imaging. Pînă să ajungă la identitatea „Euro", compania a schimbat cîteva fețe; una dintre ele a fost sugestiv botezată „Elbit **Eagle** East Europe". În cele din urmă, după ce a deschis cîteva centre de imagistică (radiologie, tomografie, RMN etc.), s-au așezat pe numele de Euromedic. Și și-au rotit ochii asupra țărilor din jur. În Polonia n-a ținut mișcarea cu guvernul central. S-au descurcat cu administrații locale și au crescut în pași mici. În Bosnia Hertegovina, ca și în Ungaria, prețiosul partener al Euromedic a fost guvernul. În site-ul lor (www.euromedic-group.com) ei sînt recunoscători premierului, ministrului Sănătății, președintelui Fondului de asigurări etc. Și au ocupat piața pîn' să apuce să se simtă liberă.

În România au încercat schema atacului la vîrf. Au intrat în 2001 și, după un an de negocieri, au convins guvernul. Modalitatea de lucru transpare din textul de pe site: *Based on the pre-contracts signed with the National Health Insurance House, Euromedic intends to penetrate also on the Dialysis market in Romania. These projects depend on the evolution of the Romanian legislation regarding Public – Private Partnership for Dialysis services.* Cu alte cuvinte, există niște precontracte negociate cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS). Precontracte care nu sunt publice și care vorbesc despre modificări legislative pentru a se pregăti terenul pentru Euromedic.

Ia să vedem ce consecințe au avut precontractele astea. Primul pas al Ministerului Sănătății a fost o gogomănie. A fost o tentativă de modificare a legii asigurărilor de sănătate în care era introdusă o propunere prin care se asigura un contract cadru pentru o firmă, numită în clar în propunerea legislativă: ați ghicit, Euromedic. O lege pentru un comersant anume. Ce mi-aș dori și eu o lege cu numele meu: „Prin prezenta, se garantează că guvernul României va cumpăra toate scrierile domnului Mircea Toma, pentru că sînt foarte reușite, și de aceea le va distribui gratuit tuturor cetățenilor țării care nu pot trăi fără ele"! Ehei, vise, n-am eu bani să-mi cumpăr așa lege. Oricum, proiectul cel sincer n-a trecut de primii cititori; a apărut, în schimb, o suită de modificări legislative, care au avut același efect. Mai întîi, a fost emis un ordin al ministrului (431/2002) prin care se instituia o nouă categorie de instituții medicale: „Centre de referință". Ăsta a fost pasul unu. Pasul al doilea a însemnat – ce altceva? – o Ordonanță de Urgență (69/2002) prin care guvernul modifică legea asigurărilor de sănătate. Ca să-mi garanteze mie cumpărarea articolelor? Nț! Ca să creeze posibilitatea contractării unor servicii medicale prin **„sumă fixă negociată"**. Asta înseamnă că un operator de servicii medicale poate obține de la CNAS contracte în care Casa se angajează să-i plătească o sumă prestabilită. Adică se angajează să-i asigure vînzări în valoare predeterminată. De aceste contracte puteau, conform legii, să beneficieze – da, da, da – Centrele de referință. Mi-a mai rămas de împlinit o formalitate: să precizez că în România există o singură firmă care a primit calitatea de Centru de referință, anume Euromedic Internațional. Iar suma pe care s-a încheiat primul contract a fost de **3 milioane USD/an,** iar contractul are o durată de 5 ani. Asta pentru un singur centru. Cu o asemenea dihanie de contract în buzunar, Euromedic a angajat un credit bancar și a dotat primul centru de referință, pe care l-a deschis la Arad. Inaugurarea s-a petrecut în 2003, în prezența primarului și a prim-ministrului de atunci, Adrian Năstase. Pe care începem să-l privim, din punct de vedere medical, ca pe un prim pacient al PNA. Sau poate credeți că în România lui Năstase era posibil să se chinuie guvernul să croiască legi în favoarea unui investitor străin? Sau poate de dragul lui Popor? Sau, hai, de dragul meu? Adiii! Adiiii!

mircea_toma
@catavencu.ro

P.S. Păstrați articolul, pentru că urmează și restul și poate vreți să aveți tot volumul.

codrul bunelor maniere

Dragi elevi, dragi studenți (care n-ați plecat încă), nu mai stați pe gînduri:

Go Test!

Uite că nu numai colegii tovarășei profesor doctor docent Leana obișnuiau să-și laude colega, i s-a întîmplat recent și profesorului Adrian Năstase: a primit un omagiu de la cîțiva dintre colegii săi din Slobozia. Iată cîteva citate dintr-o culegere cu „teste pregătitoare de Limba și Literatura Română". Nouă ni se pare că sînt doar de limbă românească, o limbă cît se poate de sinceră și, judecînd după nivelul salariilor, dezinteresată. Precizăm că textele despre Năstase și PSD sînt copiate din presă, mai exact din *Libertatea,* că doar nu era cazul să ia din *Idei în dialog, Dilema veche* sau 22. *„Domnule Prim-Ministru Adrian Năstase, toți vă mulțumim că ne-ați vizitat micul nostru sat, pentru că ne-ați dat forța morală în a îngriji satul. Dumneavoastră sînteți un om respectat (...) vă rugăm să ne măriți pensiile."* sau *„Deși ar fi preferat să stea la Cornu și să citească romane polițiste, premierul și-a petrecut vacanța la Predeal, ca să scape de gura copiilor care doreau să schieze. Familia Năstase și-a petrecut Revelionul împreună cu mai mulți prieteni."* Nici nu mai contează ce li se cere elevilor să facă pe marginea acestor citate, cert e că testele sînt pentru nivel mediu. Probabil că pentru nivel superior vor copia fragmente direct din cărțile publicate de fostul prim-ministru. Așteptăm culegeri cu teste de zoologie, despre animalele de la Cornu, de fizică, cu probleme despre traiectoria glonțului ce iese din pușca de vînătoare, și, evident, de matematică. Unde, se înțelege, exercițiul de nivel maxim va cere să se afle cîte ouă are Adrian Năstase.

Moș Culegerilă

[TN] *Organizația PSD din comuna Nămoloasa, județul Galați, a asimilat întreaga filială locală PD. Primul pe lista celor 65 de membri care au sărit în barca PSD este primarul localității, Valentin Todiță. Cei 60 de membri ai filialei PD au fost și de cinci ani consilieri locali PD.* (Libertatea)

Redactează, pe baza textelor date, răspunsuri pentru fiecare dintre următoarele cerințe:

A. *Limba română* (36p.)
1. Motivează folosirea cratimei în structura *s-a* (*zăpăcit*).

Șt. M. Ilinca • Mariana Cheroiu • Ileana Prodea

75 teste pregătitoare de

LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

pentru gimnaziu

- TESTE PENTRU NIVEL MEDIU PENTRU NIVEL DE PERFORMANȚĂ
- elemente de teorie literară și comunicare
- înțelegerea textului
- redactarea unui text funcțional
- elaborarea unei compuneri
- imperative compoziționale

editura Didactika

Ies, mistăr Buș, ail bi dă best prezident ăv Rumeinia, ăv ol dă taims! Bat fărghet ăbaut it! Telmi betăr hau maci iz ă per ăv Levis?... Ies, original uan! ...Hau?! ...End if ai bai ten?

Traian Băsescu verificînd la telefon, țară cu țară, dacă are față de președinte

Bine, bine, dom' Năstase, de cîștigat am cîștigat alegerile, da' la noi în PUR nu prea se simte. Eu cred că o să mă mai dau cîștigător cu matale două-trei zile pe la prieteni și pe urmă trec la perdanți, că n-aș vrea să rămîn în afara guvernării.

Aflat în pragul divorțului dintr-o Uniune liber-consimțită unde a călcat principii, a spălat imaginea Guvernului și a gătit manipulări mediatice, Dan Voiculescu este supărat că partenerul de concubinaj politic Adrian Năstase nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i revin oricărui cap activ de familie

Alo, domnu' Stolojan? Sigur sînteţi dumneavoastră? De ce v-am deranjat: e lîngă mine unul care fumează trabuce scumpe, zice că nu are nici o pretenţie şi are faţă de boier trădător. Ce facem, îl urmăm sau nu?

dosar

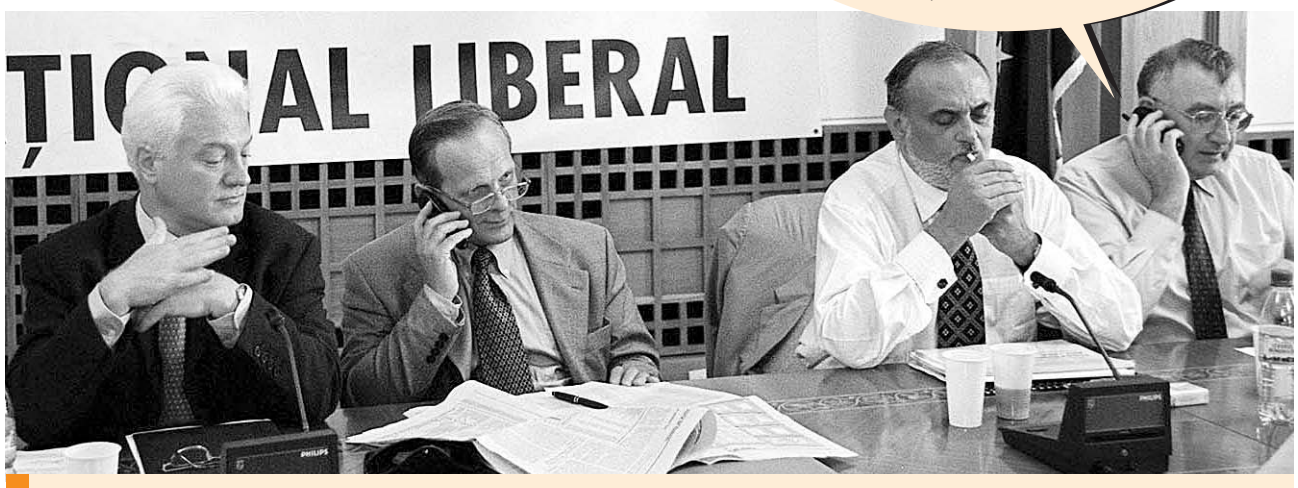

Valeriu Stoica, Theodor Stolojan, Dinu Patriciu şi Andrei Chiliman
sau reprezentanţii celor patru direcţii din cele două în care vrea să meargă PNL-ul

Liberaloizi cu cruci social-democrate în sânge

Senatorul PNL Gheorghe Flutur a manifestat o atitudine suspectă de non-combat pe toată durata campaniei electorale. La o întâlnire cu Petre Daea, ministrul Agriculturii, organizată de emisiunea electorală a postului Realitatea TV, Flutur s-a ferit să-i facă şi cel mai mic reproş sinistrului Agriculturii, când avea ocazia să-l facă praf din toate poziţiile. Printre altele, capitolul „agricultură“ din programul electoral al Alianţei D.A., al cărui autor este Flutur, a fost mai slab decât cel al Coaliţiei PSD. O serie de experţi de pe tuşă au tras concluzia că starea defensivă a liberalului Flutur se explică printr-o suspectă disponibilitate de a se preda oricând adversarilor social-democraţi, în vederea croşetării unui guvern de coaliţie. Pare-se că o asemenea disponibilitate a lui Flutur va fi susţinută şi de reputaţia fluturilor de a zbura din floare în floare. Mai ales spre acele flori despre care se ştie că sunt garnisite cu ciolane unse din belşug cu nectar. La această dilemă a experţilor, legată de lepidopterul Flutur, nu va putea răspunde decât viitorul. Pe lângă Flutur, o serie de alţi liberaloizi au stat şi ei cuminţi în eximbanca lor, pe tot parcursul campaniei electorale, fără să deranjeze Puterea. Din motive care ţin de păstrarea secretului identităţii surselor, nu le putem da numele, întrucât apelativele lor sunt Patriciu, Stoica, Ruşanu, Coifan şi Otiman. O serie de alţi experţi acreditează ideea că negocierile secrete dintre PNL şi PSD s-au purtat de câteva luni bune, întrucât clasa politică se aştepta la un scor extrem de strâns între alianţă şi coaliţie, rezultat în urma alegerilor legislative.

Mâţă neagră, pâşu-pâşu, cine-mi este Fane Mâşu?

Ascensiunea lui Ştefan Mâşu începe în anii '70, când pupă funcţia de director al Direcţiei relaţii internaţionale cu Asia, din Comerţul Exterior. Direcţie ce păstorea, prin agenţiile economice ale României, o liotă de ofiţeri de Securitate sub acoperire. Mâşu avea grad baban. Aşa cum l-a avut şi colegul său Ioan Talpoş, directorul Direcţiei Africa. Ambele erau coordonate de adjunctul ministrului Constantin Stanciu, care era şi rezidentul, adică responsabilul principal al Securităţii în comerţul exterior, retras din sistem odată cu fuga Pacepei. După revoluţie, Mâşu a fost lansat de Securitate în lumea marii finanţe autohtone, pe filiera societăţii Bartimex; o pseudofantomă formată din crema fostei Securităţi acoperite în comerţul exterior, din care făcea parte un C. Stancu, fost activist CC al PCR, iar după 1990, adjunct al ministrului Comerţului Exterior; un I. Stanciu, fost adjunct al ministrului Comerţului Exterior, înainte de 1990; un Paul Negulescu, actual director şi fost şef al Controlului Ministerului Comerţului Exterior, colonel acoperit de Securitate. Împreună cu generalul SRI Victor Marcu, fostul adjunct al directorului Măgureanu, Mâşu înfiinţează societatea mixtă româno-belgiană Macons & Co şi apare ca sponsor oficial al PSD la alegerile din 2000. În urmă cu nici trei săptămâni, Mâşu decernează, cu ocazia împlinirii a cinci ani de existenţă a Ritului de York din România, diplome jubiliare unor personalităţi ale vieţii publice, printre care şi lui S.R. Stănescu. Rangul lui Mâşu este de Înalt Mare Preot al Supremului Capitul al Arcului Regal din România. Probabil că un asemenea grad, în York, corespunde celui de colonel acoperit, în Securitate. În aceeaşi zi de noiembrie în care Roşca Stănescu era cadorisit cu o diplomă de gipapopa supremă a capitolului curcubeului arcuit regal românesc, *Cotidianul* consemna următoarele în articolul „Culisele politice ale afacerii Frontiera“: „Alte nume vehiculate în legătură cu afacerea, dar care nu au confirmat implicaţi, sunt Ion Ţiriac, proprietarul băncii cu acelaşi nume, şi Ştefan Mâşu, fost şef al Lojei masonice de York“.

După repetiţii, Adrian Năstase a primit aplauze la scenă închisă

Potrivit unor surse „de Cotroceni“, cu şi fără epoleţi, Năstase a fost atît de convins de faptul că va ieşi preşedinte, încît şi-a pregătit totul pentru a avea un loc călduţ şi confortabil la palat. Convingerea nu i-a fost zguduită de rezultatul primului tur şi – stupoare – nici de exit-pollurile şi rezultatele preliminare de la turul doi.

Astfel, după ce bugetul pe 2005 a fost împănat cu o sumă considerabilă şi s-a prevăzut o supermaşină şi o casă cu verdeaţă la Snagov (Scroviştea nu mai era bună?!), Bombo s-a gîndit să facă repetiţiile pentru intrarea la palat. Aşa că şi-a trimis iscoadele să vadă unde ar urma să aibă loc ceremonia de primire, unde va sta garda de onoare şi unde trebuie să stea preşedintele cînd dă onorul. Nu de alta, dar să ştie omu' către ce stea să stea cu faţa cînd ajunge prezidente... Dacă, înainte de turul doi, o astfel de iniţiativă era explicabilă, nu ştiu cum se poate explica faptul că, şi după turul doi, a repetat figura. Mai exact, înainte de a se da rezultatele finale, oamenii lui Năstase patrulau a doua oară prin curtea Cotroceniului, să vadă unde-i sudul şi unde-i garda de onoare. (Nu ştiu ce o fi spus bunicuţa de asemenea vizită...) Ceea ce demonstrează că, întotdeauna, speranţa moare ultima, că Năstase moare, dar nu se predă ori că numai boul e consecvent.

Biroul de Investigaţii

Ziua în care PSD-ul şi-a dat demisia

Dan Radu a fost consilier parlamentar şi membru al partidului de guvernământ. Când a descoperit uriaşele jafuri instrumentate de personalul aparatului tehnico-administrativ al Camerei Deputaţilor, pe care nu le putea acoperi nici o lege, consilierul l-a sesizat pe premierul Năstase: „Munca Dumneavoastră, de a avea o instituţie bine dotată, cu un personal onest şi bine pregătit profesional, a ajuns azi să pună în pericol buna funcţionare a Parlamentului României. În acest sens, vă precizez că instituţia funcţionează ilegal, după legi tribale, unde Legea 188/1999 nu a fost aplicată, fapt ce a compromis autoritatea şi funcţia publică“. Cum Năstase nu s-a sinchisit să-i răspundă, consilierul Radu şi-a dat demisia din partid, printr-o scrisoare adresată ministrului Dan Ioan Popescu, fostul preşedinte al Organizaţiei Municipale Bucureşti a PSD: „Subsemnatul Dan Radu cu domiciliul în Bucureşti (...), fost consilier parlamentar, cu respect, îmi prezint demisia din partid. Menţionez că nu doresc să mă fac părtaş la corupţie, jaf şi genocid, situaţie datorată lipsei de profesionalism şi moralitate a unor indivizi din structurile de tip securisto-comunist ce au pus stăpânire pe România. Alăturat depun carnetul de partid 06/0244 emis în data de 24.07.2000 de Organizaţia sector 6. Cu regret, Dan Radu“. Cu bucurie şi sincere felicitări pentru acest gest patriotic, unic în analele haitei de guvernământ,

Cornel IVANCIUC

Alexandru Vărzaru vă oferă

secretele descoperite de colegii lui săptămîna asta:

1) fluturii liberali zboară din trandafir pesedist în trandafir;
2) masonii Ritului de York din România folosesc cărămizi din fosta Securitate;
3) Adrian Năstase a crezut că iese preşedinte pînă în ultima secundă;
4) iar oamenii PSD-ului încep să fugă de pe corabie.

Iniţiativa ăstora care au înapoiat decoraţiile ar trebui să ne bucure pe toţi. Bunăoară, eu aş mai servi încă una pentru că s-a văzut, nene, am valoare. Cum să n-am, dacă mi-a decernat-o chiar „cîrpa kaghebistă“, „nea Nelu Cotrocelu“, „preşedintele cu două mame şi cu aluniţe caracteristice unei anumite rase“!

După ce şi-a cumpărat ca nebunu' tot felul de diplome şi medalii de pe Internet, Vadim Tudor e fericit că s-a găsit un alt nebun care să-i dea o decoraţie românească, şi încă pe gratis

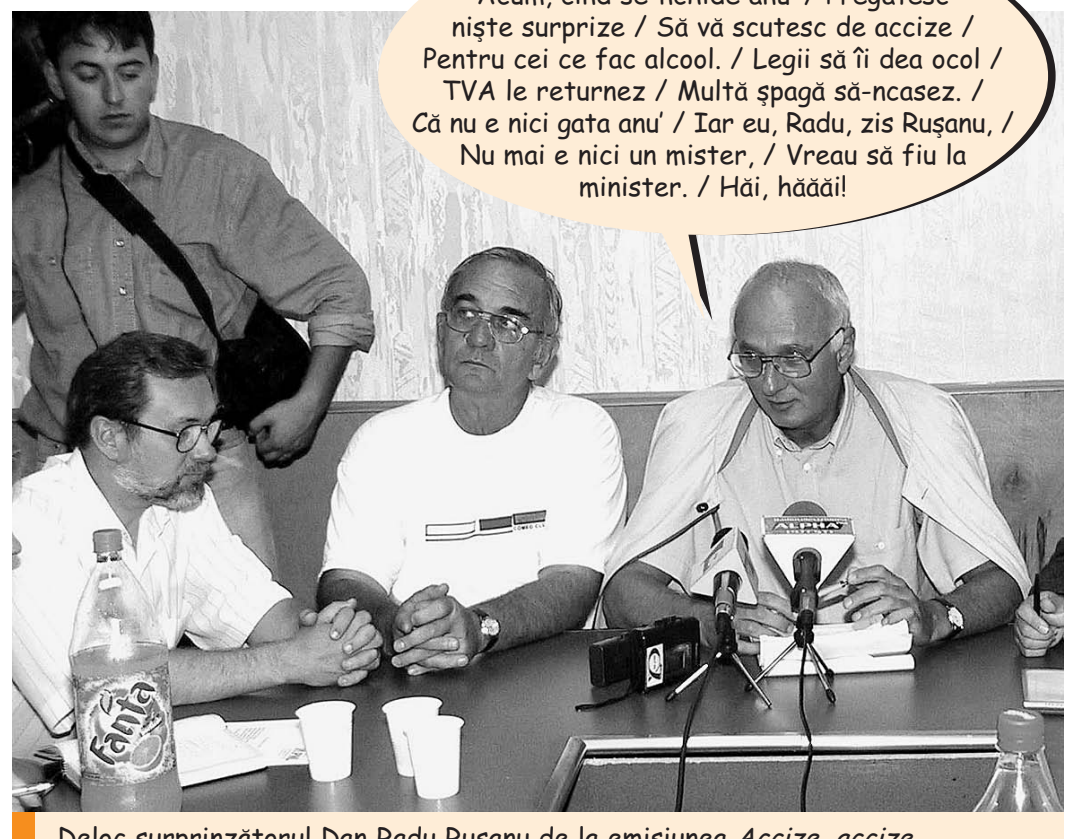
Eu sînt Radu şi Ruşanu / Acum, cînd se-nchide anu' / Pregătesc nişte surprize / Să vă scutesc de accize / Pentru cei ce fac alcool. / Legii să îi dea ocol / TVA le returnez / Multă şpagă să-ncasez. / Că nu e nici gata anu' / Iar eu, Radu, zis Ruşanu, / Nu mai e nici un mister, / Vreau să fiu la minister. / Hăi, hăăăi!
fanta

Deloc surprinzătorul Dan Radu Ruşanu de la emisiunea *Accize, accize*, în poziţia de candidat la Ministerul Returnărilor de Finanţe

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

De Niro joacă în *Godfucker*

***Story* zice că Robert de Niro a pus ochii pe Kitty Cepraga (stabilită acum în Italia). Ia uite, dom'le, nu mai poate să se uite un actor de la Hollywood la o blondă din România fără să fie suspectat că vrea să-i dea un rol într-un film porno cu mafioți.**

Pistol cu aer combinat

Cică a apărut un nou cuplu monden: Nana Falemi și Gina Pistol. Sincer, nu credeam că Ginuța mai are timp de fotbaliști. Ar fi trebuit să treacă deja la secunzi, maseuri și președinți de cluburi cu burtă.

Căsătorie cu repetir

Mutu vrea s-o ceară din nou de nevastă pe Alexandra. Probabil că-i trebuie din nou o bucătăreasă sexy, care să-i curețe seringile cu Fairy și să spele prafurile de pe gresie.

Noapte horror, copii!

Oana Zăvoranu a declarat pentru *Jurnalul național:* „Sînt atît de puternică și ambițioasă, încît simt că am o forță extraordinară și voi încerca să ajung vedeta cea mai bună și cea mai iubită de oameni". Asta poate peste vreo 20 de ani, cînd copiii pe care-i sperie ea seara, cînd începe să vorbească pe Acasă TV, vor fi deja mari și nu vor mai crede în Bau-baul din telenovelă.

Eu beu puțin cîte un vin

Pavel Stratan și-a deschis „Stratan Music SRL". O fi vreun non-stop unde la cinci Motorole ai două sticle de mp3-uri gratis.

Tricou cu mesaj thailandez

Știre de senzație în *Libertatea:* Andreea Raicu poartă un tricou ce are inscripționat mesajul „I'm absofuckin'lutly happy". Totuși, parcă mergea mai bine un tricou ieftin, decoltat și imprimat cu „Alupigus", poate așa ieșea și de un reportaj în pagina de „Utile, servicii".

In Niro Veritas

muzeul figuranților de ceară

Îmi simt sunetul mugur de fluierături

Nicu Covaci, căpetenia trupei Phoenix, a pufnit de vreo 40 de ori și n-a avut încotro, a trebuit să lase coada jos și să-l roage pe Baniciu să meargă și el în turneu în Canada, că altfel organizatorii nu garantau că vînd bilete. Spre deosebire de alți artiști care au plecat să scarmene în nostalgiile românilor din străinătate, Covaci nu a trimis țidulă, cum se obișnuiește, să știe și producătorul ce fel de scule vor, ci a anunțat că va veni el personal la centrul de închirieri din Toronto și va alege tot ce crede de cuviință. De-asta se temeau și organizatorii… Cînd s-a văzut scăpat în hala cu scule, Covaci a ales cele mai scumpe accesorii de sunet și lumini, de impresarul a cărcălit pe hîrtie și-a văzut că mai bine-l aducea pe Mick Jagger, că tot atîta-l costa. Totuși, la concert, se auzea ca dracu', de era să-i fluiere ăștia – că dacă n-ar fi fost Baniciu să le spele obrazul, ar fi cerut lumea banii-napoi. Impresarul a dat cu șapca de pămînt și-a vrut să știe de ce, mă, de ce?! Covaci a găsit imediat vinovatul, ca întotdeauna – oricine, în afară de el. A căzut măgărița pe băieții de la sunet. În timpul concertului, Covaci nu se putea împăca defel cu ideea colțuroasă că vocea lui Mircea Baniciu se aude așa frumos și vocea lui se aude așa urît. Și, înainte de o piesă cu profund fior liric, a mîrîit la sunet: „Dă vocea mea mai tare!". Cîțiva din public le-au șoptit băieților de la pupitrul tehnic să facă ceva și, dacă tot o dau mai tare, s-o dea și mai voce, mă-nțelegi… O altă faptă de vitejie de-a lui Covaci: a scăpat cu fulgii întregi, deși era să mănînce un tată de bătaie de la toți membrii trupei, că abia după ce a decolat avionul spre Canada le-a zis pe cîți bani cîntă ei acolo: 2.000 de euro de căciulă, în total (patru spectacole a cîte 500 de euro), de ăia au mai cerut cîte-un whisky de la stewardesă, de draci, că ce aia a mea, și la nunți scoateam mai mult!

Recomandarea în bărci

Fostul ministru al Turismului, Dan Matei Agathon, s-a înființat cuminte la lansarea cărții destinate celor care țin la silueta fără bătrînețe și la burta fără celulită: *Fitness cu Radu,* ultima colecție de exerciții de gimnastică a profesorului de fitness Radu Teodorescu. Rămas fără activități însemnate și deraiat pe linie politică sumbă, pare-se că Agathon se bucură și el cum poate de evenimentele la care mai poate da nas în blitz cu presa. Îi recomandăm călduros și viitoarea lansare de album a Danielei Györfi, cîteva prezentări de modă și, de ce nu, un concert al lui Bodo, că n-ar strica, poate, să-l aplaude cu voioșie pe întîiul ginere al țării...

Povestea porcului și a curcii

Despre Dana Rogoz, cunoscută prin anumite cercuri drept Abramburica, am aflat o serie de lucruri care ne pun, la modul serios, pe gînduri. Mai întîi, am aflat din *Ciao* că iubitul ei, Radu Silviu Dragomir (regizorul serialului *La Bloc,* în care Abramburica joacă rolul Mimi) iese cu ea dimineața din vilă, o urcă în Mercedesul clasa C al lui Dragoș Moștenescu, o sărută prelung de despărțire și o trimite la muncă. Uau! Apoi, am aflat din *Apropo* că Dana Rogoz plimbă un purceluș viu pe stradă, în parc, la TNB, ba chiar într-un studio foto, unde se trage în poze cu el din toate pozițiile. Apoi, prin metode specifice, porcușorul de transformă într-un prinț, iar Abramburica este fericită! Dom'le, eu vreau să știu ce crede Radu Silviu Dragomir despre porcul ăsta. Dacă știe al cui e, cine e prințul, cîți ani are, ce face cu pielea lui de porc cînd se leapădă de ea, respectiv dacă Moștenescu are un amestec în porcul ăsta. Și dacă, pe viitor, Abramburica are de gînd să joace și în *Scufița roșie la Bloc* sau numai în *Hänsel, Gretel și Mimi Curcă.*

Abram-burico, văd că postul nostru TV devine din ce în ce mai subtil... Deci, bă păpușă, cum să-ți zic? Pune-mi și mie o pilă la șefi, că tare mi-ar plăcea să mă sacrific în direct la o oră de maximă audiență cu toți maneliștii lui nea Florin și vedetele de la *Stele verzi* la emisiunea *Crăciunu-i PorcTV!*

Abramburica de *La Bloc*
Taie purcelu-n loc de porc

Băi Țăndărică, vin vremuri grele pentru noi: intră România în UE și, dacă mai vor ăștia să ne tundă, nu mai avem unde fugi din țară.

Ovidiu Lipan și Nicu Covaci, doi fondatori ai Phoenix-ului, formația care a renăscut din propria cenușă numai după ce comunismul s-a făcut scrum

Președinția Năstase n-a mai avut loc. Concertele de slavă nu s-au putut contramanda

José Carreras: să cîntăm bine!

Convinși fiind că vor avea de sărbătorit o victorie barosană, Ion Iliescu cel iute la grațieri și Adrian Năstase cel sigur că va deveni președinte au pus la cale niște paranghelii pe măsura preconizatei bucurii. Plătite cu mult timp înaintea marii lor înfrîngeri, spectacolele cu José Carreras și Angela Gheorghiu sînt, de fapt, evenimentele care trebuiau să slăvească și să consfințească înșurubarea fundurilor pesediste în jilțurile puterii, pentru încă un mandat. Așa se face că, deși Traian Băsescu este președintele românilor și omul nici usturoi n-a mîncat, nici gura a Carreras și Gheorghiu nu-i miroase, presa împrietenită cu fosta putere publică și afișează machetele de reclamă, plătite cu bani grei extrași din bugetul statului, pentru concertele desfășurate „sub înaltul patronaj al Președinției României"!!! Inutil să precizăm că și concertele au fost plătite de la buget, adică din banii noștri. Ca și cum, dacă ar fi ieșit din urne Năstase – Doamne ferește! – ar fi fost de la sine înțeles că noi vrem să ne bucurăm. Și ca și cum, dacă Năstase – ptiu, slavă Domnului că am scăpat! – ar fi ajuns șef de stat, noi am mai fi avut vlagă, chef și smanes să mergem la concert și să ne lăsăm auzul gîdilat plăcut de muzicile invitaților pesediști.

La concertul lui Carreras de duminică seară, în loja oficială a Ateneului s-au înghesuit și foștii, și actualii, și viitorii: Iliescu, Năstase, Băsescu, Voiculescu, Tăriceanu, Muscă, Măgureanu. Toți au aplaudat cu trăire și simțire evoluția spaniolului, dar și pe aceea a fostei iubite a lui Adrian Cioroianu, Alexandra Coman, soprana plecată la studii în străinătate care însă și-a găsit timp să vină de cîteva ori pînă acasă la istoricul cel fustangiu, să-i arate carnetul de note, sutienul și colecția ei de partituri erotice.

Veninul și cînepa

Localul bălan

La *Carul cu bere,* luați-l de la stat și-om mai mere

Între un restaurant de stat și unul privat este o mare diferență. Și asta se vede și fără să intri în două astfel de localuri, ca să le compari. Ajunge să iei masa fie și într-unul singur și senzațiile contradictorii se amestecă. Simți într-o nară izul fin al unui local boieresc, iar în cealaltă, concomitent, mirosul lînced al unei bodegi de stat. Puteți încerca singuri. Mergeți la ***Carul cu bere*** din București, un restaurant care nu are nevoie de prezentări speciale. Pe de-o parte, te invită să intri și te îmbie să revii la arhitectura lui frumoasă, mobilierul vechi, mitul lui. Pe de altă parte, te dau afară de cum intri chelnerii care te privesc acru, de parcă le-ai făcut o problemă că vrei să le fii client, care apoi te servesc în dorul lelii, îți trîntesc farfuria pe masă și nici măcar nu-ți urează poftă bună. Ai senzația că i-ai deranjat, că din cauza ta, în loc să lenevească în timpul programului, trebuie să muncească. Doar că nu te înjură la plecare, pentru că ai mîncat în tura lor! Vreau să zic că nu te înjură cu glas tare, căci, printre dinți, sînt sigur că o fac. Se vede pe ei că sînt angajați la stat. În ciuda revendicării fostului proprietar al localului, moștenitor al celui care l-a înființat, *Carul cu bere* e în continuare administrat de stat și asta se simte. Și încă ceva important! Dacă mergeți la *Carul cu bere,* trebuie neapărat să aveți șervețele la voi. Pe masă vi se pune doar un singur șervețel, și ăla sub chifla de pîine.

Și totuși, lucruri admirabile se mai întîmplă încă în vechiul local. Luni, pe la prînz, a venit la masa mea un cerșetor care mi-a recitat următoarele versuri:

„Eram cum s-ar zice prizonierii unei degetații luxuriante
Palmele noastre se împerecheau fără nici o sfială în văzul tuturor
degetele ni se acuplau, făceau dragoste și deveneau grele
degete gravide cu amprente borțoase arcuite care după un timp nășteau niște palme mici foarte siameze de culoare roz
pe care le țineam cu grijă în palmele noastre regulamentare
Și palmele cele mici se îndrăgosteau și ele
se împerecheau rămîneau grele și după o vreme
nășteau niște palme siameze și mai mici cu degete subțiri
care și ele se împerecheau deveneau grele și nășteau
amprentele gemene perfect identice
cu care ne-am tatuat toate palmele și toate trupurile
pentru a ne recunoaște chiar și noaptea".

Studenții la Litere și elevii din clasa a douăspea sînt somați să recunoască autorul și să-l invite la o ciorbă la *Carul cu bere.*

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- ca la mama acasă;
- ca la tata acasă;
- ca la mine acasă;
- ca la mă-sa acasă.

- ieftin ca braga;
- caută-te-n buzunar înainte de a intra;
- e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
- numai dacă te invită cineva care plătește.

- poți să și adormi;
- curățel;
- ai grijă pe unde pășești;
- n-ai putea să mai rabzi?

Dosarele hardcore

La ce e bună o manechină la biroul executiv al omului

Cristian Boureanu + Valentina Pelinel = PNLove

După victoria lui Băsescu, săgeata liberală a înregistrat un reviriment evident, prinzînd mai mult curaj și o formă ceva mai alungită, mai apropiată de realitate. Să luăm exemplul lui Cristian Boureanu, membru în Biroul Executiv PNL, un tînăr în putere, cu reale aptitudini de lider și un traiect politic constant, dintre cele mai unse. Dar viața nu este întotdeauna dreaptă cu cei care iau în piept politica, familia și, în general, condițiile socio-economice ale țării. Soția domnului Boureanu a plecat puțin de-acasă, în compania (se pare, destul de agreabilă) a nașului de căsătorie – un domn pe nume Sebastian Vlădescu, de o profesie vagă, dar rentabilă: consultant economic. Nasol. Noroc cu victoria lui Băsescu, singura care ne-a mai ridicat și nouă moralul. Și, mult mai important, noroc că cel al lui Boureanu era deja ridicat de o domnișoară pe nume Valentina Pelinel, pe care liberalii care se îmbracă de la Dior o știu de pe coperțile unor reviste de modă din străinătate. Căci domnișoara Pelinel nu este orice manechin de rînd! Nu, ea activează de vreo patru ani în America, în industria plină de neprevăzut a

modeling-ului internațional. Și o simplă căutare pe Google relevă preocupări notabile în zona celebrității, precum „CelebrityStop – Valentina Pelinel – Female Celebrity Wallpaper".

Sosită recent în România, pentru a-și ridica premiul de „Fotomodelul anului 2004", la „Bucharest Fashion Week", domnișoara Pelinel s-a familiarizat admirabil cu noile realități politice, aproape de neimaginat acum patru ani. Cele două degete fine, schițînd cu speranță semnul victoriei, au întîlnit imediat mîna fermă a liberalului Boureanu. Senzația tactilă s-a dovedit plăcută, plină de promisiuni jucăușe. Întîlnirile au depășit orice previziuni electorale. Cristian și Valentina au apărut, ținîndu-se de mînă, la „Superlativele *VIP*" și la concertul lui José Carreras de la București. Noi ce să mai spunem? Bravo, Boureanule, ai cîștigat! Nu-ți mai trebuie decît un secretariat de stat la guvern și un Rolls-Royce ca s-o convingi pe Valentina să renunțe la modeling pentru un post în Ministerul Culturii.

Bucharest Fashion Cheek

Văduva veselă și cuibușorul de nebunii din Canada

AndreEA Antonescu și-a angajat un impresar vitreg

În țopăielile sale transoceanice, AndreEA Antonescu l-a cunoscut pe impresarul canadian de origine, ca să zic așa, română Carol Szekeresi *(foto cu telefon)*, cel care i-a cărat în Canada și pe Divertiși, Phoenicși, Holografi, Andrieși etc. Dar destinul n-a stat degeaba, cu burta-n sus: în preumblările lui între România și Canada, Carol a rămas împăiat cînd a văzut-o pe mămica văduvă a lu' Andreea *(foto cu pampon)*.

Uaaaau! Pasămite era femeia pe care o așteptase toată viața. Mă rog, și ca să nu aștepte degeaba cu marfa-n soare, s-a mai însurat de două ori între timp. Cu Mariana e căsătorit și-acum, stau în aceeași casă și același pat din Toronto. Însurat fiind, Carol își căuta însă altă nevastă, pe Internet, acum vreo doi ani – și se recomanda drept celibatar onest. Gurile proaste spun că așa a cunoscut-o și pe mama lu' Andreea, dar noi nu credem că o femeie așa ocupată stă să facă clici pe site-uri de matrimoniale, în loc să-și vadă de gospodăria dînsei. Amorul s-a umflat ca o cocă. Iar Carol dă leafa pe telefoane long-distance. Ultimele bîrfe betonate din Toronto e că impresarul de 48 de ani vrea s-o lase pe consoarta lui și s-o tăgîrțeze definitiv în Canada pe mama Andreei Antonescu – intitulată popular, în anturajul Marianei Szekeresi, „spărgătoare de case". Și încă ceva: doamnă Antonescu, dacă totuși l-ați întîlnit pe Internet, unu: știați că e însurat și că nevastă-sa cotrobăie deja după vitriol? Și doi: dați-ne, doamnă, și nouă site-ul ăla de prietenii, că multe femei de-ale noastre ar vrea să cunoască asemenea personalități marcante ale diasporei, care intră pe chat după ce adoarme nevasta. Ne dați sau nu ne dați?

Lasă-mă, papa, la mama

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address :
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Mozilla Firefox – noul Big Browser

Prima dată cînd am folosit **Mozilla Firefox** ca alternativă la obositul ăla de Internet Explorer al lui Microsoft a fost atunci cînd am primit invitație la un cont pe Gmail, iar IE (versiunea 5.0 pe care o aveam eu pe Windows 2000) nu era recunoscută de Gmail. De-atunci nu m-am mai despărțit de acest browser care s-a dovedit a fi cel mai rapid, mai sigur și mai ușor de configurat dintre toate celelalte browsere pe care le-am întîlnit pînă acum (există totuși o excepție – Opera, a se vedea link-ul de la finalul articolului).

Mozilla Firefox este produsul comunității open-source și, ca urmare, are avantajul că este gratis. Din același motiv, ca toate celelalte produse open-source (adică cu codul sursă la liber), Firefox este în mod continuu modificat și îmbunătățit de către utilizatorii din întreaga lume. Pe Internet aveți la dispoziție o grămadă de extensii pentru care pur și simplu o s-o iubiți pe Mozilla FF (cel mai utilizat este Adblock, cu care puteți închide pentru totdeauna gura celor care vă umplu cu reclame paginile web preferate). Ca să vă dați seama cît de iubit este noul browser, am să vă relatez o întîmplare care a circulat pe toate agențiile de știri în urmă cu o lună. Pe 9 noiembrie, fondatorii Mozilla Firefox au sărbătorit venirea pe lume a versiunii 1.0, moment pe care au vrut să-l marcheze cum se cuvine: publicarea unei pagini întregi de publicitate în prestigiosul *The New York Times*. Pentru asta au demarat o campanie fundrising de 10 zile cu scopul de a strînge 75.000 $ din donațiile user-ilor. (Asta ca să știți și voi cît costă o pagină de reclamă într-un ziar serios.) Surpriza a venit după primele trei zile, cînd au observat că s-au strîns deja 100.000 $. Campania a continuat, iar la sfîrșitul celor 10 zile suma adunată se ridica la un sfert de milion de dolari. Reclama trebuie să apară zilele acestea, pînă la Crăciun, și ea va conține numele tuturor celor care au susținut financiar lansarea noului soft (mmm... dar avem și de-aici, din România).

Bineînțeles că Mozilla Firefox are și el (hai să considerăm totuși că ar fi un „el") problemele lui. Pentru mai multe informații există un thread întreg pe forumul **computergames.ro**, la secțiunea Software/Firefox 1.0.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Domnule Năstase, nu e drept ce vi se întîmplă, pe cuvîntul meu de om și de onoare. Nu meritați să pierdeți frumusețe de alegeri, e inuman să nu mai aveți putere, e împotriva naturii să nu vă mai asculte nimeni și e o adevărată crimă să nu mai apăreți așa des la TV. Dar să știți că eu m-am gîndit cum puteți să atrageți din nou atenția asupra domniei voastre: mergeți pe Internet la www.planetchristmas.us și învățați cum să vă decorați casele (inclusiv aia mai discretă de la Măgura Zărnești) cu lumini de Crăciun, astfel încât să se vadă de pe Lună. Cu puțin noroc, veți fi contactat de extratereștri și poate îi convingeți pe ei să le deveniți președinte.**

■ **Domnule Cozma, domnule Miron Cozma adică, mă scuzați că sunt emoționat, n-am mai vorbit de mult cu un prinț. Am auzit că nu se mai licitează pentru interviu cu dumneavoastră și voiam să vă întreb și eu câteva lucruri. 1) De ce vă plimbați cu un Matiz? Nu e cam mic pentru un om mare ca dumneavoastră? 2) Ați mai scris ceva poezele pentru Marinela? Cum stați cu dragostea? 3) La ce facultate era Mihai Tănăsescu atunci când l-au bătut colegii dumneavoastră de la Petroșani? 4) Știți că mai există indivizi care, ca și dumneavoastră, se cred salvatorii omenirii la www.chrisroller.com și www.inricristo.org.br/pg.ingles.html?**

■ **Am pentru fanii mei care mă cunoaște și citește o adresă lungă și un text scurt care să o însoțească. Adresa este www.laist.com/archives/2004/12/14/laists_you_left_a_note_on_my_car_happy_holiday_edition.php, iar textulețul care să o însoțească este acesta: niște tipi din Los Angeles și-au parcat aiurea mașina prin oraș doar ca să vadă ce note de protest sau bilețele pline de ură găsesc la mașină. Desigur, experimentul lor se poate încerca și la București, unde ar fi considerat un fel de sport extrem cu înjurături și noroi aruncat peste mașină.**

■ **Gata. Dacă până acum puteai zbura doar dacă aveai aripi, dacă luai niște substanțiriace interzise sau dacă luai avionul până la Timișoara, de vreo 2 săptămâni se poate zbura cu mașina personală. Desigur, nu oriunde, ci numai în Franța, pe viaductul Millau, ușor de admirat în poze pe Internet la www.viaducdemillau.com.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Make love not Warrior!

Da, știu, o să moară de ciudă colegul Cătălin Matei, cel care a scris prima cronică la Prince of Persia. Nici n-a apărut bine **POP2: Warrior Within** (Ubisoft) și eu deja îl joc.

Story. Cam tot pe-acolo: la cîțiva ani după ce a ieșit cu bine din Sands of Time, Prințul nostru își dă seama că nu s-a întors la Babylon de unul singur. Pasămite joaca aia a lui, înainte și-napoi prin timp, l-a trezit din hibernare pe Dahaka, însăși Soarta încarnată, care acum îl vînează pentru că i-a dat peste cap programul de somn. Nu știu cum o să se descurce băiatul cu Dahaka ăla, da' mi-e destul de clar ce i-aș face eu supergagicii care apare în joc undeva pe la început – brunetă, cu picioarele lungi și îmbrăcată cam ca prințesa Xena după ce a ieșit de sub duș. Cum ce i-aș face? O captură cu Irfan View, ce credeați, obrăznicăturilor!

Grafica. Din punct de vedere grafic, POP2 arată excelent (în funcție și de placa video). Realismul și calitatea secvențelor in-game se apropie foarte mult de grafica *movie*-urilor dintre niveluri, ceea ce, trebuie să recunoaștem, nu am văzut la multe jocuri. Ubisoft a reușit să răstoarne mitul potrivit căruia un joc făcut pentru consolă arată execrabil portat pe PC.

Gameplay. Mai știți bătăile din prima parte? Spectaculoase, nu zic, dar extrem de plictisitoare după ce învățai aceleași două-trei mișcări. În episodul al doilea, producătorii au implementat „Free Form Fighting System", datorită căruia cu același număr de taste poți să execuți de zece ori mai multe mișcări (combo-uri): poți să apuci adversarul, să-l folosești ca scut, să te urci pe el și să-i retezi capul din aer, să ții cîte o armă în fiecare mînă, să o arunci pe una pe post de proiectil, să furi sabia inamicului în caz că tu nu ai vreuna etc.

Sunet. Sunetele ambientale sînt OK, însă *soundtrack*-ul realmente m-a pus în cor. Dacă ar fi să-l întreb tot pe colegul Cătălin Matei, expertul nostru în zgomote, muzica din POP2 s-ar încadra la genul „manea pe ritm de heavy-metal arăbesc".

Neajunsuri. Ca la majoritatea tipurilor ăstora de *action-adventure*, sistemul de control al camerei reușește să te scoată din minți. Cum dai peste un culoar mai îngust, cum ai feștelit-o definitiv cu camera din *third person view*. De asemenea, m-a secat din nou sistemul de salvare – nu cînd vrei tu, ci cînd vor ei *(save-point*-uri). La fel păstrarea puzzle-urilor gen Hercules: stai și te uiți cîte o juma' de oră la niște pietroaie întrebîndu-te cum îți rupi gîtul mai bine, dacă te cațeri pe perete sau dacă mergi în mîini pe buza prăpastiei.

Bonux Persan

Fard de nerăbdare

Bill Gates nu ne lasă în *patch*

Din seria „Patch-uri care repară alte patch-uri", joia trecută Microsoft a lansat un patch care repară un bug rămas nerezolvat de Service Pack 2 pentru Windows XP. Bug-ul respectiv este de fapt un „security hole" în firewall-ul sistemului care îi afectează pe cei care se conectează la Internet prin *dial-up* și au dat *share* la niște *files* ori la vreo imprimantă în rețeaua locală (LAN). Asta ca să se dovedească încă o dată veridicitatea expresiei populare: „*Share* și ți se va lua!".

Torrent or not to rent

Sînteți utilizatori de BitTorrent, eDonkey, DC++, Kazaa sau orice alt program în sistem *peer to peer* (P2P)? Ei, nu?! Pe cine încercați să duceți? Credeți că dacă i-ați dat „run in background" sau „hide from start-up applications" nu se prinde nimeni de la departamentul IT că descărcați filme la greu, văzînd cum li se îngustează banda? Săptămîna trecută, poliția finlandeză a făcut un raid la firma care administra un site de download tip BitTorrent în urma căruia au fost arestate 34 de persoane. Poliția a avut sprijinul Interpolului și – atenție prin ce provider ieșiți pe Internet! – al Elisa, un ISP local.

Uniunea USB + PUR

Compania Lexar Media a lansat un USB (Universal Serial Bus) flash drive de mărimea unei monede. Device-ul care se potrivește în orice USB standard socket A are măsurile ideale 31-12-4,5 (adică 31 mm în lungime, 12 mm lățime și 4,5 mm înălțime) și ar face să crape de invidie pînă și grupul manechinelor care beau numai apă plată cu lămîie.

Game Ovar

Săptămîna străinilor

● O ştire senzaţională ne vine din zona Germaniei. Se pare că fostul lider etern al naţiei iubitoare şi făcătoare de wurşti, merţane şi autostrăzi fără limite de viteză, Adolf Hitler, a fost un mare fan al lui Mickey Mouse. Cel puţin aşa declară fiul arhitectului-şef al Führer-ului. Măcar aşa se explică cine era strategul lui Hitler. Au dreptate CNA-iştii mapamondului cînd zic că desenele animate conţin prea multă violenţă. Bine că nu existau pe-atunci desenele animate din ziua de azi, că nici Ţestoasele Ninja nu l-ar mai fi oprit pe diliu. ● În Rio de Janeiro, Moşii Crăciun s-au reprofilat. Cel puţin doi dintre ei s-au săturat de clasica îndatorire. Astfel, noua interpretare a celui mai darnic om de pe planetă (şi nu vorbesc de Maica Tereza) este aceea de traficanţi de droguri. Aceştia, deghizaţi în Moş Crăciun, făceau trafic cu mici pungute cu marijuana în formă de cadouri simbolice. Acum, vin şi eu şi vă întreb: era ofertă specială şi le dădeau pe gratis? Că altfel nu prea văd cum nu ar sări la ochi un om care se tîrguieşte cu Moş Crăciun rugîndu-l să nu îl lase fără doză fiindcă nu mai are bani. În fine, am impresia că în Brazilia e la modă, de sărbători, cîntecelul „Venă, venă, Moş Crăciun, şi ne-aduce tot ce-i bun!“. ● Un grup de turişti olandezi aflaţi în excursie în munţii Anzi din Chile s-au pierdut şi au crezut că incidentul ăsta face parte din tur. După ce ghidul le-a spus că s-au pierdut, cei 17 bărbaţi şi femei au insistat că e, de fapt, o glumă care face parte din traseul turistic. Găsiţi după 24 de ore, cu un uşor grad de deshidratare, olandezilor tot nu le-a venit să creadă că nu e o surpriză din partea agenţiei de turism. Păi, să vină şi la noi proşti, pardon, turişti din ăştia, că aici mîncarea proastă, hotelul dărăpănat, prosopul murdar, hîrtia igienică folosită şi traseul marcat doar pe jumătate chiar sînt o surpriză din partea agenţiei de turism.

AgenCIA de presă

Supărat ca primarul pe stat

COMUNICAT

Referitor la expresia „ *A semnat ca primarul !* “ şi nesăbuinţa unui prim-ministru

PRECIZARE

Potrivit Legii 215/2001 – a administraţiei publice locale, primarul îndeplineşte o funcţie de autoritate publică de cea mai înaltă responsabilitate, el

la penibila gafă (sau de ce nu încercarea de subminare reciprocă) a lui Ion Iliescu şi Adrian Năstase.

Eventual, propun folosirea expresiei „ **A semnat ca Năstase !** “

Preşedintele Asociaţiei Oraşelor din România
Ionel Chiriţă
Primarul Oraşului Hîrşova

Iată, cînd credeam că în oraşul Hîrşova nu s-a mai întîmplat nimic deosebit de la plecarea către Bucureşti a redactorului nostru şef (‘trăiţi, cînd mai veniţi pe la noi prin redacţie?), s-a întîmplat ceva: primarul de acolo a dat cu basca de pămînt şi a emis un comunicat.

*„Comunicat referitor la expresia «**A semnat ca primarul!**» şi nesăbuinţa unui prim-ministru“*
(…)
*Considerând dezonorantă, pentru oricare primar, folosirea expresiei **„A semnat ca primarul!“**, în cazul contrasemnării de către Prim-Ministrul Adrian Năstase a Decretului Prezidenţial semnat de Ion Iliescu privind eliberarea lui Miron Cozma,*
În numele tuturor primarilor competenţi, oneşti şi responsabili din România,
solicit tuturor jurnaliştilor să renunţe la această expresie, atunci cînd fac referire la penibila gafă (sau, de ce nu, încercarea de subminare reciprocă) a lui Ion Iliescu şi Adrian Năstase.

*Eventual, propun folosirea expresiei **„A semnat ca Năstase!“***

Acuma, ce să mai zicem şi noi… După iniţiativa primarului de la Hîrşova, n-ar fi de mirare să ni se umple mail-urile şi cutia poştală cu comunicate şi proteste de la alţii care s-au simţit jigniţi. Gîndiţi-vă numai la vorbe precum „s-a grăbit ca fata la măritiş“, „s-a supărat ca văcarul pe sat“, „afară-i vopsit gardu’, înăuntru-i leopardu’“ sau „se uită ca viţelul la poarta nouă“.

Primar TV

Peste şoareci a dat setea de cultură

Un grup de agricultori de la graniţa cu Bulgaria, cititori de *Academia Caţavenskătă*, ne-au sesizat şi pe noi împreună cu celelalte agenţii de ştiri că mii de şoareci le-au invadat culturile de grîu. Noi îi rugăm mai întîi să verifice, fiind în ajun de sfintele Sărbători, dacă nu cumva este vorba de mii de şorici. Sau de şoarecii de bibliotecă care au dat iama în cultură. Oricum, chiar dacă avertismentul agricultorilor este adevărat, nu cred că e cazul să ne temem. Dacă nu se pregătesc din timp, cum vreţi ca nevinovatele rozătoare să ajungă la anul, prin pachetele de biscuiţi, rafturile cu parizer sau prin sticlele de vin de pe masa românului?

Tom şi Gerilă

Mă numesc Marius Borţea şi luni, 20 decembrie, pe seară, am primit primul SMS cu urare de sărbători: „Sfintele sărbători ale Crăciunului cu sănătate şi bucurii. Benone“. Mulţumesc, nea Beni, asemeni şi dumitale, să-ţi dea numai căldura sufletelor să ne însoţească, fie ca pacea să ne aducă. Iată Anul Nou! Înţeleg că s-a făcut şi anul ăsta vinul la Siriu. Aştept dovada aici, împreună cu nea Virgil.

grătar 2004

Nashpa Turizm prezintă operaţiunea:

„Români, distrugeţi Italia!“

Cobor de pe feribotul cu navetiști magrebieni de Grecia la Bari. Bine că n-au oprit vaporul în mijlocul Adriaticii, să-i dea jos pe albanezii fără bilet. O grămadă de binevoitori mă sfătuiseră: „Cum pui roata mașinii pe pămînt italian, o iei spre nord, mergi cît poți și unde ai obosit, acolo te oprești“. Voiam să înnoptez la Napoli, dar am înțeles că în Napoli ajungi cu mașina personală și pleci cu trenul. C-așa-i în sud. Nici nu coborîsem bine și pierdusem deja ceva: o oră (fiindcă mergeam spre apus). Prima destinație: Roma. Cică toate drumurile duc la Roma. Pe dracu', frate! M-am încurcat pe mațele alea de autostrăzi de mi-a venit acru. Dacă ratezi o ieșire mai mergi 50 de km dus, încă 50 întors, ca să fii mai atent altădată. „Băga-mi-aș picioarele în catedralele voastre! Sute de ani am fost scutul Europei în fața turcilor, timp în care voi vă construiați autostrăzile astea alambicate!“ În campingul roman îl întreb de zece ori pe responsabilul de la cazare dacă pot să-mi las la încărcat acumulatorul la prizele comune. Enervat și tracasat, omul mă liniștește spunîndu-mi că aici nu e golănia de la mine de acasă. A doua zi am constatat că cineva acumulase peste noapte și acumulatorul meu. Asta nu l-a deranjat cîtuși de puțin pe nenea de la camping. Din momentul acela am devenit și mai eurosceptic. Iar acesta era doar începutul. Eu de obicei luam masa pe terasă, adică în picioare în fața portbagajului. Cafeaua o beam liniștit în sufragerie, adică pe scaunele din față ale mașinii. Resturile le aruncam în bucătărie. Nu mă întrebați unde era bucătăria. Pot doar să vă spun că la plecare mașina s-a urnit foarte greu peste maldărul de gunoaie de sub ea. Pe durata întregii călătorii am ținut să înnoptez doar la campinguri aparținînd aceleiași rețele. Ambiția asta m-a costat vreo două plinuri de benzină consumate în căutări și foarte mult timp. Rezultatul era însă pe măsură: la zece nopți dormite la ei, a 11-a era gratis. Pentru această ultimă noapte de plată, primă noapte de gratis am bătut vreo 70 de km. La unu noaptea, chiaun de oboseală, trîntesc, plin de satisfacție, pe tejghea documentele care-mi dădeau dreptul la moacă. Italianul rînjește la mine și-mi spune că nu se pot face cazări decît pînă la ora 9. După 30 de minute de ceartă (din care 29 de minute au fost înjurături ale mele în românește), macaronarul se hotărăște să facă un rabat de dragul suedezilor care făcuseră coadă în spatele meu. Pentru mine însă nu era valabil, fiindcă regulamentul lui interior suna cam așa: vă dăm o noapte gratis, așa cum am zis, dar numai dacă mai cumpărați încă o noapte. După încă vreo cîteva scuze penibile, omul mă roagă să-mi scot mașina afară din curtea lui pentru că altfel cheamă Caterpillarul și mi-o face fier vechi. Eu mă gîndesc că am timp să fug cu mașina dacă văd că băiatul chiar dispune de utilaj și mă țin tare. Băi, și odată îl văd pe-ăsta că închide poarta în spatele meu și se ridică hotărît de pe scaun. Hopa!? La asta nu mă gîndisem. Mă albesc, dar încerc să joc în continuare cartea blufului. După cinci pași hotărîți, papagalul se întoarce spre mine să mă mai întrebe odată. Moment psihologic al meciului! Într-o secundă sînt din nou pe cai. E clar că faza cu utilajul era vrăjeală. De-aici încolo totul este tăcere, adică scandal previzibil. Așa că în încheiere nu pot decît să reiau îndemnul din titlu, dar, de data aceasta, cu o tentă mult mai belicoasă.

Căpitanul Nema

Integrarea în UE și în NASO

Euronas e o cârciumioară mică, pe DN1, între Azuga și Predeal. Este, să zicem așa, unul dintre primele semne că ne apropiem, cam în zig-zag, e drept, dar cu nasul sus, de intrarea în Europa. N-avem de ce să ne temem: cînd vom ajunge la intrarea Europei, îi vom surprinde plăcut. Ei ne cred niște maimuțoi cu fundul gol și roșu, pe cînd noi, iată, am urcat pe scara evoluției hăt, pînă la nivelul de primate cu nasul roșu.

Nara Oașului

Drama indienilor cu cîini legați la roata fabricii

O firmă specializată în eliminarea cățeilor și-a găsit un client gras în persoana unui director indian de la Ispat-Sidex care a fost lătrat și mușcat de un cîine maidanez în timp ce umbla cu treabă prin incinta combinatului siderurgic. Imediat, indianul a luat măsura exterminării tuturor maidanezilor care bîntuie aiurea-n tramvai pe la el prin firmă, fără să plimbe măcar o țeavă-n bot de la o secție la alta. Acum, noi nu c-am simpatiza cu maidanezii, dar nici cu indianul nu ținem. Gîndiți-vă, oricît de inteligenți ar fi cîinii, n-au ajuns încă să facă distincții atît de subtile între oameni. De unde să facă ei, niște bieți maidanezi, deosebirea între indienii care produc tablă și mai vechii indieni care caută fier vechi prin curtea combinatului?

Pîine pe latră

Canoul publicitar de onoare

Alianța D.A. a avut baterii mai bune

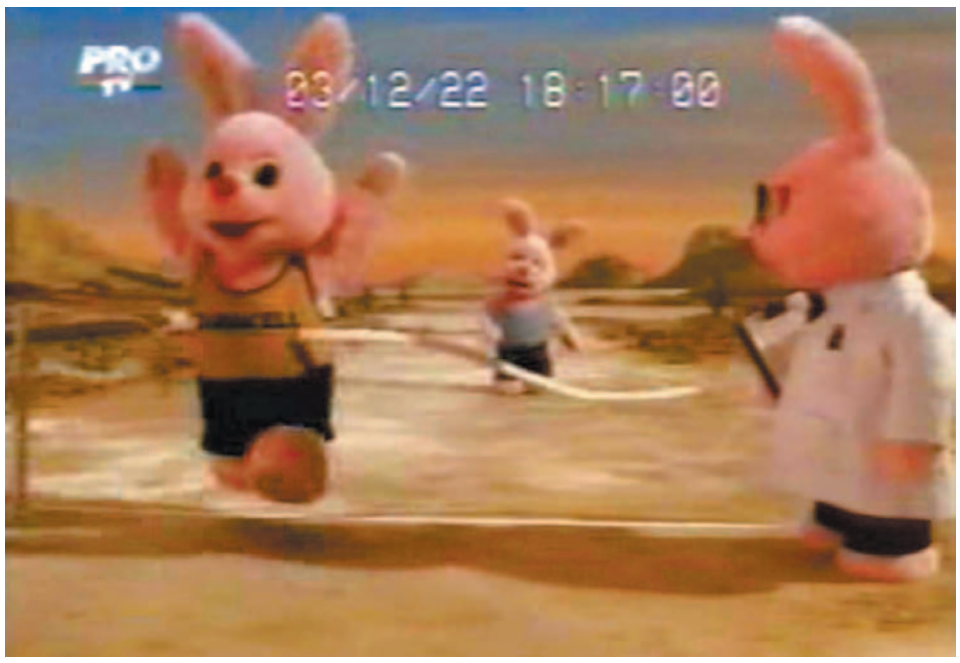

Ia să vedem dacă vă prindeți: în celebrele clipuri la bateriile Duracell, iepurașul cu tricou portocaliu e neobosit, bate tot și zîmbește mereu vesel. Adversarul lui, iepurașul cu tricou albastru, are un rînjet rău, se poartă meschin, trișează și, pe final, pierde la mustață. Aproape la 2% mustață. Vă sună a ceva cunoscut, cumva? Ca să o spunem pe șleau, ce se întîmplă în clip seamănă la culme cu istoria de la alegerile prezidențiale din România. Clipul rula pe televiziuni de mult, de cînd cei din Alianță încă nici nu se gîndiseră să arboreze steagul portocaliu și de aceea mai mult decît o coincidență nu poate fi. Dar coincidența ar fi fost perfectă dacă iepurașul portocaliu avea și o meșă de păr peste o chelie. Sau măcar un tatuaj pe piept cu o iepuroaică îmbrățișînd o ancoră.

Iepurașul Puradell

Bondica de sugestii și reclame

Cînd pussy nu-i acasă, te joci cu mouse-ul pe masă

Sînt produse care nu au nevoie de nici o reclamă pentru a stîrni atenția, cel puțin a bărbaților. Din rîndul acestor produse care ies să se lupte pe piață fără nici o armă de comunicare, cu pieptul dezvelit în bătaia privirilor și a click-ului, vă prezentăm astăzi o primă categorie. Apariția mouse-pad-ului tip Pamela Anderson cu siguranță va revoluționa industria calculatoarelor, mai ceva decît a făcut-o Bill Gates. Pentru utilizatorii unui astfel de mouse-pad, pentru a le satisface nevoia, se vor inventa calculatoarele dotate cu două mouse-uri, astfel încît ambele mîini să poată fi folosite în timpul lucrului.

Spamela Anderson

Iarba verde de la masă

Pe toate posturile TV se simte că se apropie Crăciunul. Cîrnatul, sarmaua și șoriciul, căci la ele ne referim, sînt vedete TV pe la toate emisiunile. Dar după atîta cărnăraie înghițită în sec, vine un binemeritat desert televizat, spotul publicitar pentru 7 Days Swiss Rolls. Ca să ne facă să salivăm la maximum, se arată în spot cum se face rulada respectivă. Peste o cascadă unduioasă de ciocolată pică o căpșună apetisantă, proaspătă. Atît de proaspătă că pare chiar atunci ruptă din tufă, iar patiserul a fost așa de grăbit că nici nu a mai avut timp să-i rupă frunzulița și a tuflit-o cu tot cu ea în marea de ciocolată, cum se vede și din imaginea alăturată. După ce consumatorul se va obișnui să rumege frunzulițele din rulada 7 Days, așteptăm înspre primăvară produse mai de sezon, cu căutare mare la români: ciocolata cu lăptuci și lobodă, dropsurile cu gust de urzică, prezervativul cu aromă de ștevie.

Pătrunjelly Mania

Aberația de libertate

Țineți ap.!

vand ap.
vand ap.
Email: [redacted]
Zona geografica: Bucuresti
Data adaugarii: 14.12.2004. Ora: 21:44

Sal! Eu și M., soț. mea, s. ff. interes. de of. dvs. de ap. în Buc., unde Traian Băs. l-a băt. pe Adrian Năs.! Uite, chiar ac. ne-am urc. în auto și am plec. spre dvs.! Nu, nu-mi spun., vă rog, nici unde, cît, cum! Vă găs. eu la un mom. dat... O sing. probl. aș av. Sper că am înțel. noi bine: este vb. de ap. de loc., nu de ap. min. acid. sau de ap. min. plat., n.?

Emil Bloc

Me, Tarzan, you, zăpăcita

Știu foarte bine cum e să fii zăpăcit. Și eu sînt. De-asta, pot să aplic cu succes experiența mea de zăpăcit în viață pentru a vă povesti cum e zăpăceala în sex în cazul acestei prostituate. Și anume, zăpăceala în sex plătit se poate descrie într-o singură propoziție: să uiți ce anume voia clientul de la mînă pîn' la gură.

Os de generos

52.BLONDĂ, mignonă, zăpăcită, ofer companie domnilor generoşi, seriozitate, discreţie; [redacted]

Comunicare pe care

Sărbători fericiți!

Ca de obicei, în preajma sărbătorilor, oamenii devin mai buni. Mai buni consumatori. Ei ar trebui să fie și mai fericiți că pot să bage în ei împreună cu cei dragi, să stea la cozi prin supermarket-uri, alături de toți oamenii minunați care se calcă în picioare și se strivesc creștinește, pentru a sărbători în liniște Nașterea Mântuitorului. Lumea mezelurilor, a uleiului, a dulciurilor și a preparatelor electrocasnice se însuflețește cu noi și noi provocări pentru cei care se întreabă dacă or fi normali la cap când deschid televizorul. Întrebarea este: ce poți să înțelegi atunci când nu poți să înțelegi nimic? Obsesia majoră a perioadei este apelul la tradiție, la orgiile intime, desfășurate în cadrul strămoșesc al familiei cu multe guri de hrănit. Colindători idilici sau de cartier ne cântă colinde la capătul cărora se află întotdeauna ceva unsuros – fie salam, fie ulei. Pe acest alunecuș se duce dracului, la vale, tot ce a mai rămas neatins de urările celor cărora le dăm, oricum le dăm. O marcă de ulei ne îndeamnă să sărbătorim românește. Adică, să punem ulei mult peste toate alea și să tragem tare cu prăjeala, sosurile și grăsimile sfinte nouă. În fond, acest îndemn la respectarea tradiției este cât se poate de decent în fața copiilor care-l întreabă pe Moș Crăciun, cu un firesc care ridică părul pe tine, dacă le-a adus nu știu ce marcă tristă de ciocolată. Mai mult, într-un panou stradal, ei îl și leagă de scaun pe nenorocit, ca să scoată ciocolata din sacul lui. Acum, lăsând spiridușii la o parte, lăsând și tristețile cu țărani autentici, mă bucur că în tot acest dezmăț există și un reper. Anume, asigurările de care toți adepții exceselor vor avea nevoie pentru a se bucura mai bine de micile accidente care condimentează petrecerea. De la infarcturi la bușituri cu mașina, tuturor li se spune: lăsați catastrofele să vină la mine. Și vedem o gimnastă celebră care evoluează impecabil la toate aparatele, însoțită de toate aparatele care ne umplu viețile. La final, apare sloganul: întotdeauna învingătoare. El se referă în primul rând la gimnastă, iar în rest nu mai contează să faci acordul cu realitatea, dacă ești beat, furat sau accidentat. Singurul spot sincer și simpatic, între atâtea drăgălășenii scârboase, este unul pentru 6 din 49. O fetiță doarme împreună cu ursulețul. Apare Moș Crăciun și îi fură încetișor ursulețul. După asta se naște întrebarea: ai avut un an greu? Joacă la Loto. Simt că trebuie să închei cu o replică a unui preot de țară ușor luat. V-a plăcut slujba? Data viitoare o s-o fac și mai a dracului! Hai, sărbători fericiți!

Răzvan EXARHU

Noua colecție de iarnă-iarnă face ravagii printre pensionare

La Cluj, Centrul de Consultanță și Dezvoltare Umană „Andromeda" a organizat la Casa de Cultură a Studenților o paradă de modă în care manechinele au fost pensionari. Printre lucrările prezentate s-au remarcat în mod deosebit deux-pièces-ul căptușit cu capot de iarnă la care se poate atașa un deosebit guler de plapumă și taiorul matlasat termorezistent cu sistem etanș de închidere, sistem nasturi pînă-n gît. Extrem de aplaudată a fost și colecția de lenjerie intimă din lînă care, chiar dacă mai zgîrie prin părțile intime, poate aduce importante economii la factura de întreținere pe timp de iarnă. La sfîrșit, fanii au năvălit entuziaști pe podium, unde cîteva dintre dive, incapabile să reziste tentației unor bilete de tratament la băi, au căzut în mrejele unor admiratori înfocați.

Janina Iliescu

Carte marțiale cu scriitori

Vă spuneam săptămîna trecută că scriitorul Florinel Agafiței este tratat cu refuz și i se fac semne de carte obscene de către toate instituțiile vrîncene cărora le-a solicitat să-i găzduiască lansarea romanului *Baronul.* Romanul lui Agafiței nu are nici o legătură cu baronul provinciei, însă instituțiile culturale se tem ca nu cumva intelectul întîiului agramat al județului să se întărîte și să le ia la citit contabilitatea primară. Vă prezentăm în facsimil unul dintre refuzurile primite de Agafiței – refuzul Ateneului Popular „Mr. Gheorghe Pastia". Ți se oprește mintea-n loc și nu mai știe încotro s-o ia cînd citești așa ceva. Vă dați seama ce-ar fi ieșit dacă romanul s-ar mai fi și referit la Oprișan? Nu că l-ar fi refuzat cu lansarea, dar l-ar fi obligat pe bietul scriitor să-i schimbe și titlul. Și asta chiar ar fi fost o problemă, pentru că *Idiotul* e deja luat.

Baron Pumnul

ATENEUL POPULAR "MR.GHEORGHE PASTIA"
Piața Unirii, nr.3 FOCSANI
Tel.0237-223722, fax 0237 – 225584

Nr. 904 din 7 decembrie 2004

Stimate Domnule Profesor
Florinel Agafitei

Având în vedere cererea d-voastră nr.883 din 26.XI.2004 cu privire la solicitarea de a lansa în cadrul *Ateneului Popular* noua carte „**BARONUL**" în perioada 2 – 10 decembrie 2004, vă comunicăm că aceasta a fost introdusă pe ordinea de zi a ședinței Consiliului de administrație din data de 7.XII.2004.

Acesta a hotărât următoarele :

Ateneul Popular ca instituție publica de arta și cultură, în baza principiilor sale statutare, dorește, mai ales într-o perioada electorală, să rămână aceeași instituție neutră, echidistantă care respectă libertatea de conștiință a publicului său și care, prin programele și proiectele sale de înalta ținută morală și culturală, să-și mențină în continuare notorietatea de care se bucură..

Considerăm că lansarea cărții d-voastră ar putea da naștere la diverse speculații, care ar prejudicia nemeritat, imaginea instituției noastre și ca atare, urmare motivelor invocate mai sus, cu regret vă comunicăm că cererea d-voastră nu a fost aprobată.

Ne-am bucura însă dacă publicul nostru ar putea consulta cărțile d-voastra în cadrul Centrului Regional de Documentare și Cercetare Culturală – proiect pilot al Ateneului Popular, căruia ați găsi cu cale să le donați.

Cu deosebită considerație,

Președinte al Consiliului de administrație,

Valentin Gheorghiță

MAIOR GHEORGHE PASTIA FOCSANI

Situația e cam elită

Alo, domnu' Pleșu, domnu' Liiceanu, domnu' Patapievici, doamnă Maria, în caz că nu v-a anunțat nimeni, vă anunț eu acum: vedeți că vă așteaptă Gigi să scoateți împreună țara din fundătură. Haide, dom'le, vă țineți de glume, mai am 20 de texte de predat și mă deranjați de la treburi să vă explic care Gigi? Gigi Becali. L-am auzit eu la OTV cînd a zis, citez aproximativ, dar rețineți ideea: „Aștept să vină la mine elitele, să mi se alăture". Deci duceți-vă și, între timp, să se pregătească Ana Blandiana, Gabriela Adameșteanu, Mircea Cărtărescu și Cornel Dinu.

Istoria Eliteraturii Române

Ploaia de stele returnate

Medaliile se întorc împotriva lui Ion Iliescu ca un bumerang. Sau, dacă nu ca un bumerang, atunci ca o seceră. Sau ca un ciocan. Deși sînt în aparență cel mai inofensiv lucru atîrnat de Ion Iliescu la gîtul românilor, dacă facem o comparație cu bolovanul, medaliile astea, aruncate în stînga și-n extrema-dreaptă fără discernămînt, îl lovesc pe nea Nelu unde-l doare mai tare. În fund, dar ca un șut. Iată o mostră. Considerați felicitările noastre incluse.

„Domnule Președinte,

Subsemnații, foști și actuali salariați ai Europei Libere, am avut onoarea să primim din partea dumneavoastră medalii și diplome pentru serviciile aduse țării, în perioada comunistă, de la microfonul acelui post de radio. A fost, Domnule Președinte, cum știți, o perioadă neagră, în care nimeni dintre cei aflați în țară nu era liber să facă ceea ce dorea. Nici măcar să accepte sau nu medalii din partea președintelui de atunci. Nu știm cîte asemenea medalii ați fost forțat și dumneavoastră să acceptați și nici nu știm ce ați făcut cu ele după Revoluția din 1989.

Una din libertățile ce au decurs din aceste evenimente a fost și aceea ca nimeni să nu mai fie forțat să accepte distincții din partea președintelui. Noi le-am primit de bunăvoie. Și tot de bunăvoie, dar fără voie bună, vi le înapoiem acum. Cunoașteți, desigur, motivul, vi l-a explicat laureatul Premiului Nobel, Elie Wiesel. Clubul purtătorilor de distincții de stat ar trebui să fie și în România unul select. Dacă am accepta să mai facem parte din el, am încălca principiile pentru care am militat la microfoanele Europei Libere, instituție insultată și denigrată de Corneliu Vadim Tudor, reprezentant notoriu al xenofobiei și antisemitismului; am leza adevărata semnificație a istoriei românilor, în ciuda admirației fostului senator Gheorghe Buzatu pentru Mareșalul Ion Antonescu.

De asemenea, Domnule Președinte, acceptînd să ne numărăm printre cei care s-au bucurat de grațiosul dumneavoastră gest de «reconciliere», am risca să ne învecinăm cu cei recent grațiați de Domnia voastră."

Steaua României fără nume

Răspunsuri la scrisori

Kiraly Iluska (Cluj): Vă mulțumim pentru colajul inspirat și pentru urările acompaniatoare.

Congolezu' (București): După cum vezi, poți să-ți schimbi pseudonimul liniștit, nu mai trebuie să te muți în Congo. Citește pagina de voturi din acest număr ca să vezi și părerile noastre pe tema look-ului lui Băsescu.

A (București): Aveți dreptate în problema pensiilor, e revoltător ce se întîmplă.

Adriana de Vițelito (București): Am reținut tăietura din ziarul slovac. E haioasă transcrierea lor, voi pasa „cestiunea" colegilor mei.

Dănuț Todoran (Oradea): Reclamația este întemeiată și i-o voi înmîna celui care a greșit. Se întîmplă astfel de confuzii. Așa cum scrieți, Oașul nu e totuna cu Maramureșul. Și eu sînt revoltat cînd spune lumea despre Aradul natal că ar fi în Banat!

L. Gaitan (Suceava): E haioasă povestioara cu cățelușa dvs. care latră la portretele lui Năstase. Se vede că a avut ceva intuiție politică și a anticipat rezultatele!

Maria Burcea (București): Ne bucură nespus că reușim să vă facem să vă păstrați optimismul și veselia. Scrisori ca aceasta pe care ne-ați trimis-o fac mai mult, pentru noi, decît ordinele și medaliile unei Puteri vremelnice.

Ianos Veress (Timișoara): Am luat în considerație cererea pe care ne-ați făcut-o, eu sper într-o rezolvare favorabilă.

Tauber Ernö (Băile Herculane): Foarte interesantă eticheta trimisă, a ajuns la colegii mei care se ocupă de „aberații".

Liliana Chivulescu (Tîrgoviște): Putem găsi în scrisoarea trimisă o explicație pentru modul în care a votat România profundă. Ceea ce ne-ați povestit despre oamenii din jur se vede, din păcate, la urnă. Să sperăm că de acum înainte lucrurile vor evolua altfel!

Ioan T. MORAR

Coasa lux

Sîni ținem di neamuri!

O scoțiancă din Scoția și-a sufocat bărbatul cu sînii ei uriași. Mai multe nu știm. Deci, ce avem, ca informații, pentru a desluși, ca experți criminaliști, acest caz foarte complicat? Deci, că ea era scoțiancă. Că era căsătorită. Întrebarea următoare pe care trebuie să și-o pună criminalistul este: la ce vîrstă s-o fi căsătorit păpușa? Dar ce hobby-uri avea? Era Scorpion sau Leu? În ce avea ascendent? În Taur sau în Berbec? Dar oare – foarte important – avea mașină? Sau: avea vreo soră? Îi plac manelele? O fi știind să joace șah? O avea vreo verișoară în Bristol? Cum îl chema pe bunicul ei dinspre mamă? McCoy sau McȚîțe? Avea permis de conducere și, dacă da, de cînd? De dinainte de Revoluție sau după? De cîte ori mai fac dragoste părinții ei pe săptămînă? Tatăl ei are testiculul stîng mai ridicat decît cel drept? A călătorit vreodată în China? Cu cine votează țîțoasa? Cu laburiștii sau cu conservatorii? O fi fericită? Are chiloți cu inimioare? – asta trebuie să aflăm neapărat dacă vrem să elucidăm crima! Se spală pe dinți de trei ori pe zi sau numai după mesele principale? Îi place mîncarea libaneză? O interesează politica internațională? O fi știind care a fost penultimul președinte din Guatemala? Știe table? Sforăie noaptea? O fi avînd vreo aluniță în zona inghinală? Deci, cred că nu mai e nevoie să vă spun, e absolut clar: este vinovată de crimă cu premeditare și ar trebui să înfunde pușcăria!

Știrile de la ora chici

Mazăre, un Gică Contrabandă

Întrebat de un coleg de la *Playboy* ce fel de trabuc fumează, Radu Mazăre a spus că, normal, trage numai de-alea de contrabandă, din Cuba. Iată, deci, la ce se referea Năstase în celebrele stenograme ale PSD apărute recent în presă: *(...) Miron Mitrea: (...) Pe județ nu avem probleme, avem probleme în municipiul Constanța. (...) Năstase: Adevărul e că nici Mazăre și oamenii lui nu sînt făcuți pentru politică, sînt făcuți pentru... Mitrea: Nu vreau să comentez asta. Năstase: ...pentru economie și pentru contrabandă.* Ne-au trecut toate apele, am zis că ăștia de la PSD știu unele chestii și dintr-o clipă într-alta o să-l aresteze, că l-au prins cu ceva... Ufff... A fost nevoie de un interviu din *Playboy* ca să ne liniștim. Uite, fără să vreau îmi aduc aminte acum de emisiunea aia a *Martorilor* de la Prima TV/*Evenimentul zilei*, în care ziceau niște prostituate că, din cînd în cînd, primarul merge la hotel cu cîteva fete deodată. Oare nu s-or găsi niște stenograme de la gargara care iese cu gagicile alea, ca să lămurim și problema asta?

Cuba și Campionatul

Jurnalul lui Tetelu

2.590 h. rUGăciuNe-a. DoamnE, aj vrea s-ă AM Un soarE nu mai almeu ca re să ră sa ră nu mai cÎND vre-a cURUL MEU!!

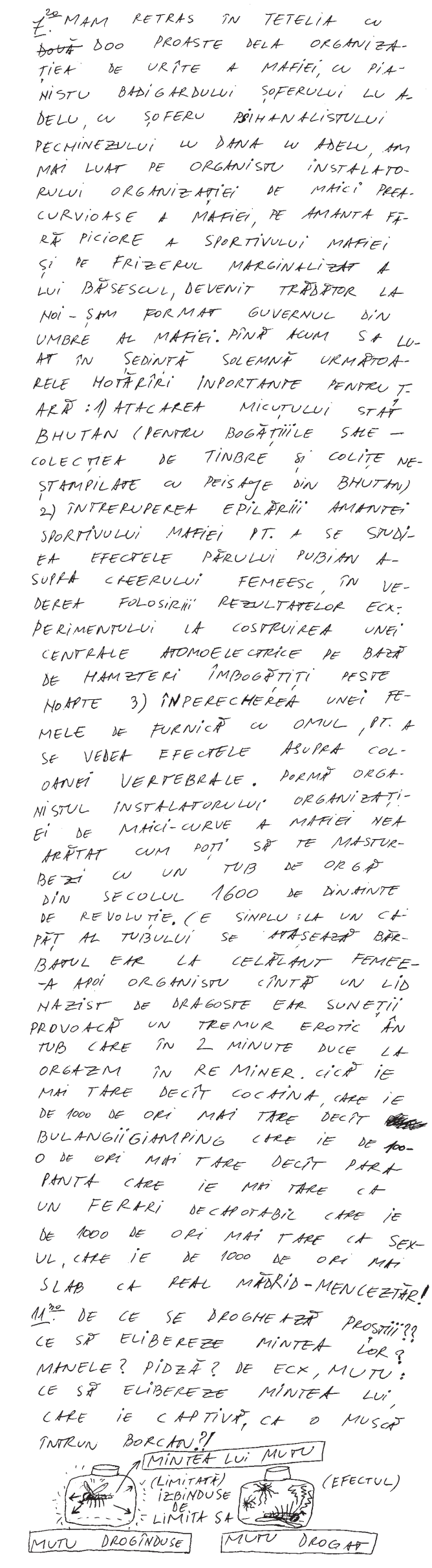

munca cu cartea

Adevăruri care trebuie citite cu cagula pe față

Când nu este foarte ocupat, Emil Constantinescu are timp căcălău să-și scrie sentințele. Penultima oară ne-a luat maul cu o tetralogie de câteva zeci de kile, intitulată *Timpul dărâmării, timpul zidirii.* Titlul pare mai degrabă potrivit cu aspirațiile Meșterului Manole decât cu cele ale unui fost buldozerist, care a dărâmat speranțele unui popor întreg, zidite pe veci în „Contractul de 200 de zile cu România". De data asta, Constantinescu își ia revanșa și joacă rolul unui „președinte în război cu mafia securisto-comunistă". Cel puțin așa scrie pe frontispiciul ultimei sale cărămizi*. Formatul cărții este de arenă romană, în care cruciatul Emil împarte măciuci în stânga și-n dreapta. Nu este iertat nimeni, iar Stolojan înșfacă cu predilecție buzdugane în moalele paginilor 39, 248 și 250. Pumnalul i-l bagă la 250: „Precum Stolojan, nu poți hotărî nici propria ta viață, darmite cariera. Nu te poți rupe din sistem nici când partea lui murdară te afundă în corupție". Cu un sadism antic, metamorfozat în voluptate, Emil își plătește polițele și-i execută cu rânjetul pe buze pe toți clănțăii care au îndrăznit să-l fluiere. Pe Stelian Tănase îl cocoață pe culmile ticăloșiei: „În plină campanie electorală, «analistul» Stelian Tănase blufează susținând că Parteneriatul Strategic România-SUA lansat în 1997 la București a fost doar un prilej ca Bill Clinton și Emil Constantinescu să discute despre metresele lor". Dan Pavel ia un par în cap la 519: „Spectacolul unui Dan Pavel, cărându-i umil servieta (la propriu) lui Gigi Becali și numărându-și în public banii primiți pentru a-i explica acestuia cum e cu «maieutica lui Socrate», pare un teatru absurd". Dan Pavel a avut tupeul să publice istoria Convenției Democratice, din care Emil a ieșit foarte șifonat. Rechizitoriul președintelui se termină cu un comunicat către țară, aflată în pragul unei insurecții militare: „Ultima șansă: o mișcare populară de eliberare a României de sub ocupația mafiei securisto-comuniste". Adevărul despre România este că ultima șansă de eliberare a țării de sub mafia x+y a fost irosită de chiar autorul acestei cărțoaie complet anacronice.

Cornel IVANCIUC

*** Emil Constantinescu, *Adevărul despre România (1989-2004)*, Editura Universalia, 2004, ediție-pilot, exemplar de uz intern, 598 pagini.**

cinem-a pîrît

Alexander The Gay

Oricît ar comenta cîrcotașii (vorbesc aici de cinefilii americani, singurii care au apucat deocamdată să-l vadă), *Alexander The Great** este un film mare. Un film mare și în același timp unul lung, dacă ținem cont de faptul că ține 3 ore. El spune povestea lui Alexandru Macedon (Colin Farrell), puștiul cu orientare sexuală dubioasă care pînă la vîrsta de 25 de ani deja cucerise 90% din lumea cunoscută la vremea aceea. Omul care a condus armatele grecilor și macedonenilor circa 22.000 de mile, într-o campanie de cucerire a estului fără precedent, în care n-a avut nici o înfrîngere. Grecul al cărui imperiu se întindea, la cei 32 de ani ai săi (în 323 î.H., anul morții), cam pe unde ar fi acum următoarele state: Grecia, Albania, Turcia, Bulgaria, Libia, Israel, Iordania, Siria, Liban, Cipru, Irak, Iran, Afganistan, Uzbekistan, Pakistan și India.

În film veți putea admira, recreate în condiții de calculator, vestita Bibliotecă din Alexandria, orașul Babylon cu tot cu celebrele sale Grădini Suspendate, renumitele Buze Siliconate ale Angelinei Jolie precum și fascinantele Țîțe Naturale ale actriței Rosario Dawson. Secvențele grandioase de luptă cu decapitări, penetrări, eviscerări nu lipsesc nici ele, producătorii folosind efecte speciale gen *Gladiatorul* și *Troia,* însă ceva mai updatate, dat fiind avansul tehnologiei. Mie mi-au plăcut mult panoramările gen *Teleencyclopedia:* de sus, de pe camera montată pe umărul șoimului care survolează cîmpul de bătălie. Ceea ce lipsește însă sînt imaginile „șocante" vizînd homosexualitatea lui Alexandru, din cauză cărora grecii ar fi amenințat că îi dau în judecată pe autorii filmului. Mie unuia nu mi s-a părut nimic șocant, și chiar vă rog să treceți cu vederea titlul articolului, pus numai de dragul poantei. Față de secvențele dure cu mult „pe la spate" din *Mala educacion* al lui Pedro Alpoponar, oliverstonian-ul *Alexandru cel Mare* este mic copil bisexual. Singura dovadă de homosexualitate explicită am regăsit-o pe la sfîrșitul filmului, cînd, rănit, Alexandru se hotărăște în sfîrșit să oprească seria cuceririlor și îi anunță pe oștenii săi cu care ajunsese pînă la capătul lumii: „My friends, we are going homo!".

Daniel GOACE

*** *Alexander The Great,* regia: Oliver Stone. Cu: Val Kilmer, Angelina Jolie, Colin Farrell, Anthony Hopkins, Christopher Plummer. Premiera pe 15 ianuarie 2005.**

rebelle arte

Cîteva cuvinte despre ceva, un fel de muzeu, care nu există

Vă jur cu mîna pe buzunarul de la piept, în care se aflau două bilete „dus", că sîmbătă seară am vrut să mă duc la Teatrul Foarte Mic, să urmăresc cu cea mai mare atenție piesa *Mady-baby.edu,* să ies de-acolo cu sufletul fie greu, fie ușor, să mă las în voia anumitor stări, fie înalte, fie ceva mai joase, să ajung acasă și să scriu o cronică de teatru, așa, mai pe lîngă teatru. Mi-i și închipuiam pe colegii mei Alin, Gabi și Marius lecturînd această cronică și spunîndu-mi apoi un singur lucru: „Trebuie să o mai scurtezi!". Din păcate, s-a întîmplat ceva, fiindcă în ultima vreme se tot întîmplă ceva: nu am mai ajuns la teatru. A fost ceva spontan, cînd era cît pe ce să mă apropii decisiv de colțul clădirii în care se află TFM, a venit la mine un cetățean între două vîrste, mi-a zis „Bună dimineața!" (era seară!), a spus că are să-mi comunice ceva important, i-am spus că mă grăbesc, a spus că nu are nici un rost să mă grăbesc, i-am dat dreptate, a scos o bucată de hîrtie și a început să-mi citească cu voce scăzută, dar clară: „Or fi românii un popor mic și nervos, dar au – trebuie să recunoaștem – un suflet mare. Muzeul Sufletelor de Piatră, cu filiale în întreaga lume, stă mărturie în acest sens. Odată ce ai văzut un suflet de român, cu greu îl mai poți uita. El nu se compară cu nimic. Un suflet de thailandez, de pildă, pare o glumă nereușită – și chiar este o glumă nereușită, de tot rîsul – pe lîngă impecabilul suflet de român, expus în camera principală a oricărui muzeu din lume. Doar sufletul de etiopian se mai apropie cît de cît de amplitudinea și strălucirea sufletului de român. Se apropie, dar niciodată nu ajunge să fie. Românii au o expresie aproape intraductibilă: «a-și trage sufletul». Poate n-o fi cea mai intraductibilă expresie din lume, dar sigur este o expresie care te lasă fără suflare. Românii își trag cu greu sufletul tocmai pentru că au un suflet mare. Personal, recunosc că nu mi-am văzut niciodată sufletul, însă testamentul meu este clar: după moartea mea, care este o chestiune de timp, sufletul meu mare de român va fi expus în camera principală a Muzeului Sufletelor de Piatră din Bangkok. Așa, să vadă și thailandezii diferența!". Pînă să apuc să zic și eu ceva, individul și-a împăturit repede hîrtie, a băgat-o în buzunar, mi-a spus încă o dată „Bună dimineața!" (era seară) și a plecat. Nu înainte de a-mi spune complice: „Ne vedem la muzeu!".

Iulian TĂNASE

show biz da' culți

Clientelichelismul

● Printre votanții tipici ai lui Năstase, printre oameni fără școală, săraci, de la țară, asistați social s-a strecurat cel puțin un tip instruit, cu o imagine publică aproape bună, cu jeep și cu bani buni făcuți din semnul crucii. El se numește Sorin Dumitrescu și este om de cultură și șef la fundația și editura Anastasia. Cunoscutul pictor și vorbitor în public, deși pozează în semiascet, și-a făcut „jeep cioplit" pe care-l conduce cu multă smerenie și încîntare, după cum, cu ironie, s-a mai scris în revista noastră. Ei, bine, Sorin Dumitrescu și-a mărturisit public votul și a motivat că l-a votat pe Năstase, noul Mecena, pentru că Băsescu, în calitate de primar al Capitalei, nu i-ar fi dat atelier. Și, pe deasupra, trebuie adăugat, e greu de presupus că Băsescu va da în patima colecțiilor de artă. Deci, nu va cumpăra lucrări de la Sorin Dumitrescu! Acum, e dreptul omului să voteze cum vrea. Poate că ar fi fost mai bine dacă nu s-ar fi lăudat cu asta, pentru că lumea în care vrea el să fie apreciat și socotit un pictor nepereche a votat altfel. ● Trebuie să fiu drept, nu cred că Sorin Dumitrescu e singurul om din zona culturii care a votat cu Năstase. Nu cred că Eugen Simion, Dinu Săraru, Fănuș Neagu, Răzvan Theodorescu, Dinu C. Giurescu sau Dan Hăulică or fi votat altfel, cîtă vreme PSD-ul i-a făcut oameni, le-a dat funcții, onoruri și lefuri! ● Nu-l mai socotesc aici pe Adrian Păunescu, pentru care e vital să iasă partidul cu care se află în cîrdășie pentru ca să o scape pe ucigașa de nevastă-sa de pușcărie! ● Foarte prost în toată situația asta a căzut Zamfir Firu Dumitrescu, omul care se și văzuse ministru al Culturii și, în această calitate, îndatorîndu-și niște oameni, a început să împartă dregătorii și poziții prin minister. Ei, dar despre pozițiile pe care le împarte și le preferă domnul Firu ar putea vorbi multe studente de-ale lui, dacă ar prinde curaj! ● Pînă se va întîmpla asta, pînă cînd vom avea dezvăluiri, ne-a mai rămas de gestionat speranța. Așadar, să sperăm că de acum va dispărea acest clientelichelism și că banii publici nu se vor mai risipi în publicarea unor autori cu mai multă ambiție și cu mai multe relații decît talent. Să mai sperăm că poate de acum nu vom mai vedea reviste așa-zis culturale tipărite numai din ambiția prostească de a arăta lumii că există resurse și oameni dispuși să le toace și să laude la comandă. Și să sperăm că nu-l vom mai vedea la televizor pe Răzvan Theodorescu făcîndu-i pe conaționalii lui niște cretini și explicîndu-ne cît de geniali sînt Ion Iliescu și gașca sa! Să sperăm, așadar, că, dacă e așa cum se spune și speranța moare ultima, măcar clientelichelismul să moară ceva mai devreme!

(I. M.)

gazeta sporturilor

Noiembrie, ultimul blat?

Na, că ne luarăm cu alegerile, cu meciurile politice, cu selecțiile pentru majoritatea parlamentară, cu ieșirea lui Cozma din cantonament, cu reconvocarea lui la lotul penitenciar, mă rog, cu tot felul de prostii, și uitarăm să mai zicem vreo două despre fotbalul nostru mult-stimat și mult-iubit. Da' ce era să facem? Țara ardea și doar nu era ca tocmai noi să luăm la pieptănat frezele gelate ale superstarurilor. Acuma, liniștindu-se o țîr' lucrurile, putem începe să ne întoarcem, ușurel, la trebușoara noastră. Ca orice oștire după o mare bătălie, campăm, luăm pe loc repaus și pornim să ne numărăm morții, rănițiii și supraviețuitorii. Așadar, cu pixu' la picior, ne întrebăm: cum au trecut Armada Fotbalistă și Divizia Națională prin bătălia electorală?

Ne zgîim mai întîi la listele cu aleșii în Parlament. Aici, clasa fotbalistică are doi reprezentanți: pe *dixtinsul* George Copos, din partea PUR, la Senat; și pe neprinsul Dumitru Dragomir, din partea PRM, la Cameră. Cinste lor, cinste lor, băieților! După lupte seculare care au durat 15 ani, iată, un fost activist UTC și un fost ofițer de Miliție își găsesc locul meritat în Marea Adunare Națională. O nouă realizare pentru niște performeri care întotdeauna au știut să se adapteze, din mers, la schimbare! Nou-veniții, în schimb, n-au avut succes. Dorinel Munteanu și-a dat cu stîngul lui redutabil în dreapta penegistă și a ratat calificarea în meciul de la Caraș-Severin. Iar peuneristul Dănuț Lupu, ho-hoo, a luat un cap în gură de la electoratul din Giurgiu, ca pe vremuri de la Miron Cozma. Ar mai fi, desigur, și Gigi. Cu un aproximativ 2% la prezidențiale, vărul Becali n-a luat examenul pentru treapta a doua, dar'mite locul întîi în stat. Totuși, rezultatul pare meritoriu pentru unul care n-are nici o treabă cu politica.

Mai rămîne doar să vărsăm o lacrimă și să facem paișpe cruci pentru marele învins al sezonului de toamnă sportivo-electorală. Puiu Iordănescu, căci despre el este vorba, iese ușor penibiluț de pe scena istoriei, la fel ca nen'su Nelu din Oltenița. Votul cetățenilor din Ilfov a demonstrat că generalul vîrît și-n politică și-n sport n-are față de Europa și nici măcar de Voluntari, Bragadiru sau Ciorogîrla. Colac peste Puiu, în perioada asta agitată s-a produs nu numai o schimbare de regim politic. N-a fost înlocuit doar președintele statului, ci și antrenorul Națională. Ei, dar în cazul ăsta, fraților, situația e mai complexă. Pițurcă în locul lui Iordănescu la Națională – păi, e ca și cum ar veni Năstase în locul lui Iliescu la Cotroceni! Or, cu jumătăți de semi-măsură, încă nu scăpăm, nene, de efectele unei politici din alte vremuri. Promitem să ne ocupăm personal de problema asta politico-sportivă, după Crăciun. Sărbători fericite!

Viorel MOȚOC

Băi
Lăcă, io de fapt am intrat în Senat, că m-a băgat odată Gabi Oprea la o pauză. Nu era de mine, nenică. Teren nasol, plin de bănci de rezervă, iar pupitrele era prea mici ca să-mi pot etala toate iconițele cu care am fost decorat.
Bergenbier
Bergenbier

Anghel Iordănescu, un fals general al Armatei Române, care a scăpat de umilitoarea ipostază de fals senator rămînînd un simplu fals antrenor

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Televiziunea lui Gigi B. nu se va numi Steaua TV, ci Becali TV, după numele și asemănarea șefului. Patronul de la Steaua este acționar la Universul TV SRL, cu 90% din acțiuni. Un SRL de 2 milioane de lei. 10 procente îi aparțin lui Buhoiu Aristid-Gheorghe, cunoscut ca Aristide Buhoiu. Celebru realizator teve de coloratură incertă, datorată vopselei de păr cu o nuanță destul de ciudată. Deocamdată, pe site-ul CNA, Universul nu apare ca deținător de licență. Poate și pentru că, se pare, Gigi își va trage licența pe numele altei firme, eventual FC Steaua SA. Relația cu Buhoiu s-a cam dus pe cîmpii. Vrăjeala cu televiziunea de fotbal a fost chiar vrăjeală. Va fi un post cu și despre politică. Șeful lui Dan Pavel se așteaptă la anticipate și, culmea, chiar speră. După calificarea în primăvara europeană fotbalistică, omul s-a pus pe un iernat liniștit și visează la accesul în primăvara politică.

● Nu numai relația cu Buhoiu s-a dus pe cîmpii, ci și relația cu Seche de la Bacău. Cică acesta a insistat ca trimisul PNG-ului în cursa pentru prezidențiale să fie Florin Călinescu. S-ar părea că Gigi și Seche nici nu mai vorbesc, nici poker nu mai joacă, așa de supărați sînt unul pe celălalt. Vorba ceea: supărarea cînd îmi vine, rup mițoasa de pe mine…

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

PSD şi PD: Abel şi Gain

După victoria în alegeri a lui Băsescu, secretarul executiv al PD Covasna şi-a găsit otrăvite aproape toate găinile din ogradă. E limpede că e mîna PSD-ului. Aliaţii lui de la Partida Rromilor ar fi lăsat locul curat.

Vai „Steaua României“

Gheorghe Ciuhandu susţine că habar nu a avut că a fost decorat de Ion Iliescu cu „Steaua României“. Ciudat lucru, că doar Ciuhandu n-a fost parlamentar, deci varianta decorării în somn pică.

Jurnal de bordel

Un ziar din Israel scrie că noul preşedinte al României este „Un marinar care s-a mîndrit că a vizitat toate bordelurile din lume“. Măcar noul preşedinte, faţă de fostul, se poate mîndri că a tras nişte foloase de pe urma lucrului cu apele.

Lovitură sub textură

De la 1 ianuarie, exportul românesc de textile va sucomba sub loviturile exporturilor chinezeşti. Habar n-aveam că chinejii ăştia fac şi alt fel de îmbrăcăminte decît valize.

O, brad păros

Mai multe ONG-uri, printre care şi ACCEPT, fundaţia care îi apără pe homosexuali, au făcut un pom de iarnă. Pe care l-au împopodobit foarte frumos.

La Bloc, varianta pentru corturi

Cică la Bîrlad, rromii îşi botează copiii cu nume din serialul *La Bloc*. Şi, ca să nu se repete numele prea des, cică se inspiră şi din generic. Astfel au văzut de curînd lumina zile Costumele Trandafira, Lumini Cositorescu şi Oproducţiea Spoitoru.

Fotbal cu sonoru' la max

Gigi Becali spune că la viitoarea lui televiziune îi va avea moderatori pe fotbaliştii de la Steaua. Îl atenţionăm că îi va trebui şi un comentator, care să relateze de la faţa locului cum se mişcă fotbaliştii-moderatori în studio.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 1
5 948381 040015

contraeditorial

Iliescu. *The resurrection*

Un Iliescu, în sfîrşit, doborît, livid, apăsat de povara propriilor gafe, întins în pulbere de graţierea lui Cozma, aruncat în neant de decorarea lui Vadim, exclus din PSD şi izgonit pe veşnicie din inima electoratului nostalgic n-o să vedeţi. Bătrînului bolşevic nu i-a sunat deloc ceasul, deşi dizgraţia sa, picată oarecum simetric cu data execuţiei lui Ceauşescu, putea naşte speranţe. Moşneagul e însă nepieritor şi nimic din puterea lui nu pare să dispară decît odată cu el. Ca nimeni altul, tataia îşi simte clienţii. Farmecele lui electorale, preparate în farmaciile ruseşti, au ştampila de calitate încă valabilă. Cîtă vreme există alegători fără liceu, amărăşteni rurali şi vîrstnici cu melancolia anilor cincizeci, discursul de prim-secretar nu-i cîtuşi de puţin expirat. Sub ploaia de incertitudini şi de haos a partidului, fiinţa asta fără moarte, descinsă din spaimele imaginarului colectiv, e singura garanţie publică a grupului de hoţi mai tineri din conducere. Tupilaţi după solzii ei de Iguanodon, băieţii subţiri ai partidului îşi fac curaj în costumele Armani şi se foiesc transpiraţi între o declaraţie belicoasă şi un pupat reparator de mîini. Cînd şi cînd, un papagal ca Tănăsescu e îmbrîncit în faţă să-l înjure timid pe moşul surd şi să fugă înapoi în siguranţa gloatei. Peste furie, neputinţă şi ameţeală se aşază dominator sentimentul acut al spaimei: confruntaţi cu forţa electorală a şefului paternalist, grupul miliardarilor de partid salută pacea.

Hai să ne întrebăm şi noi, aşa cum s-au întrebat şi ei: ce valoare de piaţă au Năstase, Mitrea, Dan Ioan Popescu sau Agathon? Cum măsori în voturi pantofii scumpi, tablourile rare sau comisioanele cu şase zerouri? Ce procent atrage guşa retuşată de cravatele Hermès sau burta reabilitată de sacoul Hugo Boss? Cum adună simpatia electoratului sărac aceşti tiriplici cu Rolex, cu piscină subterană şi cu conturi cît bugetul asigurărilor sociale?

Băieţii subţiri ai PSD-ului care pufnesc acum pe nas a indignare şi-şi dau ochii peste cap mormăind despre curăţenie în partid n-au dat niciodată piept cu urna. S-au furişat mereu în funcţii la adăpostul umbrei protectoare care de 15 ani încoace a desenat pe liste profilul bolşevicului irezistibil. Legat la ochi, într-un picior, cu o mînă la spate, graţiindu-l pe Sile Cămătaru şi decorîndu-l cu „Steaua României“ pe frate-su', Sile, Ion Iliescu aduce în urnă mai multe voturi decît e în stare Năstase să viseze. Hotărît lucru, partida bogătanilor reformişti nu are şanse cu tătucul. Captivi în popularitatea greu de ucis a moşului, încep să-şi amintească ale cui creaţii sînt: un grup de marionete inventate de el, croite pe afaceri, şantajabile şi cu valoare nulă la alegători. Şi iată cum, pe slăbiciunea bine proiectată a năstaşilor din interior, Iliescu îşi asigură eternitatea în partid. Resurecţia e mai actuală ca oricînd. Din colb, din nerusinare, din clipa cea mai ticăloasă a carierei lui, din balele justiţiei strîmbe şi bîlbîiala statului de drept, Ion Iliescu va renaşte, exact ca acel animal extraterestru din film: prea puternic ca să poată fi doborît, prea bătrîn ca să poată fi muritor şi prea scufundat în fiinţa alegătorilor lui ca să poată fi exterminat.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Un vapor numit dorinţă

Marinarii spală puntea, Marinarul curăţă ţara. Aşa s-a lăudat primul preşedinte democrat din istoria României. La Conferinţa de La Revedere a Partidului Democrat, Traian Băsescu a anunţat că va fi un preşedinte rău. Care-o să cheme marinarii la Bucureşti dacă o să aibă probleme. Vedeţi mii de marinari sosiţi cu vapoarele în Bucureşti, ca să facă ordine? Sau vă imaginaţi zeci de goelete din care coboară la Universitate sute de mateloţi bronzaţi care îi iau de ciuf pe baronii locali, veliere din care sar piraţi legaţi la ochi în centrul Bucureştiului? Om trăi bine şi-om vedea. ➠ Şi a venit şi Ignatul. Săracu' porcul românesc, nici să moară nu-l lasă. Îl chinuie, îl electrocutează, de parcă ar vrea să scoată ceva de la el. Ce? Numele corupţilor? Cît s-a furat în România în ultimii 15 ani? Dacă Iliescu a fost kaghebist? Cîte ouă are Năstase? Cine l-a omorît pe Kennedy? Ce naiba să ştie un porc mort de foame? Mai bine îi întreba pe măgarii care au condus România atîta timp,ăia sigur ştiu mai multe! ➠ Iliescu a plecat. A mai făcut o declaraţie şi s-a dus. Bucuraţi-vă. Aceasta a fost ultima ştire cu Preşedintele Ion Iliescu. Slavă Domnului, nu credeam că vom mai ajunge vii la acest moment. Domnul a fost milostiv cu noi. Domnul Băsescu, desigur. ➠ Cei mai simpatici au fost, din nou, maghiarii. Care evident că pe parcursul negocierilor pentru Guvern au devenit din ce în ce mai unguri. Şi au obţinut exact ce au vrut: *csolan* romanesc. Le-a ieşit şi de data asta. Aţi mai văzut ungur în opoziţie în ultimii 10 ani, ce naiba? ➠ Bush şi Tony Blair l-au felicitat pe Băsescu pentru victoria de la Bucureşti. În sfîrşit, se ştie şi în lume că a reuşit cineva să-l dea jos pe preşedintele Ion Ceauşescu, dictatorul care a avut mai multe mandate decît Constituţia. ➠ E, acum să-l vedem pe Băsescu: începe ninsoarea. Pînă ies ştevia şi urzica, să vedem cum o va scoate PNL-PD-ul la capăt cu întreţinerile care vor veni peste o lună-două. Hă, să vezi Ferentariul cum o *să trăiască bine* cu 12 milioane datorie la întreţinere. N-ar putea Băsescu să dea un decret să se termine iarna asta înainte de termen, că n-am vrea să-l vedem pe marinar fugărit prin Rahova de familiile de gardonieriştii!

Ce-am făcut în astea 20 de ore de libertate? Păi, am făcut ce-şi doreşte orice om normal: am fumat o ţigară, am băut un pahar, am făcut un duş, am scris cinci poezii şi, cînd să dau un cap în gură la un ziarist cu barbă sau să trag un bocanc în burta unei studente gravide cu ochelari... zdrang! - mi-au revocat graţierea... Paşti pe mă-sa lor de pseudo-democraţi!

Miron Cozma, supranumit „Bîta lui Dumnezeu“, un ucigaş întors la locul faptei penale

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Veşti bune

Moş Crăciun cu PD-PNL dalbe

Acum, că vestea cea mai bună s-a dat săptămîna trecută după rezultatele din turul doi de scrutin, nu ne mai rămîne decît să înşiruim aici o serie de veşti bunicele:

➠ Fostul preşedinte Ion Iliescu a revenit asupra graţierii lui Miron Cozma pe care o dăduse pe cînd era actual preşedinte. Cum ar veni, fostul infractor Miron Cozma, devenit peste noapte cetăţean liber al oraşului Timişoara, a revenit şi el la răcoare. Adică, de fapt, la călduriă, în celula cu televizor, Internet-café, jacuzzi, nutriţionist şi antrenoare de fitness din penitenciarul Rahova. Păi, ce naiba, domnu' Cozma, nu se făcea să ieşiţi dumneavoastră din pîrnaie cu jeep-ul şi acasă să vă daţi ditai Luceafărul Huilei cu un amărît de Matiz galben!

➠ Se toarnă asfalt în Vama Veche. Cică, de cîteva zile, drumul care coboară spre plajă arată şi el în mod civilizat, asfaltat. Aoleo, ce spuneţi? Asta nu e veste bună pentru vamaioţi? OK, atunci promitem să vorbim cu cei de la organizaţia „Save Vama Veche“ ca la vară să aducă nişte noroi şi nişte bălţi să le pună la loc peste asfalt.

Străbuna Vestire